

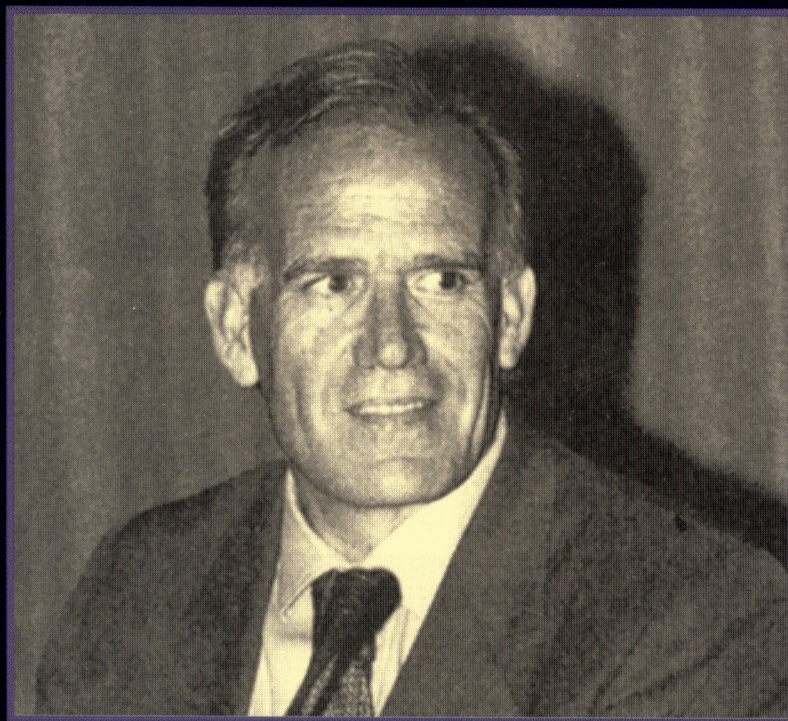
ΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΝΕΟΙ
ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛ;

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
Γ. ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ

ΔΑΥΛΟΣ

€ 5

ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΜΕΝΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΑΥΛΟΥ ΣΤΟΝ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ

*Ο ρόλος του συμβούλου του κ. Μπούς
έλληνιστῆ Βίκτορ Νταϊήδιντ Χάνσον*

ISSN 1105-9486

9 771105 948009

263

ΕΤΟΣ 22°
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Ίδρυτής - ιδιοκτήτης,
εκδότης - διευθυντής
ΔΗΜ. Ι. ΛΑΜΠΡΟΥ

Κυδαθηναίων 29, Πλάκα,
105 58 Ήθνα.

Τηλέθωνα: 2103223957,
2103314986, 2109841655.

Τηλεομοιότυπος: 2103314997.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ («Internet»):

<http://www.davlos.gr>

Ήλεκτρονική άλληλογραφία:
davlos@davlos.gr

Τά Γραφεία του «Δ» λειτουργούν
πρωινές ώρες 9.30 - 14.30
καθημερινά (καί Σάββατο).

Παραγωγή: PRESS LINE
Μάγερ 11, Ήθνα,
τηλ.: 210 5225.479.

- Τιμή άντιτύπου: € 5.
 - 12μηνη συνδρομή: € 47 .
 - Όργανισμών κ.λπ.: € 70,50 .
 - Φοιτητών: € 38.
 - Έξωτερικού: 80 δολλ. ΗΠΑ.
 - Ή συνδρομή καταβάλλεται
κατά την έγγραφη.
 - Ή συνδρομή ανανεώνεται
αυτόματως μετά τη λήξη του 12μήνου.
- Διακοπή της συνδρομής γίνεται μόνον
κατόπιν τηλεφωνήματος του
ένδιαφερομένου.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ.

Τά χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται.

Όλες οι συνεργασίες και τά
ταχυδρομικά έμβάσματα στη διέυθυνση:
ΔΗΜ. Ι. ΛΑΜΠΡΟΥ,
Πόστ Ρεσάντ 175 01, Π. Φάληρο.

Παρακαλούνται οι συνδρομητές που
αλλάζουν διέυθυνση, νά τό
γνωστοποιούν στο περιοδικό.

Ή απαγορεύεται ή έν όλω ή έν μέρει
ανάδημοσίευση ή άναμετάδοση καθ'
οιονδήποτε τρόπον δημοσιευμάτων
του «Δαυλου» χωρίς τη γραπτή άδεια
του εκδότη.

ΔΑΥΛΟΣ

Μηνιαίο Περιοδικό Πρωτοποριακής Έρευνας

Έτος 22°, Νοέμβριος 2003, άρ. 263

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στρεβλωμένες άπόψεις του «Δ» στον Λευκό Οίκο ...17142

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Πρότυπον έσαι τό ήθος των Σπαρτιατών ...17147

ΕΡΕΥΝΕΣ

«United» «States» of «America» ...17150

Έρχονται οι νέοι Νεαντερτάλιοι; ...17151

Ή δημιουργία του
«Θησαυρού Έλληνικής Γλώσσας» ...17161

Ρωμιοί και Ρωμιούσνη (Ι. Ρωμανίδης) ...17171

Νεώτερη φαρμακευτική:
Μία άπειλή κατά της άνθρωπότητας; ...17181

«Πόρνη Βαθυλών»: Έκδίκηση μετά 2.500 έτη ...17189

Φαέθων: Ό καταστροφείς 10ος πλανήτης ...17197

Οι παράδοξες ιδιότητες
του «φυσικού» άριθμού «e» ...17207

Χριστιανικός άσκητισμός ...17218

ΓΕΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΑΙΣΙΜΑ ΚΑΙ ΑΔΗΡΠΙΤΑ ...17159

Άτεκνοι παιδαγωγοί ...17171

Ο ΑΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ ...17180

Ο ΚΑΛΑΘΟΣ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ ...17188

«Ή ιστορική πολιτική έξαλλαγή της Άμερικής» ...17194

Τά άχρηστα «έργαλειά» του έχθρου ...17196

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ...17218

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Νεαντερτάλιοι σήμερα στην Αυστραλία! ...17156

Δρόμοι του Διαβόλου και μπάνιο-βάπτισμα ...17170

Γιγάντιο μαμμούθ βρέθηκε στα Γρεβενά ...17178

«Όσιον προτιμάν την άλήθειαν» ...17216

Βεθλώνουν Μινωικό τάφο ...17217

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Γιάννης Ζουγανέλης ...17209

Ό «Δ» έχει την εύθύνη των κειμένων που δημοσιεύει στις
σελίδες του. Για τίς δραστηριότητες, δημοσιεύσεις, διατυ-
πώσεις θέσεων κ.λπ. έκτός «Δαυλου» από πρόσωπα που
γράφουν ή έγγραφαν στο Περιοδικό ό «Δ» δέν εύθύνεται.

Η ΡΑΧ ΑΘΗΝΑΙΙΚΑ, Η ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ, Ο «ΔΑΥΛΟΣ»

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ποῦμε δημόσια ὅτι ἐντόνως ἀρνητικά συναισθήματα μᾶς προκαλέσει ἡ διαπίστωση, ὅτι ἀπόψεις μας πού δημοσιεύουμε ἐδῶ καί χρόνια στή στήλη αὐτή, σήμερα «κυκλοφοροῦν» στὸν Λευκὸ Οἶκο σὲ διαστρεβλωμένη μορφή, ἀπευθυνόμενες στὴν ἀμερικανικὴ ἡγεσία ὑπὸ τύπον συμβουλῶν ἀφορωσῶν στὴ χάραξη τῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α. ὡς Πλανηταρχίας ἔναντι τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου. Σύμφωνα μὲ τοὺς «Τάμις τῆς Νέας Ὑόρκης» (βλ. στὴ συνέχεια τοῦ ἄρθρου) οἱ συμβουλές αὐτὲς δίδονται ἀπὸ ἄνθρωπο φίλα προσκείμενο κατὰ τὰ φαινόμενα στὸν «Δαυλὸ» (πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ στοὺς ἀναγνώστες μας ἑλληνιστὴ V.D. Hanson), ὁ ὁποῖος σύμφωνα πάντοτε μὲ τοὺς «Τάμις τῆς Νέας Ὑόρκης» τὰ τελευταῖα δύο χρόνια «**ἔχει γίνει ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικούς συμβούλους τῆς Κυβέρνησης Μπούς, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖο ἀκούει τυφλὰ ὁ Μπούς καὶ σύμφωνα μὲ ἔγκυρες πηγές οἱ ἰθύνοντες τῆς Ἀμερικῆς τὸν ἀκοῦνε κρατώντας τὴν ἀνάσα τους.**» Ἀντὶ δικῶν μας σχολίων θὰ παραθέσουμε τὰ δεδομένα, πού συνιστοῦν αὐτὴν τὴν ἐξαιρετικὰ δυσάρεστη γιὰ ἐμᾶς ὑπόθεση.

1. Πρὶν ἀπὸ 13 χρόνια, στὸ τεῦχος 104-105 (Αὐγουστος - Σεπτέμβριος 1990) τοῦ «Δαυλοῦ», σσ. 5972-5973, γράφαμε στὴ στήλη μας αὐτὴ τὰ ἀκόλουθα:

« Pax “Americana” 1990...

Ἡ «τάξη πραγμάτων» ὁλόκληρου τοῦ κόσμου μας σήμερα εἶναι πανομοιόμορφη. Εἶναι πανομοιότυπη. Εἶναι πανειρηνική. Εἶναι πανδημοκρατική. Καὶ εἶναι «παναμερικανική». (Τὰ εἰσαγωγικά στὸν τελευταῖο χαρακτηρισμὸ θὰ ἐξηγηθοῦν στὸ τέλος.)

»Ὅταν μετὰ τὰ «Μηδικὰ» ἴσχυσε σ' ὁλόκληρο τὸν Ἑλληνικὸ Κόσμο (πλὴν τῆς Σπάρτης) γιὰ λίγο ἡ ἴδια κατάσταση, στηριγμένη στὰ ἴδια ἀκριβῶς μὲ τὰ σημερινὰ ἰδεολογικά καὶ πολιτικά βάθρα (ἃς τὴν ποῦμε «Pax Athenaiica»), σύμπαντες οἱ Μῆλιοι ἐσφάγησαν ἀπ' αὐτὴν (τὴ «διεθνῇ» δημοκρατία καὶ εἰρήνη), μὲ βάση τὸ φρικαλεώτερο «σκεπτικὸ» ποῦ συνέλαβαν ποτε καὶ τὰ πιὸ διεστραμμένα ἀνθρώπινα μυαλὰ (Θουκυδίδης, Ε' 85-114), γιὰτὶ οἱ φτωχοὶ αὐτοὶ νησιῶτες ἀμφισβήτησαν «τὴ

δικαιοσύνη τῆς εἰρήνης».

»Χίλιοι Μυτιληναῖοι, τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας, θανατώθηκαν ἀπ' αὐτὴν, τὴν «εἰρήνη», καὶ τὴν τελευταία στιγμή ματαιώθηκε ἡ σφαγὴ ὁλόκληρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πολυανθρωπότητος γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη Μυτιλήνης, γιὰτὶ διετάραξαν «τὴν εἰρήνην» (Θουκυδίδης, Γ' 1-56). Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δίκαιος Ἀριστείδης κατάντησε νὰ περιφέρεται μὲ τὸν «στόλο τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς εἰρήνης», γιὰ νὰ ἀπομυζᾷ ὑπὸ τύπον φορολογίας (ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοκρατίας) καὶ τὴν τελευταία ἱκμάδα τῶν οικονομικῶν πόρων τῶν «ἐλευθέρων καὶ εὐτυχισμένων» πόλεων - κρατῶν - μελῶν τῆς Pax Athenaiica (Ἡρόδοτος, Θ' 61-73).

»Σήμερα ὁποῖος τολμήσῃ νὰ μὴν εἶναι ἀπολύτως προσαρμοσμένος πρὸς τὴν τάξη πραγμάτων τῆς Pax

ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ-ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΣ

“Americana”, συντρίβεται ωμά και χωρίς κανένα πρόσχημα, κι αυτός και η φτωχή χώρα του, που της πίνει το αίμα ή διεθνής δημοκρατία, αφού πρώτα συκοφαντηθή από την παγκόσμια προπαγάνδα: ανατρέπεται και εκτελείται χωρίς δίκη (από πράκτορες συνωμότες του Στρατού ή πράκτορες “όχλαγωγούς της ειρήνης και της δημοκρατίας”), μέσα σ’ ένα νέο ὄργιο προπαγάνδας, ως “λαομίσητος”, κι ἄς εἶναι λαοφιλέστατος [...], που θ’ ἀρχίσουν στη συνέχεια κανονικά και συστηματικά τὸ ἔργο τῆς διάλυσης τοῦ φτωχοῦ λαοῦ τῆς μικρῆς χώρας καὶ τοῦ ξεζουμίσματος τοῦ φυσικοῦ της πλούτου.

»Εννοεῖται ὅτι τ’ ἀνωτέρω δὲν ἀποτελοῦν ἀπολογία ὑπὲρ τῆς δικτατορίας καὶ τῆς τυραννίας, ἀλλὰ ἀπλὴ περιγραφὴ γεγονότων, ἱστορικῶν καὶ σημερινῶν. Καὶ βέβαια δὲν θὰ συνεχίσω.

»Θὰ σημειώσω ὅμως μόνον “αὐτὸ που κάνει τὴ διαφορὰ” μεταξύ τῆς πά-

λαι ποτὲ *Pax Athenaisca* καὶ τῆς νῦν *Pax “Americana”*. Οἱ τότε Περικλήδες ἐντελῶς ξετσιπῶτα “ὑβρίζαν”, διαγούμιζαν καὶ ἀλαζόνευαν εἰς θάρος ὁλόκληρου τοῦ (Ἑλληνικοῦ) Κόσμου, ζώντας τελείως ἀνενόχλητοι μέσα στὰ πορνεία τῆς Ἀθήνας. Οἱ σημερινοὶ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τὸ ἴδιο. **Τὸ γιατί θὰ τὸ κρατήσουν μυστικό.** Εἶναι ἀνάγκη ὅμως γι’ αὐτοὺς καὶ τὴν εἰρήνη τους ἀπὸ δῶ κι ἐμπρὸς μᾶλλον πολὺ συχνὰ νὰ ἐξαφανίζονται ἐκουσίως ἀπὸ προσώπου γῆς, ὅπως ὁ Μωυσῆς, γιὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ σαράντα μέρες ὁ “ἐκλεκτὸς λαὸς” δὲν ἤξερε κὰν ἂν ὑπάρχει ἢ τὸν κατάπαιε ἡ γῆ. Μωυσῆδες γιὰ τὴν ἀκρίβεια κι ὄχι Περικλήδες εἶναι ἢ θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ γίνουν σύντομα οἱ συλοβάτες τῆς *Pax “Americana”*. Αὐτὸ τὸ νόημα ἔχουν τὰ εἰσαγωγικά στὴν ἀρχή, στὸ μέσον καὶ στὸ τέλος τοῦ παρόντος ἀρθριδίου.

Δ.Ι.Λ.

(“Δαυλός”, τ. 104-105, Αὐγ. - Σεπτ. 1990, σσ. 5972-5973.)

* * *

2.

Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ἀκριδῶς, τὸν Νοέμβριο τοῦ 2001, τεῦχος 239, σσ. 15328-15329, γράφαμε στὴν ἴδια ἐπίσης στήλη τὰ ἀκόλουθα:

Καὶ ἀμφότεροι (Ἀμερικανοὶ καὶ “Αραβες”) θυτισμένοι μέσα στὸ ἡδονικὸ ὄνειρό τους (“*American Dream*” ἢ “*Σουράτ*” – ἀδιάφορο) δὲν βλέπουν ὅτι, ἂν π.χ. πάθουν καρκίνο, οὔτε ὁ Γιαχβὲ οὔτε ὁ Ἀλλὰχ θὰ τοὺς σώσουν, ἀλλὰ καὶ οἱ δυὸ θὰ προσφύγουν στὴν Ἐπιστῆμη· ἂν ἐπέλθῃ πεῖνα, οὔτε ὁ

Σταυρὸς οὔτε ἡ Ἡμισέληνος θὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν τὸ “σταίηκ” ἢ τὸ “πιλάφι”, ἀλλὰ ἡ Τεχνολογία· ἂν κινδυνεύῃ ἡ ἐλευθερία τους, οὔτε ἡ Σταυροφορία οὔτε ἡ Τζιχάντ θὰ τοὺς προστατεύσουν, ἀλλὰ ἡ Δημοκρατία· ἂν ἀποφασίσουν νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ πνευματικὸ σκότος, ὅπου ἔχουν χαθῇ, οὔτε ἡ

Βίβλος οὔτε τὸ Κοράνι θὰ τοὺς φωτί-
σουν, ἀλλὰ ἡ Ἑρευνα· ἂν θελήσουν νὰ
ξεφύγουν ἀπὸ τὴ μοῖρα τοῦ κτήνους,
οὔτε ἡ Πίστη οὔτε τὸ Κισμέτ θὰ τοὺς
ὁδηγήσουν, ἀλλὰ ὁ Λόγος· ἂν ἐπιδιώ-
κουν νὰ αἰσθανθοῦν ἀδελφωμένοι,
οὔτε τὸ Πάσχα οὔτε τὸ Ραμαζάνι θὰ
τοὺς ἀδελφοποιήσουν, ἀλλὰ οἱ Ὀλυ-

μπιακοὶ Ἀγῶνες... Μὲ μία φράση, ἂν
ποτε ὑπάρξῃ μία πανανθρώπινη Πα-
γκοσμιότητα, οὔτε ἡ “Παγκοσμιο-ποι-
ηση” (!) οὔτε ὁ “Πολυπολιτισμός” θὰ
τὴν γεννήσουν, ἀλλὰ ἡ μία καὶ μονα-
δική πανανθρώπινη πνευματικὴ μή-
τρα, ἡ ὑπαρκτὴ Παγκόσμια Ἑλληνικό-
τητα. >>

(«Δαυλός», τ. 239, Νοέμβριος 2001, σσ. 15328-15329.)

3.

Καὶ πρὶν ἀπὸ 40 ἡμέρες οἱ «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης» δημοσίευ-
σαν ἄρθρο, τὸ ὁποῖο ἀναδημοσίευσαν «Τὰ Νέα» (22 Σεπτεμβρί-
ου 2003, σ. Ν68), στὸ ὁποῖο διαδίδουμε τὰ ἑξῆς:

«Ἑλληνιστὴς συμβουλεύει τὸν
Μπούς ἀντλώνοντας ἐπιχειρήματα ἀπὸ
τοὺς Περσικοὺς Πολέμους. Ὁ ἴδιος
θεωρεῖ ὅτι ἡ βία πρέπει νὰ εἶναι ὄργα-
νο τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πο-
λιτικῆς καὶ πῶς ἡ Ἀμερικὴ πρέπει νὰ
συμπεριφέρεται ὅπως ἡ ἀρχαία Ἀθή-
να. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖο ἀκού-
ει “τυφλὰ” ὁ Μπούς, λέγεται Βίκτορ
Νταϊήβιντ Χάνσον, εἶναι ἑλληνιστὴς
καί... σταφιδοπαραγωγός.

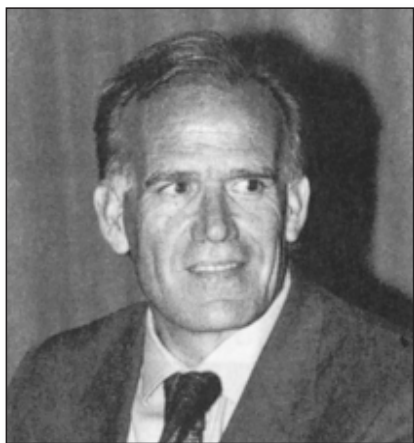
»Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια ὁ Νταϊήβιντ
Χάνσον ἦταν ἓνας καταφρονημένος
ἡλιοκαμένος ἑλληνιστὴς, παραγκω-
νισμένος ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του
[...] καὶ κανεὶς δὲν τὸν ἤξερε.

»“Ἐὰν εἶσαι γουσαχαμπιστὴς μουλ-
λᾶς –δηλώνει ὁ Β. Ντ. Χάνσον στοὺς
“Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης”– καὶ χρει-
άζεσαι ἀμερικανικὰ ἀντιβιοτικά γιὰ
τὴν ἰωση τῆς κόρης σου, θὰ τῆς τὰ
ἄρνηθῃς, ἐπειδὴ ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ
χώρα ποὺ δίνει στὸν κόσμον τὸν Τζέρι
Σπρίνγκερ (περίφημο ἐκπρόσωπο τῆς
σκουπιδοτηλεόρασης στὴς ΗΠΑ); Ἐὰν
εἶσαι σεῖχης ἀπὸ τὴ Σαουδικὴ Ἀραβία
καὶ θέλῃς θιγάγκρα, δὲν θὰ πάρῃς

ἐπειδὴ εἶναι μολυσμένο ἀπὸ τὴ δυτικὴ
παρακμή; Δὲν νομίζω. Οἱ Ἀραβες δὲν
ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ ἐγχείρηση καρ-
διᾶς ἢ ἐγκεφάλου ἢ ἡ χημειοθερα-
πεία εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνὸς σύνθετου
οἰκοδομήματος, ἐνὸς συστήματος κο-
σμικοῦ κράτους, ὀρθολογισμοῦ,
ἀνοχῆς, σεξουαλικῆς ἰσότητος, δη-
μοκρατικῆς διακυβέρνησης καὶ ἐλευ-
θερίας τῆς γνώμης, τὸ ὁποῖο παράγει
καὶ ἄλλα πράγματα, ποὺ μπορεῖ νὰ
μὴν τοὺς ἀρέσουν. Αὐτοὶ θέλουν νὰ
ἔχουν μόνο αὐτὰ ποὺ χρειάζονται οἱ
ἴδιοι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ”.

»Οἱ ἀπόψεις τοῦ Χάνσον –συνεχί-
ζουν οἱ “Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης”– γιὰ
τὸ χάσμα ποὺ ἔχει ἀνοίξει μεταξὺ
Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης, καθὼς ἐπίσης
καὶ γιὰ τοὺς Εὐρωπαίους, εἶναι ἐπίσης
ἐντονες. Οἱ Ἀμερικανοί, δηλώνει, εἶναι
θουκυδίδειοι ρεαλιστές, ποὺ πιστεύ-
ουν ὅτι ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἀλλάζει καὶ πῶς ὁ πόλεμος εἶναι δυ-
στυχῶς “μία τραγωδία ποὺ δὲν μᾶς
ἐγκαταλείπει”.

»Ὁ Χάνσον –συνεχίζουν οἱ “Τάιμς”–
θεωρεῖται αὐθεντία στοὺς τρόπους

‘Ο κορυφαῖος σύμβουλος τοῦ προέδρου Μπούς ἑλληνιστῆς Victor David Hanson. (Φωτογραφία παραχωρηθεῖσα ἀπὸ τὸν ἴδιο στὸν «Δ», τὴν ὁποία δημοσιεύσαμε μαζί με τὴ συνέντευξη ποὺ ἔδωσε στὸ περιοδικό μας στὸ τεῦχος 240, Δεκέμβριος 2001, σσ. 15451-15461.)

με τοὺς ὁποίους οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πολεμοῦσαν. Ἐπὶ χρόνια ἐπικεντρώνεται στὴ μελέτῃ τῶν πολεμικῶν νικῶν ποὺ κατῆγαν οἱ Ἕλληνες ἐναντίον ὅλων τῶν ἐπιτιθεμένων ἐναντίον τους τὸν 5ο αἰῶνα π.Χ. Μὲ βάση λοιπὸν τὰ ὅσα ἔχει μάθει ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες, ὁ 50χρονος ἱστορικός ἔχει γίνει πλέον ἓνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς συμβούλους σὲ θέματα στρατιωτικὰ τῆς κυβέρνησης Μπούς. Ἐχει πεῖ στοὺς ἰθύνοντες τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι σύμφωνα μὲ ἔγκυρες πηγές τὸν ἀκοῦνε κρατώντας τὴν ἀνάσα

τους, ὅτι οἱ στρατοὶ τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου εἶναι μοναδικὰ ἀποτελεσματικοὶ χάρις στὶς δημοκρατικὲς κυβερνήσεις, ἀπὸ τίς ὁποῖες πηγάζουν καὶ χάρις σὲ μιὰ μακρὰ στρατιωτικὴ παράδοση τῶν πολιτῶν τους. Αὐτὸ συνέβαινε στὴν ἀρχαία Ἀθήνα, λέει στοὺς «Τάιμς» καὶ ἐπομένως αὐτὸ συμβαίνει καὶ τώρα. Ὁ Χάνσον ὅμως ἔδινε καὶ συνεχίζει νὰ δίνει στὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση τὴ θεωρητικὴ δικαίωση, ποὺ ἐκείνη χρειάζεται, γιὰ νὰ συνεχίσῃ «τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας» ποὺ ἔχει ἐξαπολύσει. >>

(«The New York Times» – «Τὰ Νέα», 22 Σεπτεμβρίου 2003, σ. Ν68.)

* * *

Οκ. Β. Ντ. Χάνσον γνωρίζει ἐδῶ καὶ χρόνια τὸν «Δαυλό». Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια μάλιστα θέλησε νὰ μιλήσῃ δημοσίᾳ ἀπὸ τίς στηλές μας μὲ μιὰ συνέντευξή του, τὴν ὁποία καὶ δημοσιεύσαμε στὸ τεῦχος 240, Δεκέμβριος 2001, σσ. 15451-15461, μὲ τίτλο «**Ποιὸς σκότωσε τὸν Ὅμηρο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖς; – Ἡ κατάπτωση τῆς ἀμερικανικῆς Διανοήσεως**», ὅπου ὁ Ἀμερικανὸς ἑλληνιστῆς συζήτησε τὴ βασικὴ ἀποψη τοῦ περιοδικοῦ μας γιὰ τὴν παγκοσμιότητα τῆς Ἑλληνικότητος καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῆς ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη ἐξοβελισμοῦ ἀπὸ τὴ

σημερινή Ἀμερική τοῦ εἰσβαλόντος ἐκεῖ ἀσιατογενοῦς θεοκρατικοῦ πνεύματος. Ὅμως στὸ ἄρθρο τῶν «Τάμις τῆς Νέας Ὑόρκης» ὁ κ. Χάνσον ἐμφανίζεται ἀπολύτως ἀπρόθυμος ἢ καὶ ἀνίκανος νὰ καταλάβῃ ὅτι ἡ Pax Americana μιᾶς θεοκρατούμενης Ἀμερικῆς, πὺν ντύθηκε μὲ τὸν ἰδεολογικὸ μανδύα τῆς κυριαρχήσασας στὶς ΗΠΑ κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἀσιατικῆς μεταφυσικῆς ἀλογίας, δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὴν Pax Athenais μιᾶς δημοκρατούμενης Ἀθήνας τοῦ ε' π.Χ. αἰ., ἀφοῦ ὁ ἴδιος δὲν ἀναδεικνύει τὸ σταθερὸ στοιχεῖο πὺν χαρακτηρίζει τὴν θουκνυδίδεια ἀντίληψη περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε σχετίζονται μὲ θρησκευτικὲς διαφορές, ἀλλὰ πάντοτε μὲ πολιτικὲς (ἄλλωστε οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν ὁμόθρησκοι μὲ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνες) καὶ προφανῶς πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ μορῇ νὰ κἀνῃ τὴν κἀρια διάκριση μεταξὺ τῶν «μωυσήδων» πὺν ἐλέγχουν τὴ σύγχρονη Ἀμερική καὶ τῶν «περικλήδων» πὺν κυδερονούσαν τὴν ἀρχαία Ἀθήνα – διάκριση πὺν ἀποτελεῖ καὶ τὸ μήνυμα τοῦ ὡς ἄνω ἁρθρου μας. Τέλος στὴν ἀποψή μας, στηριζόμενη στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπιστῆμες (ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικότητος: Φιλοσοφία, Τέχνες, Ἀθλητισμός, Θέατρο κ.λπ.) ἔγιναν δεκτὲς χωρὶς δία ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ συνεπῶς ὁ Ἀραβας μπορεῖ ἐξάπαντος νὰ ἐνώνεται μὲ τὸν Ἀμερικανὸ στὴν ἀπόλαυση τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐπιστήμης, ὁ κ. Χάνσον ἀντιτάσσει τὴν ἱστορικὴ αὐθαιρεσία, ὅτι τὰ κοινῆς ἀποδοχῆς εὐεργετήματα τῆς ἐπιστήμης δὲν ἐπαρκοῦν, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐνότητα τῆς ἀνθρωπότητος.

Φυσικὰ οὐδεὶς μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ στὸν κ. Β. Ντ. Χάνσον τὸ δικαίωμα νὰ δίνη οἰαδήποτε (δῆθεν θουκνυδίδεια) ἐρμηνεία στὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ ἀντίληψη περὶ πολέμου καὶ πολιτικῆς. Ὅμως λυπούμεθα βαθύτατα, διότι μὲ ἀφορμὴ τὶς ἀπόψεις πὺν δημοσιεύσαμε στὸν «Δ» (ἀνάμεσα σ' αὐτὲς συμπεριλαμβάνομε καὶ τὶς ἐρευνες μὲ ἀντικείμενο τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν πόλιν - πολιτικὴν - πόλεμον καὶ τὶς μελέτες μας γιὰ τὴν ἱστορικὴ καὶ ἰδεολογικὴ φύση τῆς Ἑλληνικότητος, πὺν καλύπτουν περισσότερες ἀπὸ 1.500 σελίδες τῶν 22 ἕως τώρα τόμων τοῦ «Δ»), γίνεται κατὰ τὸ δοκοῦν χρῆση τῆς Ἑλληνικότητος στὸν Λευκὸ Οἶκο καὶ «χρεώνονται» οἱ ὁλοζώντανες σήμερα σ' ὅλη τὴν Ὑφήλιο ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοῦ Λόγου, «**γιὰ νὰ δίνουν** (μὲ τὴ διαστρεβλωμένη τους μορφή) **τὴν θεωρητικὴν δικαίωση**» – ὅπως λένε οἱ «Τάμις» – στὰ διαπραττόμενα σήμερα ἀπὸ τὴν Διεθνή Ἐξουσία. Καὶ καταλήγοντας αἱ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εὐχηθοῦμε στοὺς ἡγέτες τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἀνακαλύψουν τὸν αὐθεντικὸ Ἑλληνικὸ Πολιτικὸ Πολιτισμὸ, πὺν, ἂν τὸν νύοιθῃσιν, θὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς καὶ ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν Ὑφήλιο.

Δημήτριος Ι. Λάμπρου

Υ.Γ. Στὶς σσ. 17189-17193 καὶ 17194-17195 ἀναδημοσιεύομε σὲ φωτογραφικὴ ἀνατύπωση ἀπὸ τὰ τεύχη τοῦ παρελθόντος Μαΐου καὶ παρελθόντος Ἰουνίου τὰ ἄρθρα «Πόρνη Βαβυλῶν» καὶ «Ἡ Ἱστορικὴ Πολιτικὴ ἐξαλλαγὴ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸ μέλλον τῆς Πλανηταρχίας τοῦ Φόβου» ἀντίστοιχα, ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀποψή μας γιὰ τὰ **ἱστορικὰ ἐλατήρια** ἢ τὰ **ἱστορικὰ «προηγούμενα»** τῆς πολεμικῆς πολιτικῆς τῆς Pax Americana, τὰ ὁποῖα δὲν ταυτίζονται μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς πόλεως - κράτους Ἀθήνας μετὰ τοὺς Περσικοὺς Πολέμους.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Τὸ «666» τῆς «Ἀποκάλυψης» καὶ τὸ «τρὶς ἑξ» τοῦ Αἰσχύλου

Ἀγαπητὲ «Δαυλέ»,
Σχετικὰ μὲ τὴν ἔρευνα τοῦ κ. Βασιλείου Ἑμμανουηλίδη γιὰ τὴν «Ἀποκάλυψη» («Δ», τ. 260-261). Τὸ Χ εἶναι τὸ 600, τὸ Ξ εἶναι τὸ 60, τὸ Σ εἶναι τὸ 200. Ἐπομένως «χξς» εἶναι 860 καὶ ὅχι 666. Τὸ ς εἶναι κεραννός, τὸ σύμβολο τοῦ Δία, ποὺ εἶναι καὶ τὸ ἀληθινὸ ἔκτο γράμμα τῆς ἀλφαβήτου.

Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα τὸ παιχνίδι τῶν κύβων (ζαριῶν) παιζόταν μὲ τρεῖς κύβους. Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἦταν νὰ φέρῃ ὁ παίχτης τρεῖς ἑξάρεις 666. Ἡ φράση «τρὶς ἑξ» ἔγινε παροιμία ποὺ λεγόταν σὲ περίπτωσι μεγάλῃς ἐπιτυχίας. (Αἰσχύλος, «Ἀγαμέμνων» 33)

Εὐχαριστῶ
Μπάμπης Γεωργιλᾶς

Οἱ «σκλαβινίες» στὴν Ἑλλάδα ἐπὶ Βυζαντίου

Ἀγαπητέ μου κ. Λάμπρου,
Σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Φώτη («Δ», τ. 258) [...] ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου: Τὰ περὶ γενοκτονίας καὶ περὶ χώρας «Σλαβίας» δὲν ἀληθεύουν. Τὸν 5ον, 6ο καὶ 7ον αἰῶνα δὲν εἰσέρχονταν Σλάβοι στὴν βυζαντινὴ ἐπικράτεια – μόνον μία ἐπίθεσις ἔγινε στὴν Θράκη, ποὺ ἀπεκρούσθη. Σλαβικὲς ὁμάδες εἰσῆλθαν ἀργότερα στὴν Ἑλλάδα

(8ο αἰῶνα κυρίως), ποὺ δούλευαν στὰ ἑλληνικὰ κτήματα ὡς «σκλάβοι» –ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα «Σλάβοι»– καὶ ὡς ὑπηρέτες «σέρβοι» –ἐντεῦθεν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Σερβίας. Ἡ Ἑλλὰς ἦταν πάντα πυκνοκατοικημένη τόσο, ποὺ τὸ 855 μετεφέροντο ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο πληθυσμοὶ στὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ ἐνίσχυσι τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Σλάβοι δουλοπάροικοι

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΣΑΕΙ ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΠΑΡΤΙΑΤΩΝ

Ἀγαπητὲ «Δαυλέ»,
Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ δήμου Σπάρτης, ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς συγγραφέας Steven Pressfield παρενρέθηκε τὴν 10/9/03 σὲ μία τιμητικὴ –γι' αὐτὸν καὶ ἡμᾶς– ἐκδήλωσι.

Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο ἀπεφάσισε ὁμόφωνα τὴν ἀνακήρυξη τοῦ συγγραφέα ὡς ἐπίτιμου δημότη Σπάρτης μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 242/2003 ἀπόφασί του. Ὁ κος Σαῖνόπουλος δώρισε στὸν κο Pressfield κλάδο ἐλαίας καὶ ὁ δήμαρχος κος Ἀντωνᾶκος ἔνα ἀρχαιοελληνικὸ κράνος σὲ μικρογραφία. Τέλος, ὁ συγγραφέας μίλησε στὸ κοινὸ τονίζοντας τὸ θαυμασμὸ του γιὰ τὴ Σπάρτη· εἶπε ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἄφησαν μνημεῖα γιὰ νὰ ἐρευνήσουν οἱ ἀρχαιολόγοι,

δημιουργούσαν πότε-πότε κοινωνικές ταραχές, ὁ Νικηφόρος ἔφερε στρατιωτικά σώματα ἀπὸ τὴν Ἰωνία, γιὰ νὰ τηροῦν τὴν τάξι. Προκειμένου δὲ νὰ δελεασθοῦν αὐτοὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ νὰ δε-

χθοῦν νὰ ἔλθουν, τοὺς προσφέρονταν ἐδῶ κτήματα.

Φιλικώτατα
Δημήτριος Π. Δημόπουλος
 Ἀθήνα

[Σημείωση «Δ»]: Ὁ ἐπιστολογράφος προφανῶς ἐννοεῖ τὴ δημιουργία τῶν «Σκλαβηνῶν» τῶν Μελιγκῶν καὶ τῶν Ὀζεριτῶν (περὶ τῶν ὁποίων βλ. Κωνσταντίνου Πορφυρογέννητου, «Περὶ Θεμάτων»), οἱ ὁποῖοι εἶχαν συστηματικὰ ὀργανωθῇ στὴν Πελοπόννησο σὲ κράτη ἐν κράτει (στὴ Σπάρτη, στὸ Γύθειο καὶ τὸν Ταῦγετο) καὶ εἶχαν ἐπιτεθῇ καὶ πολιορκήσῃ τὴν Πάτρα, χωρὶς νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐκπόρθησίν της. Διατήρησαν ὅμως τὴν πολιτικὴ ἀὐτονομία τους τουλάχιστον ἐπὶ 7 αἰῶνες καὶ ἐξαφανίσθηκαν ὡς πολιτικὲς ὀντότητες τὸν 15 αἰῶνα. Ὁ Μανουὴλ Παλαιολόγος τὸ 1415 συνάντησε τὴ διοίκησίν τους, καὶ τὴν ἔπεισε εἰρηνικὰ νὰ τοῦ πληρώσῃ ἐτήσιο φόρο.

Τὰ «μοντέλλα» τῶν σημερινῶν ἀγριότητων

Κύριε διευθυντά,
 Τὴν ἡμέρα πού ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα παρακολουθοῦσε μὲ φρίκη τὰ κεφάλια τῶν δύο γιῶν τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν αἰμόφυρτα στὶς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεων, κοίταξα τὸ ἱερό μας διδλίο, τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ θοήκα τὸ μοντέλο (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ Η' 28-29) τῆς θεαρέστης αὐτῆς σκηνῆς.

«Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς, τὴν πόλιν ἐν πυρὶ· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης».

Καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμον, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξε Ἰησοῦς καὶ καθήλκυσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης». Δηλαδή μέχρι τώρα. Μέχρι σήμερα.

Μετὰ τιμῆς
Δ.Ι. Χαλέας
 Σικάγο, ΗΠΑ

ἀλλὰ τὸ ἦθος τῶν πολεμιστῶν τους. Αὐτὸ δηλαδή πού εἶπε ὁ Λεωνίδας στοὺς ἄνδρες του στὶς Θερμοπύλες στὸ διδλίο «Πύλες τῆς Φωτιᾶς» – γιὰ ὅσους τό'χουν διαβάσει... «Ἴσως ἔλθουν ταξιδευτὲς σὲ 1.000 ἢ 2.000 χρόνια ἀπὸ τώρα πέρα ἀπ' τὴ θάλασσα στὴ γῆ μας. Παρακινούμενοι ἀπὸ περιέργεια ἢ θέληση γιὰ γνώση γιὰ τοὺς ἀρχαίους, θὰ ἀνασκάψουν τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐρώτα πέτρα-πέτρα. Τί θὰ βροῦν; Ἀγάλματα; Βιβλιοθήκες; Ὁχι! Αὐτὸ πού κάνουμε ἐμεῖς σήμερα ἐδῶ».

Μὲ τὸ πέρασ τῆς ἐκδήλωσης ὁ συγγραφέας παρεχώρησε συνέντευξη στὸν τοπικὸ ραδιοτηλεοπτικὸ σταθμὸ «ΕΛΛΑΔΑ TV». Ὁ συνδημότης Σπαρτιάτης πλέον –καὶ συν-Ἕλληνας βέβαια!– εἶπε ὅτι ἔχει ἤδη γράψῃ τὸ τέταρτο διδλίο του, πού βασίζεται στὴν ἑλληνικὴ ἱστορία. Θέμα του ὁ Ἀλέξανδρος.

Μετὰ τιμῆς
Γεώργιος Σαρρῆς
 Σπάρτη

Ἡ ὀρθὴ ὀνομασία ἐνὸς τουρκικοῦ χωριοῦ

Ἀναφέρομαι στὴν σελίδα 16917 τοῦ περιοδικοῦ σας, τ. Ἰουλίου 2003 μὲ ἀΰξοντα ἀριθμὸ 259 καὶ στὸ ἄρθρο τοῦ ἀξιότιμου καθηγητῆ κ. Χρυσόστομου Παλάδρα. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ θίξω τίποτε, ὀφείλω νὰ πῶ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ τουρκικοῦ χωριοῦ ἔχει ἀποδοθῇ λανθασμένα.

Τὸ σωστὸ εἶναι Μπογάζκιοϊ - Boğazköy. Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ 15 χωριά

τῆς πόλεως Μπογάζκαλε = Boğazkale καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς λέξεις Μπογάζ καὶ κιοϊ. Ὡς γνωστὸν τὸ κιοϊ σημαίνει χωριὸ καὶ τὸ Μπογάζ: λαιμός, λαρυγγί, πορθμός, φαράγγι, χαράδρα, πέρασμα.

Φιλικά

Στυλιανὸς Α. Τσάμης

᾽Αλιμος Ἀττικῆς

Ὁ «Μάτριξ» καὶ τὰ ἐλαφρυντικὰ τῆς βλακείας

Κύριε διευθυντά,

Ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς εἶναι τὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικό σας (τ. 259-260) μὲ τίτλο «Ὁ Μάτριξ». Θὰ ἤθελα νὰ καταθέσω τὴν ἀποψή μου ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἁρθρου, ποὺ εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν (ἐσφαλμένη, κατ' ἐμὲ) κριτικὴ τῆς ἐν λόγω ταινίας. Θὰ πρέπει νὰ δηλώσω ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι διαφωνῶ μὲ τὰ συμπεράσματα τοῦ συγγραφέα τοῦ ἁρθρου, καθηγητοῦ κ. Παλάδρα. Καὶ αὐτὸ διότι:

1. Naί μὲν, ὅπως ἀναφέρει, «τὸ τελευταῖο καταφύγιο τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ πόλη τῆς Σιών», ἀλλὰ τελικὰ ἡ πόλη αὐτὴ καταστρέφεται ἀπὸ τὶς μηχανὲς ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀσυμφωνία τῶν κατοίκων τῆς σχετικὰ μὲ τὴν ἄμυνα.

2. Ὁ «Μεσσίας» τελικὰ ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποὺ θὰ σώσῃ τὸν κόσμον. Εἶναι ἀπλᾶ ἓνα δοῦλημα τῶν μηχανῶν, στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐλέγξουν καλύτερα τοὺς ἀνθρώπους μέσῳ τῆς εἰκονικῆς πραγματικότητος στὴν ὁποία ζοῦν. Εἶναι πραγματικὰ καταπληκτικὴ ἡ ἀλληγορία αὐτῇ, ὅτι τελικὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν

σῶζονται ἀπὸ τὸν πολυαναμενόμενο «Μεσσία», ἀλλὰ ἀπὸ μόνοι τους. Ἡ σκηνὴ ποὺ ὁ πρωταγωνιστὴς συνειδητοποιεῖ τὴν ἀλήθεια μέσῳ τοῦ διαλόγου μὲ τὸν «Διαχειριστὴ» τοῦ προγράμματος Matrix, εἶναι ἀποκαλυπτική. Διαπιστώνουμε καθαρὰ πὼς οὔτε «προφήτισσα» ὑπάρχει (εἶναι ἓνα ἀνεξάρτητο πρόγραμμα μέσα στὸ Matrix), οὔτε «προφητεία» (ἀμφισβητοῦνται τὰ λεγόμενα τῆς «προφήτισσας» ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ φανερῶνεται ἡ ιδιότητά της στὸν πρωταγωνιστὴ), οὔτε δέβαια «Μεσσίας».

3. Οἱ φιλοσοφικοὶ διάλογοι στὸ ἔργο φανερῶνουν ὅτι οἱ συντελεστὲς του εἶναι «διαδασμένοι». Ὅπως ὅμως μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἀντιληφθῇ, τὸ κοινὸ στὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται τὸ ἐν λόγω ἔργο δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχη τὶς ἴδιες γνώσεις. Ἐπόμενο εἶναι λοιπὸν νὰ γίνωνται «παρεκκλίσεις» ἀπὸ τὰ φιλοσοφικὰ κείμενα, καὶ νὰ ἀναμειγνύωνται διαφορετικὲς θεωρήσεις.

Μὲ ἐκτίμησιν

Εὐάγγελος Βαλμᾶς

᾽Απόφοιτος Μεταπτυχιακοῦ Τμήματος
Διεθνῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν Σπουδῶν
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

«UNITED STATES OF AMERICA»

“Όλες οί λέξεις πού συμπεριλαμβάνονται στήν όνομασία «Ήνωμένες Πολιτείες τής Ἀμερικῆς» εἶναι ἑλληνικῆς προέλευσης καί ἐτυμολογίας:

«United»: προέρχεται ἀπό τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ ρῆμα *ένώω* ἢ *ένώνω* (= unite), ἡ ρίζα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ λέξη *έν* ἢ *ένα* (=one). Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐξέλιξη τῆς λέξεως ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἑλληνικά *έν* → Λατινικά *unus* (unity). Ὁ ὅρος unity (=oneness) προέρχεται ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ ὄρο *ένότης* (enotis) καί σημαίνει τὴ διαδικασία καί τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνοποίησης. Ἐνα παρὰδειγμα ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα τοῦ ρήματος *ένώω* δορiscεται στὰ *Πολιτικά* 2.2.8 τοῦ Ἀριστοτέλη.

«States»: προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ ρῆμα *ἴστημι* (=istimi) ἢ *ἰστάω* (=istao), τὸ ὁποῖο σημαίνει «στέκομαι». Στὸν Ὅμηρο (γιά παρὰδειγμα στήν *Ιλιάδα*, 21.313) ὑπάρχει τὸ παρὰγωγο *στάν* (=stan) ἢ *ἔστη* (=ista). Οἱ λέξεις «status = ὑπόσταση, ἰδιότητα», «state = κράτος», «institution = θεσμός, ἴδρυμα» καί «establishment = ἴδρυση, σύσταση, ἴδρυμα» προέρχονται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ ρῆμα *ἴστημι*, τὸ ὁποῖο ὑπὸ εὐρύτερη ἔννοια σημαίνει κάτι πού εἶναι πολὺ σταθερὸ ἢ στέρεα ἐδραιωμένο.

«America»: τὸ ὄνομα America («Homerica»), δηλαδή Ἀμερικὴ, εἶναι 100% ἀρχαιοελληνικό!!! Θεωρεῖται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ «Terra Homerica», ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀρχικὴ ἀρχαία ὀνομασία τῆς ἡπείρου τῆς Ἀμερικῆς τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὀμήρου (ὅπως ὑποδηλώνεται καί στὸν *Τίμαιο* 23 Α τοῦ Πλάτωνα). Σύμφωνα μὲ τὴν παγιωμένη ἀντίληψη, τὸ ὄνομα τῆς ἡπείρου προέρχεται ἀπὸ τὸν πασίγνωστο Ἰταλὸ θαλασσοπόρο *Americ(g)o Vespucci* (1451-1512). Ὡστόσο καί τὸ ὄνομα τοῦ Vespucci εἶναι ἑλληνικό, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σαφὴς ἀντιστοιχία ἀνάμεσα στήν ὀνομασία *Americ(g)o* καί *Homerico*. Νὰ σᾶς θυμίσω ὅτι ἡ λέξη «America» προφέρεται ὡς ἐξῆς: a-meri-ca καί τὸ ἀρχικὸ -α- προφέρεται σὰν μικρὸ -ο-. Τὸ ὄνομα Homer (Homerios = Ὀμηρος) εἶναι πρωτοελληνικὸ καί ἀναφέρεται σὲ μία ἀρχαία συνήθεια, κατὰ τὴν ὁποία ἕνας ἄνθρωπος κρατεῖται ὁμηρος, προκειμένου νὰ τηρηθῇ μία ἱερὴ ὑπόσχεση. Οἱ γλωσσολόγοι γνωρίζουν ὅτι τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα «Ὀμηρος» (Homer) γράφεται ἐπίσης καί ὡς «Ἀμηρος», πρᾶγμα τὸ ὁποῖο θεμελιώνει καί τὴν ἀντιστοιχία ἀνάμεσα στὶς ὀνομασίες «Homerica» καί «America».

[Μετάφραση ἀπὸ τὰ Ἀγγλικά: Σ.]

Σταῦρος Θεοφανίδης

Καθηγητῆς Παντείου Πανεπιστημίου

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ «ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛΙΟΙ»;

Ἀφιεροῦται στὸν G.B.

Εἶναι τίτλος ἐπιστημονικῆς φαντασίας; Ἀπὸ ποῦ θὰ «ἔλθουν» καὶ πῶς; Τί σχέση ἔχει ἡ ἐμφάνιση τοῦ Homo Neantertalensis μὲ τοὺς μύθους καὶ διηγήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ συνακολούθως ὅλων τῶν λαῶν τῆς Γῆς; Εἶναι ὁ Νεαντερτάλιος ὁ «φυσικὸς» πρόγονος τοῦ homo sapiens, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Ἐμφρονος; (Ἐλλόγου, ὄχι Σοφοῦ). Ἔχει σχέση μὲ τοὺς παγκόσμιους «κατακλυσμοὺς» καὶ τὴν πανάρχαια τεχνολογία; Μήπως κάτι τρομερὸ (ξανα)συμβαίνει στὴν ἐποχὴ μας;

ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ. Δύο εἶναι τὰ στοιχεῖα μὲ τὰ ὁποῖα ἀνασυνθέτουμε τὸν παγκόσμιο πολιτισμὸ ἐν συνόλῳ καὶ ἐπὶ μέρους: **α** Τὰ κείμενα καὶ ιδίως τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας μαζί μὲ τὴν προφορικὴ παράδοση (μῦθοι, ἥθη) καὶ **β** Τὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα. Ἡ ἀξιολόγηση ὁμως τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ Πολιτισμοῦ γίνεται δυστυχῶς μὲ βάση ἓνα ἀπαράβατο ἀξίωμα - ἰδεολόγημα: τῆς **εὐθύγραμμης ἀνιούσας** ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπου (καὶ τῆς Φύσης). Ὁ ἐξουσιασμός ἔχει τοὺς λόγους του· καὶ ἓνας εἶναι ἡ καθοδήγηση παγκοσμίως τῆς «*συνεχοῦς ἀναπτύξεως*» [= εὐημερία λίγῃ, ἐκμετάλλευση πολλή] μὲ ὄπλο τὴν τεχνολογία, τμῆμα τῆς **Ἐπιστήμης**. Ὅσον ἀφορᾷ στὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς τετρακτύος¹ τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτοι Ἡθός, Τέχνη καὶ Φιλοσοφία, πετάγονται στὰ σκουπίδια τῆς Ἱστορίας.

Ἔτσι ὅσο πιὸ παλιά, τόσο πιὸ πρωτόγονα, πιὸ εὐτελεῖ θεωροῦν τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου, μέχρι ποῦ φθάνουμε στὸν (ἀνύπαρκτο) «ἄνθρωπο τῶν σπηλαίων». Ἄντε καὶ νᾶγινε ἓνας Γιαχβεδικὸς Κατακλυσμός, τὸ πολὺ καναδυὸ μεσαίωνες (τυχαῖα) καὶ τέλος! Ἡ ἀνθρωπότητα –λένε– ἀνέρχεται τὴ δοξασμένη τῆς πορείας πρὸς τὸ πεπρωμένο τῆς: τὴν παγκοσμιοποίηση. Ἕνας λαός, ἓνας Ἀρχηγός (Φύρερ). Βολικό. Εἶναι ὁμως τὰ πράγματα τόσο ἀπλά;

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ἌΛΛΑ ΘΑΥΜΑΤΑ. Ὅπως καὶ ἄλλοι, ἐπὶ πενταετία ἀνακαλύπτω τὰ θαυμαστὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ποῦ ἐκτείνεται στὰ βάθη χιλιετιῶν: δηλαδὴ τὴν ἀκριβῆ μέτρηση τοῦ χρόνου, τὴν ψυχροσωματικὴ ἱατρικὴ, τὴ μικρογλυπτικὴ, τὴ γνώση δομῆς τοῦ κόσμου, τὰ κατασκευαστικά - ἀντισεισμικά θαύματα, τὴ χαρτογραφία, τὴ ναυτιλία κ.ἄ. Εἰδικὰ ἡ ἑλληνικὴ τεχνολογία ἀπέδωσε ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα μὲ **ἀπλᾶ** μέσα!

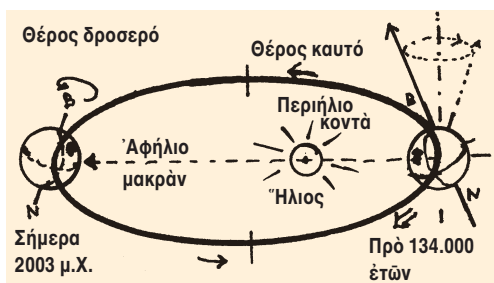
Ἀπὸ ποῦ ξεφύτρωσαν αὐτὲς οἱ γνώσεις καὶ οἱ κατασκευές; Γεννήθηκαν ἀπὸ τὸ τίποτα οἱ 5 (τουλάχιστον) γραφές, ἡ Ποίηση (Ὅμηρος), τὰ Πολιτεύματα, τὸ Θέατρο;

ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ἢ «ΕΝΔΟΓΗΙΝΟΙ»; Για νὰ φθάσῃ ὁ πολιτισμὸς ἀπὸ τὸν «νεο-λιθικὸ τρόπο» στὸ ἐπίπεδο ὑψηλῆς τεχνολογίας (ἀπὸ τὴν ἀξίνη ἕως τὸ τρακτέρ ἢ ἀπὸ τὸ δόρυ ἕως τὸν πύραυλο), ἐξάγεται μαθηματικῶς ὅτι ἀπαιτοῦνται 15.000 - 10.000 ἔτη. Ὁ Πλάτων ἀναφέρει τὴν παγκόσμια καταστροφή (Ἐλάντιδος) τὸ 9.600 π.Χ., ἥτοι = 12000 ἔτη ἀπὸ σήμερα.

Ὁ καθ. Γεωλογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἡλ. Μαριολᾶκος σὲ διάλεξή του τὴν 27-3-03 ἀνέφερε ὅτι ἡ τελευταία παγετώδης περίοδος εὑρίσκετο στὸ ζενίθ της πρὸ 20.000 - 18.000 ἐτῶν, μὲ μέση θερμοκρασία 9° κατώτερη ἀπὸ τὴ σημερινή καὶ μὲ ραγδαία ἄνοδο ἕως τὸ 6.000 π.Χ. Ἀποτέλεσμα ἡ ἄνοδος τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης κατὰ ≈ 140 μ. (!) μὲ ἀνεκτὴ θερμοκρασία πρὸ ≈ **11.400** ἐτῶν. Ἐπίσης εὑρέθηκε παγετώδης κύκλος ἀνὰ 12.000, ἀνὰ 100.000 ἔτη κ.λπ.

Ἀπὸ τὴν ἀστρονομία γνωρίζουμε ὅτι ἡ εὐκρατος ζώνη, ὅπου καὶ ἡ μέγιστη ξηρὰ καὶ οἱ πολιτισμοί, κάθε = **13.000** ἔτη

(25.816:2) λόγῳ τῆς **μετάπτωσης** τοῦ ἄξονα τῆς Γῆς (**Σχ.1**) στρέφεται πρὸς τὸν ἥλιο (= θέρος), πότε στὸ ἀφῆλιο = μακρὰ τώρα, πότε στὸ περιήλιο = κοντὰ πρὸ 13.000. Ἔτσι σὲ τακτὰ διαστήματα ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει «δι' εὐθότων ἐτῶν» (Πλ. «Τίμαιος» καταστρεπτικά. Ἄν στὴ φυσικὴ αὔξησις τῆς θερμοκρασίας προστεθῇ ἡ δράσις τῆς Τεχνολογίας (φαινόμενο θερμοκηπίου ἢ πυρηνικὸς πόλεμος), τότε ὁ

Σχ. 1. Θέσεις Βορείου ἡμισφαιρίου λόγω μεταπτώσεως τοῦ ἄξονος τῆς Γῆς.

παγκόσμιος «κατακλυσμὸς» εἶναι σίγουρος.

Παρ' ὅλο πὺν τὰ εὐρήματα - ὑπολείμματα παγκοσμίων πολιτισμῶν εὑρίσκονται κατὰσπαρτα σὲ **ὅλη** τὴ Γῆ (Περὺ, Ν. Πάσχα, Κίνα, Εὐρώπη, Αἴγυπτος) καὶ χρονολογῶνται σὲ διάφορες ἐποχές (5, 10, 40... χιλ. ἔτη π.Χ.), ἡ ἐπίσημη ἀρχαιολογία «ποιεῖται τὴν νῆσαν» μὴ γνωρίζουσα πῶς κατεσκευάσθησαν.

Γιὰ νὰ «παραμυθιάζου» τοὺς ἀπαιτητικοὺς ὑποψιασμένους, ἐπιστρατεύτηκαν «ἐρευνητὲς» τύπου Ε. Ντένιγκεν, πὺν ἐδημιούργησαν τὸ ἰδεολόγημα τῶν **Ἐξω-γηίνων**, UFO κ.ἄ., ἥτοι μία νέα παραλλαγή τοῦ ἐξωκοσμικοῦ θεοῦ (Γιαχβὲ = κύριος - κυρίαρχος). Γιὰ ὅλα -λένε- εὐθύνονται οἱ ἐξωγήινοι πὺν μᾶς ἐπισκέπτονται τακτικά, μᾶς δύνουν τεχνολογία ἢ μᾶς καταστρέφουν. Ἔτσι ὁ Ἄνθρωπος εἶναι τελείως ἀνεύθυνος γιὰ τοὺς ἀλλεπάλληλους ἀφανισμοὺς, ἡ κακοήθης δλακεία του δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνον ὁ μεταλλαγμένος «Κύριος»!

Ἦχι συνάνθρωποι, δὲν εἶναι ἔτσι· ἄς ἀνοίξουμε τὰ πεισματικά κλειστὰ μάτια μας.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ. Στὸν αἰγαῖο χῶρο, ὅπου καὶ ἡ ἀρχικὴ ἐστία ἀνθρωπογένεσης (Ἄνθρωπος Τρίγλιας 12 ἑκατομ. ἐτῶν), ὑπάρχουν πανάρχαια εὐρήματα πολιτισμοῦ. Ὁ Ἄνθρωπος² ὁ Πετραλώνιος (700 χιλ. ἐτῶν) καὶ ὁ Ταινάριος³ (600 χιλ. ἐτῶν) θεωροῦνται πρωτο-homo sapiens (καὶ ὄχι προ-νεαντερτάλιοι), ἀφοῦ κατασκεύαζαν ἐργαλεῖα (λίθινα, ὀστέινα κ.ἄ.), εἶχαν φωτιά καὶ κυρίως **Λόγο**, ὅπως

ἀπέδειξε ὁ καθ. Α. Πουλιανός,² ὅχι γρυλισμούς. Καί ὅταν λέμε «λόγο», ἐννοοῦμε τή σύνθετη - δημιουργική σκέψη πού ἐκφράζεται μέ **συλλαβές**,⁴ «φωνή ἑναρθρος», λ.χ. ἀπό ΓΒ': κά·ρα = κεφάλι, πο·δὸ = πόδι.

Τί ἔκανε λοιπὸν ὁ ἔλληλος ἼΑνθρωπος (homo sapiens = H.S.) ἐπὶ 700 χιλ. ἔτη; Ἐπαναλάμβανε ἀπλῶς τὸν ἑαυτοῦ ἢ προχωροῦσε ραγδαῖα (ἔστω καὶ μέ διαλείμματα «μεσαιῶνων») ἐντὸς 12.000 ἐτῶν πρὸς τὴ Γνώση, τὴ θεωρητικὴ Σκέψη, τὴν κοινωνία Ἡθους, τέλος τὴν «ὑψηλὴ» Τεχνολογία; ἼΑν ἔγινε ἔτσι, τότε θὰ ἔφθασε **πολλές** φορὲς τὸ ἐπίπεδό μας καὶ θὰ (αὐτο)-καταστράφηκε ἄλλες τόσες. Φαίνεται ὅτι τὸ μεταίχμιο εἶναι πάντα τὸ ἴδιο: ἡ ἀνα·κάλυψη τῶν Μ.Μ.Κ. (μέσων μαζικῆς καταστροφῆς) ἢτοι ἀτομο·πυραυλικά ὄπλα καὶ ἡ χρῆση τους ἀπὸ τοὺς «Κρονίους».

ἼΑς δοῦμε τί ἀναθυμίζουσιν οἱ ἑλληνικοὶ μῦθοι. [Οἱ ἄλλοι λαοὶ ἀντιγράφουν, ἀπλουστεύοντας τὴν ἀπέραντη ἑλληνικὴ μυθολογία.]

ἼΟ Ἡσίοδος ἀναφέρει σαφῶς τὶς τέσσαρες (τελευταῖες) ὀλοκληρωτικὲς καταστροφές Πολιτισμῶν («γένη»).⁵ Τοῦ «*χρυσέου, ἀργυρέου, χαλκίου, ἡρώων*». Καὶ ὅλες φρικτές: Τὸ πρῶτο «*κατὰ γαῖαν κάλυψεν... Διὸς μεγάλου*». Τὸ δεύτερο ἀπὸ «*ὑβριν* (= ὑπεροψία) *ἀτάσθαλον... Ζεὺς Κρονίδης... κατὰ γαῖαν κάλυψεν*» πάλι. Καὶ «*ποίησε τρίτον γένος*», πού ξεκινᾷ πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ «*χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες*» (ἀφανίσθησαν μέ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια). Τὸ τέταρτο «*πόλεμος κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ ὤλεσε*» (τρομερὴ σύγκρουση ἀφάνισε). Τὸ πέμπτο δικό μας γένος-πολιτισμὸς ξεκίνησε πρὸ ≈ 15.000 ἐτῶν καὶ ὁ Ἡσίοδος τραγικὰ τοῦ προβλέπει «*Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο*» ἀφοῦ «*κακοῦ δ' οὐκ ἔσσειται ἀλκή*» (= ἡ βλακεία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει γιατρεία)! [Σημ.: Ἐδῶ ὁ Ζεὺς εἶναι «*ὑψιβρεμέτης*» καὶ «*ἀργικέραυνος*» (= βροντᾷ ἀπὸ ψηλὰ μέ ἐκτυφλωτικούς κεραυνούς) καὶ σημαίνει τὸ ἀτομο·πυραυλικὸ ὀλοκαύτωμα, τὸν μεγα·θάνατον.]

Καὶ ὁ Πλάτων ἀφηγούμενος τὴν καταστροφὴ τῆς Ἀτλαντίδος (Α. Συμμαχίας) ἀναφέρει τὸ περίφημο «*Ἐλληνες αἰεὶ παῖδες*» καὶ ἐξηγεῖ «*οὐδεμίαν ἔχετε ἀρχαίαν ἀκοήν*», ἀφοῦ «*καὶ πάλιν δι' εἰωθότων ἐτῶν* (= σὲ τακτὰ διαστήματα) *ὥσπερ νόσημα* (ἡ βλακεία) *δρᾷ καταστροφικὰ μέ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ* «*ρεῖμα οὐράνιον καὶ τοὺς ἀγραμμάτους ἔλιπεν ὕμῶν*» (= καὶ μόνον ἡλίθιοι ἢ ἀμνήμονες ἀπὸ σᾶς ἀπομένουν). Καὶ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα;

ΤΕΡΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ. Ποῖος ὁ λόγος παρουσίας τεράτων στὶς παγκόσμιες μυθολογίες; Μήπως ἡ τρομοκρατικὴ τῶν λαῶν ἀπὸ τὴν Ἐξουσία; ἼΗ ἔκφραση ὑποσυνειδήτων φόβων; ἼΗ εἶναι καταγραφὴ τοῦ πανάρχαιου τρόμου τοῦ ἼΑνθρώπου, ἀντιμέτωπου μέ ἀφύσικες **μεταλλάξεις**; Καὶ ἐπικαλεῖται ἥρωες - ὁδηγητὲς στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τους, εἴτε εἶναι ὁ Ἀπόλλων (Πύθων = μεταλλαγμένο DNA),⁶ ὁ ἼΗρακλῆς (ἼΑνταῖος) ἢ ὁ ἼΟδυσσεὺς (Κύκλωψ).

ἼΗ ἑλληνικὴ Μυθολογία-μητέρα δὲν περιγράφει τέρατα ὑπερμεγέθη, παντοδύναμα ἀλλὰ **μαχητά**, ἀν καὶ δύσκολα. Παράδειγμα, ἡ Σφιγξ νικάται ἀπὸ τὸν Οἰδίποδα διὰ τοῦ Λόγου. Οἱ Σάτυροι - Σ(ε)ιληνοί, ζωόμορφοι «ἄνθρωποι» ὅπως καὶ ὁ Πάν, συζοῦν μέ τοὺς ἼΑνθρώπους (H.S.). [Σάτυρος < σάττω = ἐξογκωμένος / δυνάτος - Σ(ε)ιληνὸς <σίλος <σιμὸς = δυσειδής.]

Εἶναι ὑπαρκτὰ τὰ ὄντα αὐτά; Λιγάκι φωτίζει ὁ μῦθος τῶν Κενταύρων. ἼΟ Ἀπόλ-

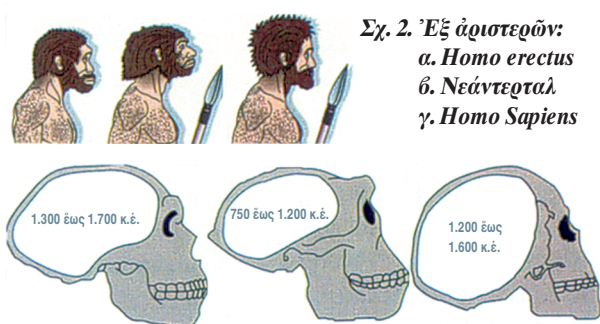

Φωτ. 1. Κένταυροι και Λαπίθες μάχονται μέχρι θανάτου. Οί Νεαντερτάλιοι με τούς Homo Sapiens;

λων (= H.S.) ενούμενος με τη Στίλδη (λάμψη/έκρηξη ἐξ οὐρανοῦ;) γεννᾶ (= χρόνος μετάλλαξης) τὸν Λαπίθη < λαμπρὸς = ὡραῖος καὶ τὸν Κένταυρον, μισὸν ἄνθρωπο, μισὸ ζῶο, ρωμαλέο, πρωτόγονο, ἐπιθετικό, ἄσχημο (ᾶρα **Φωτ. 1**). Μετὰ ἀπὸ φονικώτατες μάχες μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τοὺς νικοῦν τελικὰ οἱ Λαπίθες.

ΟΙ ΝΕΑΝΤΕΡΤΑΛΙΟΙ. Στὴ Χαλκιδικὴ ὁ Α. Πουλιανὸς² βρῆκε ἀνθρωπίδες ἡλικίας 12 ἑκατομ. ἐτῶν(!), τὸν Ἄνθρωπο τῆς Τρίγλιας, ἓνα homo erectus (ᾶρθιος) ποὺ εἶχε ἐργαλεῖα. [Ἐπισήμως οἱ ἀνθρωπολόγοι δέχονται τὴν ἀνθρωπογένεση στὴν Α. Ἀφρική (ἀφροκεντριστές), τὰ δὲ εὐρήματά τοὺς ἔχουν ἡλικία μόνον 1,8 ἑκατ. ἐτῶν.] Ἐπίσης ὁ Ἀρχάνθρωπος τῶν Πετραλώνων (700 ἑκατ. ἐτῶν) θεωρεῖται H.S. Ὁ δὲ Θ. Πίτσιος³ στὸ Ταίναρο βρῖσκει τὴν «Κανέλλα», μίαν γυναῖκα H.S. ≥ 40.000 ἐτῶν, τοποθετημένη σὲ τελετουργικὴ στάση. Εἶναι πλέον ἀποδεκτὸ ὅτι ὁ H.S. ὀλοκληροῦται τουλάχιστον πρὸ 100 χιλ. ἐτῶν.

Τὸ 1856 στὴ Γερμανία βρέθηκε ὁ Νεαντερ-τάλιος ἄνθρωπος (H.N.) ἡλικίας 40.000 ἐτῶν. Μέχρι σήμερα ἀνεκαλύφθησαν δεκάδες ἄλλοι ἡλικίας μόνον 60.000 ἕως 30.000 ἐτῶν (4η Παγετώδης περ.). Ὁ ὄγκος τοῦ κρανίου τοῦ εἶναι «περιέργως»

Σχ. 2. Έξ αριστερών:
α. *Homo erectus*
β. Νεάντερταλ
γ. *Homo Sapiens*

μικρότερος ακόμα και από του *homo erectus*. (Σχ. 2). Μέσος όρος: H.E. = 1.500 κυβικά εκατοστά, H.N. = 1.000(!), ενώ ο H.S. 1.400 κ. έκ.

Έχει πρόσωπο σαφώς ήλιθιου (Φωτ. 2) με υπερόφρυα τόξα εξέχοντα, στενό μέτωπο, χοντρό σκελετό. Από τα κρανία του

H.N. υποθέτουμε ότι θα είχε σιμή μύτη, πυκνά μαλλιά/γένια και μεγάλα αυτιά, ίσως και τρίχωμα στον κόκκυγα, ήτοι ουρά! (Φωτ. 3+4). Επίσημως αποδέχονται (βιολογία Γ' Λυκείου) ότι: «...σύγχρονα με τους Νεαντερτάλιους (H.N.) έζησαν και οι H.S. Η σχεδόν ξαφνική εξαφάνιση του H.N. έρμηνεύεται ως αποτέλεσμα της πνευματικής ανωτερότητας του H.S.» Τί συνέβη όμως πραγματικά;

ΕΝΑ ΖΟΦΕΡΟ ΣΕΝΑΡΙΟ. Σύμφωνα με τα εύρηματα και τους μύθους τα γεγονότα εξελίχθηκαν περίπου ως έξης: Σίγουρα προ 100 χιλ. έτων (πιθανώς και προ 700 χιλ.) ο Έλλογος Άνθρωπος (H.S.) συγκροτεί κοινωνίες, ιδρύει πόλεις, αρχικά με καλύδες/φωλιές. [Είναι παράλογο να ζή στα σκοτάδια των σπηλαίων, όταν όλα τα ζώα ζούν ελεύθερα κάτω από τον «θείο» ήλιο: Έλλην < Φελιο·λάας.]

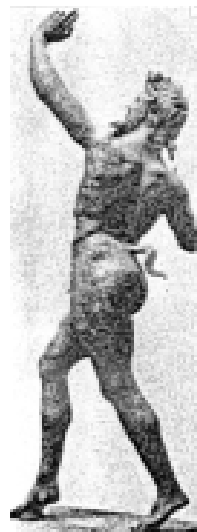
Πολλές φορές –λένε οι μύθοι–, πόσες άγνωστον, οι H.S. έφθασαν και ώρισμένες ξεπέρασαν τον τεχνολογικό μας πολιτισμό. Άλλες τόσες φορές αυτό κατεστράφησαν

Φωτ. 2. Νεαντερτάλιος.

Φωτ. 3. Κυματοτριχία ή νόσος Ήρακλή (Μελάμπυγος).

Φωτ. 4. Σειληνός.

Νεαντερτάλιοι μεταξύ ιθαγενῶν τῆς Αὐστραλίας;

Ἡ φωτογραφία ποὺ τράβηξα πρόσφατα στὴν περιοχὴ τοῦ ὄρους Zeal τῆς Κεντρικῆς Αὐστραλίας, παρουσιάζει κάποιους ιθαγενεῖς τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ὑπάρχουν περίπου 500 φυλὲς στὴν Αὐστραλιανὴ ἥπειρο, στὶς ὁποῖες ἀντιπροσωπεύονται ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀνθρωπολογικοὶ τύποι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Νεαντερταλίου.

Κων. Τσιαπράκας

Σύδνεϋ, Αὐστραλία

είτε από πόλεμο είτε από βαρύτατη μόλυνση, ίσως και από τρομακτικά γεω-αστρο-φυσικά συμβάντα (κομήτες κ.ά.). Ένδιαμέσως θα εξημιουργούντο μεταλλαγμένα άνθρωποι, που μετά από διαμάχες χιλιετιών θα εξωντώνονταν από τους έναπο-μείναιτες ολίγους H.S.

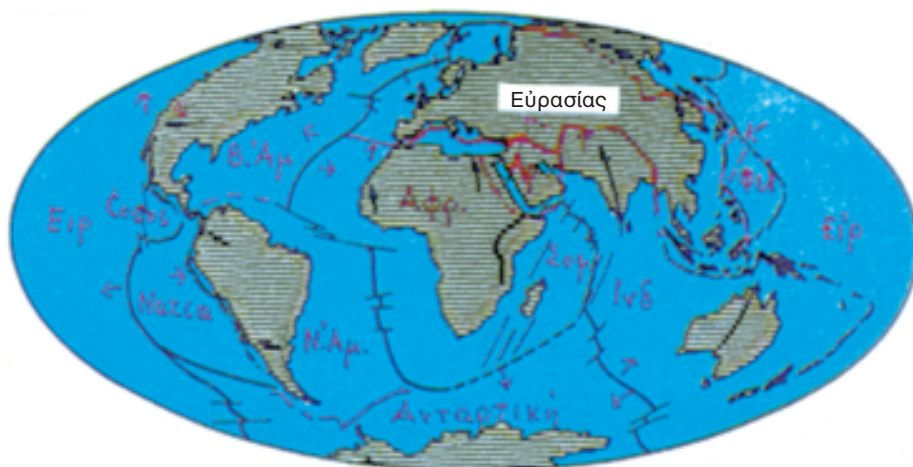
Από την άνω υπόθεση το απολύτως σίγουρο είναι ότι ξαφνικά προ ≈ 60.000 ετών εμφανίζεται παράλληλα με τον H.S., και φυσικά μετά, ο Νεαντερτάλιος "Ανθρωπος (H.N.), ένας γενετικά αλλοιωμένος H.S., ένα ανθρωπόμορφο ήλιθιο τέρας, χωρίς λό-γο/όμιλία. Έπομένως το ιδεολόγημα «ό H.N. είναι πρόγονος του H.S.» αποδεικνύε-ται ψευδές, εντάσσεται δέ στο Μέγα Ψεύδος σέ όλα τα επίπεδα του Έξουσιασμού (big bang, κοινοβουλευτισμός κ.ά.).

Οί (φυσικές) μεταλλάξεις παράγουν εξελιγμένες μορφές ζωής, πλην των περιπτώ-σεων «λάθους»-ύποχώρησης, που δέν είναι όμως διώσιμες (Δαρβίνος).

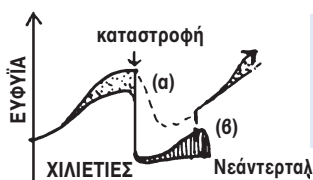
Έπομένως ή μετάλλαξη-παρακμή έγινε ή ταχέως, συνεπεία πολέμου ολοκληρω-τικού ή βραδέως, λόγω βαρείας μόλυνσεως του περιβάλλοντος. Αποτέλεσμα;

Οί Νεαντερτάλιοι, τὰ τέρατα τῆς Μυθολογίας. Τὰ **σημεία** ὑπάρχουν καί τώρα, ὅπως οί αὐξομειώσεις τοῦ ὄζοντος, οί τακτοί παγετώδεις περίοδοι, ἴσως καί ἐπέμβαση στή μετακίνηση τῶν τεκτονικῶν πλακῶν (**Σχ. 3**). Τὰ δύο συνυπάρχοντα εἶδη H.S.+H.N. βρέθηκαν σέ δυσμενέστατες συνθήκες μετά τόν «κατακλυσμό», ἀντιμέτωποι σέ ἕναν ἀγῶνα ἐπιβίωσης/ἐξόντωσης, ζώντας σάν «ἄνθρωποι τῶν σπηλαίων» μακριά ἀπό τήν ἀφιλόξενη φύση. Οἱ ἀποδεκατισμένοι, οἱ "Ανθρωποι χωρίς Πολιτισμό, ἐναντίον τοῦ ἀνθεκτικοῦ Νεαντερτάλιου (N). Μὲ τόν Λόγο καί Ἡθος καί μὲ ἀρχή του τή «μὴ ἐπαφή μὲ τὰ ζῶα» (ὄρα Ὀδυσσεά καί Σειρήνες καί τὸ δδέλνυμα τῆς «κτηνοβασίας», Π. Διαθ.) τὸ 30.000 π.Χ. οἱ H.S. νικοῦν τόν N... Τελείως;

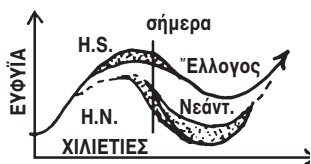
ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ. Μὲ τὸ προηγούμενο σενάριο ή μετάλλαξη (α) ἔγι-νε σέ πολὺ μικρὸ διάστημα (**Σχ. 4**), ὅπως καί ή πλήρης(;) ἐξαφάνιση (β) τοῦ N.

Σχ. 3. Οί τεκτονικὲς πλάκες.

Σχ. 4. Πορεία με Καταστροφή.

Σχ. 5. Πορεία με άργη παρακμή.

Υπάρχει όμως και άλλη δυνατότης: ή άργη, συνεχής παρακμή του H.S. Είναι αποτέλεσμα της συνύπαρξης σε διάφορα άλλοτε ποσοστά των ἐλ·λόγων (H.S.) και των δυνάμει Νεαντερτάλιων. (Σχ. 5).

[Παρέκβαση: Ἡ ὑπόθεση ἡχεί ὡς ρατισμός, ἡ Ἀλήθεια ὁμως εἶναι ὑπεράνω κάθε ιδεολογήματος τύπου «-ισμός». «Ἡ ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι».] Λέγοντας λοιπὸν «δυνάμει», δὲν ἐννοοῦμε τὸ πλῆθος (plebs), ὄχλο, μᾶζα κ.λπ., ποὺ μὲ τὴν ποσότητα/πλειοψηφία δημιουργεῖ τὴν «κοινὴ γνώμη»/νοοτροπία. Ἀναφερόμεθα στὸ **ἄτομο**, ποὺ λόγῳ ἀνεπαισθήτων ἀλλὰ συνεχῶν ἀλλαγῶν στὸ ἦθος (ἀρετὲς, ἀξίες, ἰδανικά) καταρρακώνει τὴν ἐλ·λογὴ ὑπόστασι (σῶμα, ψυχὴ, πνεῦμα, ἐπίγνωση) ξεκινῶν-

οντας ἀπὸ τὸν ψυχισμό. Ἡ παγερότης τῶν συναισθημάτων, ἡ μὴ-τέχνη, τὸ «συμφέρον», ξηραίνει τὸ πνεῦμα (ψυχο·πνευματικὸ ἔλλειμμα). Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὁ ἀνα·προγραμματισμὸς τοῦ DNA μὲ συσσωρευτικὲς μεταλλάξεις στὸ Σῶμα (κατηφής, δυσειδής) «οἶα ἢ ψυχὴ οἶα καὶ ἢ μορφή». Ἔτσι ἐπέρχεται ἡ **Νεαντερταλοποίηση** τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ «βλακισμὸς»⁸ σὲ κρίσιμο ποσοστό. (Σχ. 6).

Ἀνθρώπος	Πολιτισμὸς	Παρακμή
ἐπίγνωση	φιλοσοφία	πίστη
πνεῦμα	ἐπιστήμη	βλακεία
ψυχὴ	τέχνη	μοχθηρία
σῶμα	ἦθος	πονηρία

Σχ. 6. Ἀνθρώπινες τετρακτίες.

ΤΙ ΜΕΛΛΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ; Παρ' ὅλες τὶς τεράστιες δυσκολίες τῆς ἔρευνας «Μυθολογία, ἀναζήτησίν τε τῶν παλαιῶν μετὰ σχολῆς... ἔρχεσθον (= δυσκολώτατα ξεκινοῦν Πλ., «Κριτίας» 110). Τὰ στοιχεῖα πληθαίνουν. Καὶ ὁ Μῦθος - Ἱστορία ἀπειλητικός, μᾶς δείχνει τὸ ζοφερὸ μέλλον. Τὸ ἰδανικὸ τῶν ἐλλήνικων πόλεων, ἡ συνεχὴς βελτίωση τῶν γενεῶν ἐξέλιπε. «ἄμμες δὲ γ' ἐσσόμεθα πολλῶ κάρρονες» δεδαίωσαν οἱ Λακεδαιμόνες παῖδες.

Ὅταν τὰ τέκνα δὲν εἶναι καλύτερα τῶν γονέων, ἡ κοινωνία καταρρέει. Τότε ἡ ἀξιοκρατία χάνεται, τὸ ἄτομο ἀποδέχεται τὴν ἀπ·άτη καὶ ἡ κοινωνία τὴν ὀργάνωση - κλίκα τῶν **βλακῶν**. Ἡ ἀλαλία τῶν νέων ἐμφανής, ἡ ἀλογία τῶν ταγῶν («ξῦλινη» γλῶσσα πολιτικῶν, ἐπιστημόνων) ὑπερισχύει, τὸ ἦθος ἀνύπαρκτο, τὸ δλέμμα ἀπλανές.

Ὁ νέος Νεαντερτάλιος ἐπέρχεται. Ὁ Ἑλ·λογος Ἀνθρώπος, ἡ ἐδῶ ἔκφραση τοῦ συμπαντικοῦ λόγου, θὰ προλάβῃ αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν καταστροφὴ ἀπὸ τὴν «κακοήθη κακία», ὥστε ὁ Ἡσίοδος νὰ διαψευσθῇ ἐπὶ τέλους; Εἶδομεν.

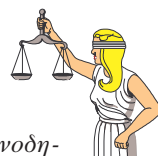
Βιβλιογραφία

1. Κ. Καρμιράντζος, «Τετρακτὺς, τὸ κλειδί τῶν Ἑλλήνων», «Δ», τ. 239.
2. Α. Πουλιανός, «Ὁ Ὀρθος Ἀνθρώπος μιλοῦσε», «Δ», τ. 230.
3. Θ. Πίτσιος, «Ὁ Ταϊνῶς Ἀνθρώπος», «Δ», τ. 254.
4. Κ. Καρμιράντζος, «Ἡ Συλλαβικὴ Ἑλληνικὴ γλῶσσα», «Δ», τ. 222.
5. Κ. Καρμιράντζος, «Τὰ τέσσερα μυστικά τῶν Ἑλλήνων», «Δ», τ. 243.
6. Κ. Καρμιράντζος, «Σκέψεις στὸν ναὸ Πυθίου Ἀπόλλωνα», «Δ», τ. 258.
7. Κ. Καρμιράντζος, «Ἡθους Ἑλλήνων», «Δ», τ. 242.
8. Ε. Λεμπέσης, «Ἡ τεράστια κοινωνικὴ σημασία τῶν βλακῶν», ἐκδ. «Τῶν Φίλων».

Κωστής Καρμιράντζος

Ἀρχιτέκτων ΕΜΠ

ΑΙΣΙΜΑ ΚΑΙ ΑΔΗΡΙΤΑ

Ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ Γιαχδέ

Μὲ τὴν ὑποστήριξη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) ὁ Πάπας καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσπάθησαν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν συγκατάθεση τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου γιὰ ρητὴ ἀναφορὰ στὶς «χριστιανικὲς ρίζες» τῆς Ε.Ε. στὸ προοίμιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος. Παρὰ ταῦτα συγκατάθεση δὲν ἔλαβαν, καθὼς τὸ σχετικὸ αἴτημα ἀπερρίφθη μὲ ψήφους 283 κατὰ ἔναντι 212 ὑπὲρ καὶ 15 ἀποχῶν. Ὅλοι οἱ εὐρωβουλευτὲς τοῦ κυδερνώντος καὶ τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς Ἑλλάδος ψήφισαν κατὰ τῆς ἀναφορᾶς στὸ χριστιανισμό, ἐνῶ ἀντιθέτως, οἱ εὐρωβουλευτὲς τῆς Νέας Δημοκρατίας –πλὴν τοῦ κ. Δημητράκοπουλου– ψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἀναφορᾶς. Πολλοὶ ἦταν ἐκείνοι ποὺ ἀπογοητεύτηκαν ἀπ' τὸ ἀποτέλεσμα, καθὼς περίμεναν ἰσχυρότερη ἐπιρροή τοῦ θρησκευτικοῦ κατεστημένου στὸ Εὐρωκοινοβούλιο. Δυστυχῶς οἱ καιροὶ ἀλλάζουν.

Π.Α.Κ.

Συγχαρητήρια

«Τὸ Μουσεῖο τῆς Χαλκίδας στεγάζεται σὲ κτίριο τῶν ἀρχῶν τοῦ αἵωνα καὶ συγκεκριμένῳ ἀρχαιολογικῷ εὐρήματι ἀπ' ὅλη τὴν παλαιολιθικὴ ἐποχὴ ἕως τὴν ὕστερη ρωμαϊκὴ περίοδο, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 110.000 π.Χ. ἕως τὸν 3ο αἰ. μ.Χ.». Αὐτὰ ἀναφέρονται στὸ σχετικὸ φυλλάδιο τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Πόρων (ΤΑΠ), τὸ ὁποῖο προορίζεται γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ ἐν λόγῳ μουσείου. Θὰ μοῦ πῆτε τώρα, ποῦ εἶναι τὸ παράξενο, τὸ παράλογο; Μὰ αὐτὸ ἀκριβῶς: δὲν ὑπάρχουν παράλογα στὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιο. Οὔτε ξαφνικὲς «κάθοδοι Ἑλλήνων τὸ 2000 π.Χ.», οὔτε ἔλευση Φοινίκων ἢ Σημιτῶν στὴν Εὐβοία. Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά, ποὺ τὸ ΤΑΠ συνηθίζει νὰ περιλαμβάνῃ στὶς ἀρχαιολογικοὺς περιεχομένους ἐκδόσεις του. Τὸ αὐτονόητο γίνεται φωτεινὴ ἐξαίρεση, ἄξιο εὐσήμου μνείας. Δὲν εἶναι λίγο σ' αὐτὴ τὴ χώρα, μ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Εἰλικρινῇ συγχαρητήρια στοὺς ἐπεύθυνους τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, τὸ ἀξίζουν.

Π.Α.Κ.

Ἀποπομπὴ τοῦ Γιαχδέ ἀπὸ Ἀμερικανούς

Σὲ δύο μεγαλοπόλεις τοῦ ἀμερικανικοῦ νότου, θρησκευτικὲς κατὰ παράδοση, τὸ Τέξας καὶ τὸ Τενεσσὶ, συνέδησαν δύο πανομοιότυπα περιστατικά: Κάποιες ὁμάδες διαφωνούντων πολιτῶν ἀφῆρσαν ἀπὸ τὰ ΠΡΟ-ΠΥΛΑΙΑ τῶν ἀνωτάτων δικαστηρίων τὶς λίθινες πλάκες, ὅπου εἶχαν καταχωρισθῇ οἱ 10 τοῦ Ἰεχωῶδᾶ τρομώδεις ἐντολές, ἀντιγραφὴ τοῦ χαμουραμπίου νόμου.

Δημοκρατικοὶ πολῖτες τῶν ΗΠΑ θεώρησαν ὅτι ἡ καινοφανὴς τοποθέτηση τοῦ Ἰουδαϊκοκεντρικοῦ αὐτοῦ κειμένου ἐπληττε τὸ Σύνταγμα τῶν Η.Π.Α., ποὺ προβλέπει χωρισμὸ θρησκείας ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνεξιθρησκείας. Κάποιοι ἑξάλλοι προτεστάντες πάστορες διεμαρτυρήθησαν μὲ κάποιες ἀμνάδες τύπου Ζωηκοσωτηρικοῦ Οἰκοτροφείου. Τ' ἀνώτατα δικαστήρια συνελθόντα ἀπεφάσισαν ὅτι ἀντισυνταγματικά καὶ παράνομα ἔγινε ἡ τοποθέτηση τῶν αὐταρχικῶν ἐγκράκτων κειμένων, «διὸ καὶ δὲν συνέτρεχε καὶ παράβαση νόμου», γι' αὐτὸ καὶ δίωξη δὲν ἀσκήθηκε. Ἄρα οὐ τόπος γιὰ τὸν ἀμερικανόφιλο παιδοκτόνο Ἰεχωῶδᾶ.

Γ.Μ.

Ἐξαφάνιση καὶ τῆς ἑλληνικῆς φύσης

Μὲ τὸν ἀποκαλυπτικὸ τίτλο «Ἱερὲς μπουλντόξες τρῶνε τὴν Πεντέλη» ἡ ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» (22-8-03) φέρνει στὸ φῶς τὴν ἀνεπανάληπτη οἰκολογικὴ καταστροφὴ

πὸν διαπράττει ἡ Μονὴ Πεντέλης στὸ ὁμώνυμο ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Ὁλόκληρο σχεδὸν τὸ δουνὸ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Μονῆς ἰσοπεδώνεται, καὶ στὰ τεράστια σκάμματα ποὺ δημιουργοῦνται, ἀνεγείρονται μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα καινούργιοι ναοί, ξωκκλήσια, ξενῶνες, πάρκινγκ. Οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, στὰ ὁποῖα κατέφυναν οἱ ὅμοροι δῆμοι, οἰκολογικὲς ὁργανώσεις καὶ ἀγανακτισμένοι (προφανῶς «ἄπιστοι») πολῖτες, κάνουν λόγο γιὰ καταπάτηση καὶ οἰκοπεδοποίηση δημόσιας δασικῆς γῆς καὶ διατάσσουν ἄμεση κατεδάφιση τῶν κτισμάτων, φαίνεται ὅμως πὼς δὲν πτοοῦν τοὺς «φαιὰ φέροντες». Οὔτε φυσικὰ ἰδρώνει τό, κατὰ τὰ ἄλλα, «εὐαίσθητο» αὐτὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου, παρ' ὅτι παρόμοια περιστατικὰ καταπατήσεων ἀπὸ πλευρᾶς μονῶν καὶ ἐκκλησιῶν ἔχουν πάρε μορφή ἐπιδημίας σ' ὁλόκληρη τὴν ἐλλαδικὴ ἐπικράτεια. Καὶ θέδαια οὔτε ἀπ' τὸ ρωμαῖκο κράτος μπορεῖ νὰ περιμένη κανεὶς κάτι, καθ' ὅτι θρῖσκεται καὶ ἐν μέσῳ προελογικῆς περιόδου.

Αὐτὸ πὸν μᾶς ἀπέμεινε ἀπ' τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ φύση τῆς – τὴν ψυχὴ τῆς τὴν ἔχουν καταστρέφει ἀπὸ πολὺ νωρὶς. Καιρὸς νὰ τὴν καταστρέψουν κι αὐτήν.

Π.Α.Κ.

«Μῦθος, ἀπάτη καὶ βαρβαρότητα οἱ Ὀλυμπιάδες»!

Κάτω ἀπὸ αὐτὸν τὸν τίτλο σὲ «φείγ-βολάν», πὸν κατὰ χιλιάδες πλημμύρισαν τὶς ἐκκλησίες ἀλλὰ καὶ τοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας, διαδάζουμε μαζὶ μὲ ἄλλα ἀνάλογον ὕφους: «Κατασπαραγμὸς οἱ φρικαλέες ἀθλητικὲς ἀναμετρήσεις στὴν Ὀλυμπία. Νεκροὶ καὶ ἀνάπηροι στοὺς ἀποτρόπαιους ἀγῶνες. Χρηματοδόρος ἐπαγγελματικὸς ἀθλητισμός».

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα. Κι ὅμως ὑπῆρξαν κάποιοι πὸν μᾶς κάκισαν, διότι στὸ ἐξώφυλλο τοῦ προηγούμενου τεύχους μας (ἀρ. 262) μιλήσαμε γιὰ τὸ μῖσος Ὁρθόδοξον ἐναντίον τῆς «Ἀθήνας 2004». Προφανῶς ἡ πραγματικότητα εἶναι χειρότερη ἀπὸ ἐκείνην πὸν παρουσιάζαμε στὴν ἐν λόγω ἔρευνά μας.

Γ.Σ.Π.

Ὁ Γιαχβὲ «πολιορκεῖ»

Εἶναι ὕβρις καὶ ἱεροσυλία νὰ ἀνεβάζωνται ἀνθελληνικὲς παραστάσεις σὰν τὴν παράσταση «**Σαμψὼν καὶ Δαλιᾶ**» κάτω ἀπὸ τὸν ἱερὸ βράχο τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐκεῖ πὸν γεννήθηκε ὁ ἐλεύθερος λόγος. Οἱ θεατὲς - θύματα, ἄλλοι μὲ εἰσιτήριο κι ἄλλοι μὲ πρόσκληση γιὰ νὰ γεμίσουν τὶς κερκίδες, ἄκουσαν τὸ ὑδρεολόγιο ἐναντίον τους. Θῦμα ἔπεσε καὶ ὁ γράφων καὶ συγχωρῆστε με ἢ οἰκτίρατέ με γιὰ τὸ πάθημά μου...

Τὸ ἔργο ἦτο κατάμαυρη προπαγάνδα καὶ σκοταδιστικὸ παραλήρημα. Οἱ φωτεινὲς λεζάντες ἔγραφαν ὕμνους «**ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ**», ἱκεσίες ὑπὲρ «τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ», χορωδιακὲς προσευχὲς «ὑπὲρ τοῦ περιούσιου λαοῦ», λόγια συμπόνιας «γιὰ τὸν κατατρεγμένο λαὸ τοῦ Ἰσραήλ», ἐξιστόρηση «τῶν διώξεων καὶ τῆς δουλείας τῶν Ἑβραίων» ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς (Ἕλληνες), ἀντιπαράθεση «πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς», μηνύματα «ἐπαναστατικῆς ἀνατροπῆς» γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν ἐχθρῶν μὲ τὴν δοθήθεια τοῦ Ἰεχωῶ καὶ ἀνάλογες σκηνὲς ἀντιπαράθεσης μεταξὺ τῶν «φίλεισθησιν» Ἑβραίων καὶ τῶν στρατευμάτων τοῦ ἐχθροῦ. Οὔτε ἡ γκαμπελικὴ προπαγάνδα δὲν συγκρίνεται μαζὶ τους. Ὁ γράφων δὲν ἄντεξε περισσότερο ἀπὸ 10' τῆς ὥρας τὸ ἰουδαϊκὸ σφυροκόπημα καὶ ἔφυγε θλιμμένος καὶ ἀγανακτισμένος γιὰ τὸ κατάντημα τῆς φυλῆς μας.

Ὑποστράτηγος Κ.Χ.Κ.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΜΑΣ

 THESAURUS LINGuae GRAECAE
A Digital Library of Greek Literature

Οί περιπέτειες του Προγράμματος TLG

Ενα από τα σπάνια δροσερά μεσημέρια του Ιουλίου του 2003 στο καφεενε-
δάκι της Παλαιάς Βουλής ό γράφων, εύρισκόμενος στο τελικό στάδιο
μιας έρευνας άρχετων μηνών, είχε την μοναδική εύκαιρία νά συνομιλήση
με τον σύγχρονο θησαυροφύλακα της Έλληνικής μας Γλώσσας, την Μα-
ρία Παντελιά. Η Μαρία Παντελιά είναι καθηγήτρια κλασικών σπουδών στο Πα-
νεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στην πόλη Irvine και από τό 1996 διευθύντρια του
TLG, πού σημαίνει «Thesaurus Linguae Graecae», δηλαδή «Θησαυρός της Έλλη-
νικής Γλώσσας». Τα στοιχεία και ντοκουμέντα πού έχουν συλλεχθή κατά την διάρ-
κεια αυτής της έρευνας, θα μπορούσαν νά αποτελέσουν τό ύλικό έκδοσης ενός μο-
ναδικού τόμου. Είναι όμως τόση ή ύπερηφάνεια, τό δέος, ή στενοχώρια, ή πίκρα,
ή χαρά και ή ένταση πού νιώθει κανείς αναδιφώντας στο ύλικό αυτό, ώστε πρós
τό παρόν όλη αυτή ή αντίρα πρέπει νά φτάση στον κόσμο και στους αγωνιώντες
Έλληνες γρήγορα. Βλέπω τώρα έδω μπροστά μου την θρυλική έπιστολή της 2ας
Ιουλίου του 1971, του Theodore Brunner πρós τον πρύτανη του University of
California at Irvine... άρχισε ήδη ή πορεία της γλώσσας μας της έλληνικής πρós την
τέλεια άποθησαύριση.

Τό πρόγραμμα TLG ξεκινά ούσιαστικά τό 1972 στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας,
στο Irvine, όταν ή έλληνίστρια Marianne McDonald, φοιτήτρια τότε των Κλασικών
Σπουδών, δώρισε ένα έκατομμύριο δολάρια στο πανεπιστήμιό της, γιά νά ιδρυθή
ένα έρευνητικό κέντρο, με σκοπό την καταχώριση σε H/Y όλης της Άρχαίας Έλλη-
νικής Γραμματείας, έτσι ώστε ό όποιοςδήποτε έρευνητής στο μέλλον νά μπορεί νά
αναδιφά ταχύτατα μέσα σε όποιοδήποτε κείμενο ή συνδυασμό άρχαίων κειμένων.

Σήμερα, 31 χρόνια μετά και κατόπιν προσπαθειών πού θα χρειαζόταν άντικειμε-
νικά ένας όλόκληρος τόμος γιά νά περιγραφούν, τό TLG έχει ούσιαστικά άποθη-
κευμένη σχεδόν όλόκληρη την Έλληνική Γραμματεία από τό 800 π.χ.ε. (πρò χρι-

στιανικής εποχής) μέχρι το 1453 μ.χ.ε. και συνεχίζει με την μετα-Βυζαντινή περίοδο. Το όλο corpus περιλαμβάνει περί τα 90.000.000 λέξεις, λεκτικών τύπων και λημμάτων, ενώ είναι προσβάσιμο και έρευνήσιμο από οποιοδήποτε σημείο του κόσμου, με οποιονδήποτε τρόπο και είδος παραμετρικής μεθόδου αναζήτησης. Στο site του TLG, www.tlg.uci.edu μπορεί όποιοςδήποτε να πάρει αναλυτικές πληροφορίες για το σύστημα. Έμεις που το δοκιμάζουμε και το χρησιμοποιούμε για μήνες τώρα, βρισκόμαστε συνεχώς πρό εκπλήξεων.

Η Marianne McDonald είναι η κόρη του ιδρυτή της πολυεθνικής εταιρείας ηλεκτρονικών Zenith. Σήμερα είναι καθηγήτρια κλασικής φιλολογίας και θεάτρου στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, στο Σάν Ντιέγκο και διεθνούς φήμης αυθεντία στον χώρο της αρχαίας τραγωδίας, ιδιαίτερα όσον αφορά στις σύγχρονες παραστάσεις του αρχαίου θεάτρου.

Το 1972 η Marianne MacDonald τελείωνε την διδακτορική της διατριβή με θέμα την έννοια της ευτυχίας στον Εὐριπίδη. Σκέφτηκε λοιπόν ότι με τη χρήση των υπολογιστών, η έρευνα αυτού του είδους θα μπορούσε να γίνει πιο εύκολα και πιο γρήγορα. Η Μ. McDonald συζήτησε την ιδέα της με τον έλληνη καταγωγής τότε καθηγητή της Πέτρο Κολακλίδη και τον πρόεδρο του Τμήματος Φιλολογίας Theodore (Ted) Brunner. Ο Brunner έστειλε μία ιστορικής πλέον αξίας επιστολή στον πρόεδρο του Πανεπιστημίου, για να του αναλύσει τα όφελι ενός τέτοιου έγχειρήματος και ανέλαβε στην συνέχεια να έρευνήσει την δυνατότητα υλοποίησης του προγράμματος. Ο Ted Brunner υπήρξε επί σειρά ετών για το TLG ο άνθρωπος που έκανε τα πράγματα να προχωρούν.

Μετά από συζητήσεις με ειδικούς από την Ευρώπη και την Αμερική αποφασίστηκε η δημιουργία του Κέντρου, που πήρε την Λατινική ονομασία Thesaurus Linguae Graecae (TLG) προς τιμήν του πρώτου «Θησαυρού της Έλληνικής», του Λεξικού του Ερρίκου Στεφάνου. Το πρόγραμμα ιδρύθηκε και ή διαρκώς ανανεούμενη ομάδα του παραμένει ζωντανή και παραγωγική στο κέντρο του TLG, στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, που έχει χρηματοδοτήσει ένα μεγάλο μέρος της δημιουργίας του. Ο εκάστοτε διευθυντής του είναι τακτικός καθηγητής του Τμήματος Φιλολογίας και διορίζεται από το Πανεπιστήμιο. Το έρευνητικό προσωπικό διορίζεται επίσης από το Πανεπιστήμιο και κρίνεται με βάση τα υψηλά κριτήρια που απαιτεί ένα αμερικανικό ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης.

Η πορεία και η ολοκλήρωση του TLG

Το μεγαλύτερο εμπόδιο στην δεκαετία του '70, όταν ξεκίνησε το TLG, ήταν η υπάρχουσα τεχνολογία H/Y και η έλλειψη μεθοδολογίας ψηφιοποίησης κειμένων, ιδιαίτερα στα Έλληνικά. Το πρόβλημα αυτό λύθηκε την εποχή εκείνη με την βοήθεια του David Packard, γιου του συνιδρυτή της εταιρείας Hewlett-Packard. Ο David Packard ήταν επίσης καθηγητής Κλασικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, UCLA, στο Λος Άντζελες, απόφοιτος του Πανεπιστημίου του Harvard και γνώστης της τεχνολογίας των H/Y. Ο David Packard τροποποίησε τον υπολογιστή σειράς HP-1000 της εταιρείας τους και σε συνεργασία με τους έρευνητές του TLG δημιούργησε μία σειρά προγραμμάτων για την επεξεργασία και έρευνηση των ελληνικών κειμένων. Έτσι άρχισε η καταγραφή των αρχαίων ελληνικών κειμένων. Από το 1976 ήδη, έρευνητές σε όλον τον κόσμο είχαν πρόσβαση σε

Μαριάννα Μάκ Ντόναλντ.

μεγάλο αριθμό αρχαίων κειμένων, σε μαγνητικές ταινίες. Τò 1985 ó David Packard σχεδίασε καὶ κατασκεύασε στò γκαράζ του τὸν Ἴδουκο, ἕναν ὑπολογιστὴ εἰδικὰ κατασκευασμένο γιὰ νὰ διαβάξῃ τὸν ψηφιακὸ δίσκο τοῦ TLG. Ὁ Ἴδουκος ἦταν μία εὐφυέστατη τροποποίηση τοῦ HP-1000 καὶ γιὰ τὴν ἐποχὴ του εἶχε πρωτόγνωρες δυνατότητες. Ὁ δίσκος τοῦ TLG ἦταν ὁ πρῶτος ψηφιακὸς δίσκος ποὺ κυκλοφόρησε στὸν κόσμο καὶ ὁ ὁποῖος δὲν περιεῖχε μουσικὴ.

Ἀπὸ τὸ 1985 μέχρι τὸ 1988 τὸ TLG ἐπεξέτεινε τὴν συλλογὴ του καὶ κυκλοφόρησε ἄλλους 3 δίσκους. Τὸ κόστος τοῦ προγράμματος εἶχε ξεπεράσει τὰ 15 ἑκατ. δολ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δωρεὰ τῆς Marianne McDonald καὶ τὴν χρηματοδότηση τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφόρνιας, τὸ TLG ἔλαβε σημαντικὴ ὑποστήριξη ἀπὸ τὸν Ἀμερικανικὸ Κρατικὸ Ὁργανισμὸ National Endowment for the Humanities (NEH), ποὺ χρηματοδοτεῖ πρωτοποριακὴ ἔρευνα στὶς Ἀνθρωπιστικὲς Ἐπιστῆμες. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ TLG ἔχει λάβει τὴν μεγαλύτερη χρηματοδότηση ἀπὸ ὅλα τὰ σχετικὰ προγράμματα καὶ θεωρεῖται τὸ πιὸ γνωστὸ καὶ σημαντικὸ πρόγραμμα στὸ εἶδος του.

Τὸ 1988 τὸ TLG ἄρχισε τὴν ψηφιοποίηση τῆς Βυζαντινῆς Γραμματείας, ποὺ συνεχίζεται μέχρι σήμερα καὶ βρίσκεται πολὺ κοντὰ πλέον στὴν ὁλοκλήρωσή της. Τὸ 1992 κυκλοφόρησε νέος δίσκος, ὁ TLG-D, μὲ σημαντικὸ ἀριθμὸ βυζαντινῶν κειμένων καὶ ποὺ συνολικὰ περιελάμβανε 57 ἑκατομμύρια λέξεις. Τὸ 2000 κυκλοφόρησε ὁ δίσκος TLG-E μὲ 76 ἑκατομμύρια λέξεις καὶ ἀπὸ τὸ 2001 ὁλόκληρο τὸ corpus τοῦ TLG βρίσκεται στὸ δίκτυο καὶ διατίθεται μὲ συνδρομὴν σὲ ἀκαδημαϊκὰ ἰδρύματα καὶ ἰδιῶτες. Ἕνα μέρος τοῦ προγράμματος –ποὺ εἶναι ὁλόκληρη ἡ βιβλιογραφικὴ ἔρευνα– καὶ ἕνας ἀντιπροσωπευτικὸς ἀριθμὸς ἔργων

δρίσκονται στο δίκτυο με άνοικτη πρόσβαση. Το TLG σήμερα έχει καταγράψει περίπου 3.500 συγγραφείς και 11.000 έργα από τον Όμηρο μέχρι την πτώση του Βυζαντίου το 1453 μ.Χ., και συνεχίζει την ψηφιακή καταγραφή της Βυζαντινής περιόδου, με την προοπτική να δρίσκεται στην μεσαιωνική και νεώτερη περίοδο μέσα στα επόμενα δύο χρόνια.

Το corpus του TLG χρησιμοποιείται σήμερα από χιλιάδες έρευνητές, φοιτητές και ιδιώτες σε 55 χώρες και περισσότερες από 3.000 βιβλιοθήκες σε όλο τον κόσμο. Η ύπαρξή του έχει αλλάξει ριζικά την έρευνα στις ελληνικές σπουδές. Το TLG έχει συγκεντρώσει και καταγράψει το σύνολο της Έλληνικής Γραμματείας, μεγάλο μέρος της οποίας δρίσκεται σε διάφορες βιβλιοθήκες ανά τον κόσμο και σε σπάνιες εκδόσεις. Στην δεκαετία του '70 Ευρωπαίοι και Άμερικανοί Έλληνιστές υπολόγισαν ότι για το αρχαίο τμήμα του Θησαυρού θα απαιτείτο η καταγραφή και αποθησαύριση περίπου 400 συγγραφέων. Το TLG σήμερα έχει καταγράψει περισσότερους από 2.000 αρχαίους συγγραφείς. Μερικοί είναι γνωστοί μόνο με το όνομά τους ή από 1-2 λέξεις που έχουν διασωθεί από το έργο τους. Η έρευνητική προεργασία που έχει γίνει από το TLG έχει φέρει στο φως ένα μεγάλο αριθμό συγγραφέων, που πριν ήταν σχεδόν άγνωστοι και έχει συγκεντρώσει όλα αυτά τα κείμενα, ώστε να μη χαθούν ποτέ.

Οι χρήστες του TLG έχουν πρόσβαση σε χιλιάδες κείμενα σε ένα ψηφιακό δίσκο αλλά και μέσω του internet, και μπορούν να τα διαβάσουν ή να αναζητήσουν την χρήση μιας λέξεως ανάμεσα σε χιλιάδες κείμενα εντός δευτερολέπτων. Το TLG επίσης περιλαμβάνει πλήρη κανόνα συγγραφέων, έργων, καθώς και αναλυτική λεξικογραφία, ενώ είναι διασυνδεδεμένο με αυτοματοποιημένους μηχανισμούς ανεύρεσης σε όλα τα μεγάλα ψηφιακά κέντρα πληροφοριών των Πανεπιστημίων και Ίδρυμάτων Κλασικών Σπουδών στην Άμερική και παγκοσμίως.

Σήμερα με νέα και ισχυρά λογισμικά και μεθόδους ανάλυσης κατασκευάζονται εργαλεία προς χρήση των ερευνητών, που εισέρχονται δια του διαδικτύου στο TLG, ώστε με την εισαγωγή ενός λήμματος να ανασύρονται και όλοι οι συναφείς λεκτικοί τύποι.

Οι περιπέτειες του TLG στην Ελλάδα

Στην δεκαετία του '80 έγιναν προσπάθειες να συμμετάσχει και η Ελλάδα στην δημιουργία του Θησαυρού. Η Marianne McDonald και ο πρώτος διευθυντής του TLG Theodore Brunner είχαν τακτικές επαφές με κυβερνητικούς παράγοντες και μέλη του ακαδημαϊκού κόσμου στην Ελλάδα. Στα μέσα του '80 η M. MacDonald έπεισε την τότε υπουργό Πολιτισμού Μελίνα Μερκούρη να παραχωρήσει το νεοκλασικό κτίριο της οδού Θρασύλλου 18 στην Πλάκα, για να στεγάσει την επέκταση του TLG. Το σχέδιο ήταν να γίνει η καταγραφή της νεώτερης Έλληνικής Γραμματείας στην Ελλάδα, ενώ το TLG στην Άμερική θα συνέχιζε την ψηφιοποίηση των αρχαίων και βυζαντινών κειμένων. Το Έλληνικό τμήμα θα ακολουθούσε την ίδια μεθοδολογία, ούτως ώστε όλα τα κείμενα να είναι απολύτως συμβατά. Το 1987 ωργανώθηκε στην Αθήνα ένα συνέδριο, με σκοπό να συζητηθεί η επέκταση του Θησαυρού στην Ελλάδα.

Για να υλοποιηθεί το σχέδιο αυτό η M. McDonald προχώρησε στην δημιουργία ενός ιδρύματος με τίτλο «Ίδρυμα του Θησαυρού της Έλληνικής Γλώσσας», Φ.Ε.Κ. 10 Μαρτίου 1992 και συμπλήρωμα 25 Ιουλίου 1997. Ίσόδια μέλη του ιδρυ-

(2)

Έγκριση σύστασης του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία «ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ» και κύρωση του οργανισμού αυτού

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. Την 7764/8.12.1988 πράξη του Γενικού Προξένου της Ελλάδας στον Άγιο Φραγκίσκο της Πολιτείας Καλιφόρνιας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, Αδαμαντίου Θ. Βασιλάκη, όπως τροποποιήθηκε με την 15526/9.7.1991 πράξη της συμβολαιογράφου Αθηνών Ειρήνης - Λεμονιάς Ξηρόκωστα - Τζίνου, με την οποία οι, Μαριάννα - Ειρήνη Μακ Ντόναλντ, Γεώργιος Αναγνωστόπουλος και Αθανάσιος Αναγνωστόπουλος σύστησαν κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ» και έδρα την Αθήνα.

2. Τις διατάξεις των άρθρων: α) 95 και 98 του Α.Ν. 2039/1939, β) 101 και 119 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα και γ) 108 και 110 του Αστικού Κώδικα.

3. Την από 24.9.1991 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εθνικών Κληροδοτημάτων.

Με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Εγκρίνουμε τη σύσταση του κοινωφελούς ιδρύματος με την επωνυμία «ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ» η οποία έγινε από τους Μαριάννα - Ειρήνη Μακ Ντόναλντ, Γεώργιο Αναγνωστόπουλο και Αθανάσιο Αναγνωστόπουλο με την 7764/8.12.1988 πράξη του Γενικού Προξένου της Ελλάδας στον Άγιο Φραγκίσκο της Πολιτείας Καλιφόρνιας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, Αδαμαντίου Θ. Βασιλάκη, όπως τροποποιήθηκε με την 15526/9.7.1991

**Φωτοτυπία του ΦΕΚ 150/Β/1992, όπου το
προεδρικό Διάταγμα για την σύσταση του
«Θησαυρού της Έλληνικής Γλώσσας».**

ματος διωρίστηκαν ή Μ. McDonald, ο Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος, συνάδελφος της Μ. McDonald στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Σάν Ντιέγκο και καθηγητής Φιλοσοφίας, ο αδελφός του Ἀθανάσιος Ἀναγνωστόπουλος, ο αναγραφόμενος ως Γεώργιος Βλάχος, ακαδημαϊκός (προφανώς αυτό είναι λάθος, πρόκειται για τὸν μετέπειτα Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος, τὸν Ἀγγελο Βλάχο) καὶ ὁ Ν. Ἀλιβιζάντος, πανεπιστημιακός.

Τὸ οἶκημα τῆς ὁδοῦ Θρασύλλου παραχωρήθηκε μὲ ἀπόφαση τῆς ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ Ἄννας Ψαρούδα-Μπενάκη στὶς 20-7-1993. Ἡ ἀρχικὴ ὑπόσχεση γιὰ τὴν παραχώρηση τοῦ οἰκήματος εἶχε δοθῇ ἀπὸ τὴν Μελίνα Μερκούρη. Ἡ σημερινὴ Δήμαρχος Ἀθηνῶν μεσολάβησε τότε γιὰ νὰ δοθῇ τὸ συγκεκριμένο οἶκημα στὸ Ἰδρυμα τοῦ Θησαυροῦ καὶ ὄχι στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία πού τὸ διεκδικοῦσε. Τὰ ἐγκαίνια, μετὰ τὴν ἀναπαλαίωση τοῦ κτιρίου πού κράτησε σχεδὸν ἓνα χρόνο, ἐγιναν τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1995 παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ὅμως ἀπὸ τίς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 ἡ Μ. McDonald εἶχε προσλάβει τὸν Ἀθανάσιο Ἀναγνωστόπουλο σὰν συνεργάτη της, λόγω τῆς γνωριμίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης πού εἶχε στὸν ἀδελφὸ τοῦ, συνάδελφό της καθηγητῆ, γιὰ νὰ διεκπεραιώῃ τίς ὑποθέσεις της στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Α. Ἀναγνωστόπουλος, ὅπως μᾶς ἀναφέρει λεπτομερῶς ἡ κα Παντελιᾶ, εἶχε ἐπίσης ξεκινήσει τὴν λειτουργία τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου» στὴν Βοστώνη μὲ τὴν οἰκονομικὴ συμπαράσταση τῆς Marianne McDonald. Δεδομένου ὅτι δὲν εἶχε συγκεκριμένη ἀπασχόληση, μποροῦσε νὰ ταξιδεύῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ διεκπεραιώῃ τίς ὑποθέσεις τῆς Μ. McDonald. Στὸ πλαίσιο τῶν ἐπαφῶν πού ἔκανε, ὁ Α. Ἀναγνωστόπουλος παρουσίαζε τὸν ἑαυτό του σὰν ἀντιπρόσωπο καὶ στενὸ συνεργάτη τοῦ ΤΛΓ, δίνοντας πολλὰς φορὲς τὴν ἐντύπωση στὴν Ἑλλάδα ὅτι ὁ

Ίδιος με την οικονομική υποστήριξη της M. McDonald ήταν υπεύθυνος για το ίδιο το πρόγραμμα TLG. Αυτό φαίνεται καθαρά σε επιστολές του ίδιου, όπως π.χ. σε επιστολή του προς την κ. Μπακογιάννη. Έπίσημα το TLG δεν γνώριζε και δεν μπορούσε να γνωρίζει τις ενέργειές του στην Ελλάδα.

Το 1996, κατά την διάρκεια της πρώτης επίσημης συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρυματος που είχε δημιουργηθεί στην Αθήνα και στο οποίο ήταν ή ίδια Πρόεδρος, ή κ. McDonald ζήτησε να συσταθεί διεθνής συμβουλευτική επιτροπή από Έλληνες και ξένους φιλόλογους και γλωσσολόγους για την οργάνωση του σχεδίου συλλογής, αξιολόγησης και καταχώρησης στην Ελλάδα υλικού στο TLG. Ζήτησε επίσης, σαν Πρόεδρος του Ίδρυματος, οικονομικό άπολογισμό. Ο Αθανάσιος Αναγνωστόπουλος αρνήθηκε να παρουσιάσει άπολογισμό και το Συμβούλιο της απάντησε ότι οι Έλληνες δεν χρειάζονται ξένους να τους πουν τί θα κάνουν, και ότι ή κ. McDonald δεν μπορεί να είναι Πρόεδρος του Ίδρυματος, γιατί δεν είναι Ελληνίδα υπήκοος. Αντιμέτωπη με την αίσχρη αυτή κατάσταση, ή κ. McDonald υπέβαλε την παραίτησή της, την οποία στην συνέχεια γνωστοποίησε στον τότε Υπουργό Πολιτισμού Ε. Βενιζέλο.

Την ίδια περίοδο ή διεύθυνση του TLG άλλαξε και ο Ted Brunner, ο νέος διευθυντής, δεν είχε άμεσες επαφές με την Ελλάδα και τον Ελληνικό Τύπο. Το φθινόπωρο του 1996 όμως περιήλθαν στην κατοχή του TLG έγγραφα, που έδειχναν ότι ο Αθανάσιος Αναγνωστόπουλος χρησιμοποιούσε το όνομα και την διεθνή φήμη του προγράμματος για ιδιοτελείς σκοπούς. Στην είσοδο του κτιρίου υπήρχε επιγραφή με το όνομα του TLG, που προκαλούσε σύγχυση σε Έλληνες και ξένους έρενητες σχετικά με την ιδιότητα του Ίδρυματος στην Ελλάδα. Ο Α. Αναγνωστόπουλος διένειμε επίσης διαφημιστικό υλικό, ισχυριζόμενος ότι το TLG είναι τμήμα του Ίδρυματος στην Ελλάδα και του «Ελληνικού Ίνστιτούτου» της Βοστώνης.

Το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας επενέβη άμεσα με επιστολές προς τον Α. Αναγνωστόπουλο και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρυματος. Επιστολές εστάλησαν στα υπουργεία Πολιτισμού, Παιδείας και Ξεωτερικών και στο γραφείο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο Αθ. Αναγνωστόπουλος τότε, υπό τον κίνδυνο γενικευμένων νομικών επιπλοκών, αναγκάζεται να παραδεχθεί επίσημα και δημόσια, με επιστολή του στις 3/2/1998 προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, ότι το Ελληνικό Ίδρυμα στο οποίο είναι πρόεδρος ουδεμία σχέση έχει με το TLG.

Από το 1996 παρ' όλα αυτά και μέχρι σήμερα ο Α. Αναγνωστόπουλος συνεχίζει, από ό,τι μάς αναφέρει ή κ. Παντελιά και έμεις διαπιστώσαμε, να δίνει συνεντεύξεις και να παραποιεί την πραγματικότητα και τον ρόλο του. Στις συνεντεύξεις αυτές ισχυρίζεται ότι ο ίδιος ήταν καθηγητής στο Harvard και ότι το οίκημα της Θρασύλλου έδόθη στον ίδιο από την Μ. Μερκούρη λόγω του σημαντικού του έργου στην Αμερική. Τον Οκτώβριο του 1998 σε Press Conference με τον Λάζαρο Εφραίμογλου και την Λιάνα Κανέλλη παρουσιάστηκε σαν καθηγητής του Harvard. Το πανεπιστήμιο του Harvard διέψευσε τους ισχυρισμούς του με σχετική αυστηρή επιστολή. Αντίγραφα όλων των παραπάνω επιστολών, εγγράφων και επισήμων δημοσιευμάτων βρίσκονται στην διάθεση του περιοδικού.

Μ' αυτά και μ' αυτά λοιπόν, όπως πάντα άλλωστε συμβαίνει, ή Ελλάδα έχασε μία ακόμη θαυμάσια ευκαιρία να συμμετάσχει ενεργά στο μοναδικό μέγα-έργο του περάσματος στην άθανασία της ανθρώπινης ιστορίας της ίδιας της της Ελληνικής

Μαρία Παντελιᾶ.

Γλώσσας. Ὁ γράφων εἶναι σὲ θέση νὰ γνωρίζῃ ὅτι σήμερα γίνονται κάποιες σιωπηρὲς ἐνέργειες γιὰ τὴν δραστηριοποίηση τῆς Ἑλλάδας στὸ ἔργο αὐτὸ μέσῳ ἰδιωτικῶν φορέων.

Πάντως σχεδὸν ὅλα τὰ τμήματα Κλασικῶν Σπουδῶν, καὶ ὄχι μόνο τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων, μετὰ πρὶν δραστηριὰ τὸ Α.Π.Θ., τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ πάρα πολλοὶ ἰδιῶτες ἐρευνητές, ἐναντι μιᾶς ἐντελῶς χαμηλῆς καὶ συμβολικῆς ἐτήσιας συνδρομῆς ἀπολαμβάνουν ἤδη τῶν ὀφελημάτων ἐκ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ πλούτου. Ὁ κάθε ἓνας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ σήμερα νὰ ἐπιλέξῃ τὸ εἶδος τῆς συνδρομῆς ποὺ ἐπιθυμεῖ –μὲ ἡμέρα, μὲ μῆνα, μὲ ἔτος, μὲ ὥρες ἢ μὲ ὄγκο πληροφοριῶν– καὶ ἐναντι ἐνὸς ἀσήμαντου ποσοῦ νὰ ἔχῃ ἀπεριόριστη πρόσβαση σὲ ὅλον αὐτὸν τὸν τεράστιο πλοῦτο.

Ἡ μετάβαση ἀπὸ τὸ παλαιὸ στὸ νέο σύστημα TLG

Σὲ ὅλη τὴν διαδρομὴ τοῦ TLG σημεῖο σταθμὸς ἦταν τὸ πέρασμα τῶν δεδομένων ἀπὸ τὸ παλαιὸ σύστημα τοῦ D. Packard Jr. στοὺς νέους H/Y καὶ πλατφόρμες ἀνοικτῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ συμπατριώτης μας Νίκος Νικολάου ἀπὸ τὴν Μεμβούρνη, μετὰ διδακτορικὰ στὴν Γλωσσολογία καὶ τὴν Πληροφορική, σχεδίασε μὲ τὴν ὁμάδα του στὸ Irvine ὅλα τὰ ἀπαραίτητα προγράμματα καὶ διαδικασίες γιὰ τὸν ἔλεγχο πάνω ἀπὸ 9.000 κειμένων, ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ σύστημα τοῦ Ἰδρυκτοῦ στὸ περιβάλλον τῶν Windows. Τὸ «πέρασμα» αὐτὸ ὑλοποίησε ἡ ὁμάδα τοῦ καθηγητῆ William A. Johnson, Associate Professor of Classics στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Cincinnati σήμερα.

Ἡ ἐργασία τοῦ ἐλέγχου, ποὺ ἀνέλαβε ὁ Νίκος Νικολάου ἀργότερα, ἦταν τεραστίου ὄγκου, ἔκτασης καὶ προσπάθειας καὶ οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τὴν ὁμάδα τοῦ Packard, τοῦ

ιδίου συμπεριλαμβανομένου, δὲν μπόρεσαν νὰ βοηθήσουν, ἀπὸ ὅ,τι μᾶς ἐνημέρωσε ἡ κα Παντελιᾶ. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ ομάδα τοῦ TLG πέτυχε τὸ ἀκατόρθωτο: χωρὶς manual στὰ χέρια της ἔκανε reverse engineering στὸν κώδικα τῶν κειμένων καὶ ἀπὸ τὸ δυναμικὸ assembly σύστημα ποὺ ἦταν –ὅπως εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὸν Ἰβνκο– τὸ μετέτρεψε σὲ ASCII καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν συνέχεια τὸ μετέφερε σὲ σύγχρονες μορφές γραμματοσειρῶν unicode. Ἀκολούθησε ἡ ἀποθήκευση σὲ συγχρόνους H/Y καὶ πλατφόρμες ἀνοικτῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἡ ομάδα τοῦ TLG σήμερα συνεχίζει τὴν δουλειά της καὶ ἔχει ἀναπτύξει μοναδικὰ στὸ εἶδος τους λογισμικά ἐργαλεῖα (software), διὰ τῶν ὁποίων γίνεται ὄχι μόνον ταχύτατη πιστοποίηση καὶ διόρθωση τῶν εἰσαγομένων κειμένων, ἀλλὰ καὶ αὐτόματη σηματοδότηση καὶ ὑπερ-διασύνδεση κάθε λέξης τῶν κειμένων αὐτῶν μὲ ὅλον τὸν υπόλοιπο θησαυρὸ σὲ ἐπίπεδο κειμένου, παραγράφου, λέξης, τύπου, συγγραφέως, ἐποχῆς, θεματολογίας καὶ ἡλεκτρονικῶν πηγῶν καὶ ἀρχείων ἀπὸ ἄλλα Πανεπιστήμια, ποὺ διατηροῦν καὶ ἀναπτύσσουν σὲ ψηφιακὴ μορφή τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία. Ἔτσι, μὲ τὴν τεχνολογία τῶν ὑπερσυνδέσμων (hyper-link), ὁ κάθε ἓνας μπορεῖ πλέον νὰ περιηγηθῇ, ξεκινώντας ἀπὸ μία λέξη ἢ πρόταση, σὲ ὅλες τὶς περιοχὲς τοῦ Θησαυροῦ, ὅπου ὑπάρχουν σχετικὲς ἢ παρόμοιες ἀναφορὲς μὲ αὐτὴν ποὺ χρησιμοποίησε στὴν ἐναρξὴ τῆς ἀναζήτησής του.

Ἀπλὸ παράδειγμα: Ψάξαμε γιὰ τὴν λέξη «*χρόνος*» στὸν Ἀριστοτέλη καὶ πήραμε σὰν ἀπάντηση πάνω ἀπὸ 120 σχετικὲς καὶ πλήρεις ἀναφορὲς. Παραθέτουμε ἓνα τμῆμα κειμένων μιᾶς ἐκ τῶν ἀπαντήσεων:

Search for *χρόνος*:

1. Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Analytica priora et posteriora. {0086.001} Bekker page 48b line 36 (Browse)

λέγεσθαι πως πρὸς αὐτὸ τὸ γένος. πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ (35)

ἔστι χρόνος δέων· θεῶ γὰρ καιρὸς μὲν ἔστι, χρόνος δ' οὐκ

ἔστι δέων διὰ τὸ μηδὲν εἶναι θεῶ ὠφέλιμον ὄρους μὲν γὰρ

θετέον καιρὸν καὶ χρόνον δέοντα καὶ θεόν, τὴν δὲ πρότασιν.

2. Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Physica {0086.031} Bekker page 219b line 2

καὶ ὑποκείσθω· ὅταν μὲν οὖν ὥς ἐν τὸ νῦν αἰσθανῶ– (30)

μεθα, καὶ μὴ ἦτοι ὥς πρότερον καὶ ὕστερον ἐν τῇ κινήσει ἢ

ὥς τὸ αὐτὸ μὲν πρότερον δὲ καὶ ὕστερον τινός, οὐ δοκεῖ χρό-

νος γεγενῆσθαι οὐδείς, ὅτι οὐδὲ κίνησις· ὅταν δὲ τὸ πρότερον

(219b) καὶ ὕστερον, τότε λέγομεν χρόνον· τοῦτο γὰρ ἐστὶν χρόνος,

ἀριθμὸς κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον.

οὐκ ἄρα κί- (2)

νησις ὁ χρόνος ἀλλ' ἢ ἀριθμὸν ἔχει ἢ κίνησις. σημειῶν δέ·

τὸ μὲν γὰρ πλείον καὶ ἔλαττον κρίνομεν ἀριθμῶ, κίνησιν δὲ

πλείω καὶ ἐλάττω χρόνῳ· ἀριθμὸς ἄρα τις ὁ χρόνος. ἐπεὶ (5)

δ' ἀριθμὸς ἐστὶ διχῶς (καὶ γὰρ τὸ ἀριθμούμενον καὶ τὸ ἀριθ- @1

μητὸν ἀριθμὸν λέγομεν, καὶ ᾧ ἀριθμοῦμεν), ὁ δὲ χρόνος ἐστὶν

τὸ ἀριθμούμενον καὶ οὐχ ᾧ ἀριθμοῦμεν. ἔστι δ' ἕτερον ᾧ

ἀριθμοῦμεν καὶ τὸ ἀριθμούμενον. καὶ ὥσπερ ἡ κίνησις αἰεὶ ἄλλη

καὶ ἄλλη, καὶ ὁ χρόνος (ὁ δ' ἅμα πᾶς χρόνος ὁ αὐτός· τὸ (10)

γὰρ νῦν τὸ αὐτὸ ὅ ποτ' ἦν –τὸ δ' εἶναι αὐτῶ ἕτερον– τὸ δὲ

Κάθε λέξη στο παραπάνω κείμενο είναι υπερσύνδεσμος, πού σέ οδηγεί σέ κάποια άλλη σχετική περιοχή του TLG. Τò θαυμάσιο είναι ότι μπορεί νά βάλῃ κάποιος στήν ἀναζήτησή του ὅσα φίλτρα καί περιορισμούς ἐπιθυμεί, προκειμένου νά ἐπικεντρώσῃ τήν ἀναζήτηση σέ ὅποια περιοχή θεματολογίας, λεκτικοῦ τύπου ἢ ἄλλου χαρακτηριστικοῦ θέλει. Ἐπίσης μέ χρήση τῆς ἐντελῶς νέας τεχνολογίας XML εἶναι ἤδη δυνατή ἡ ἀναδίφηση σέ λεκτικούς τύπους πού συνδέονται καί γραμματικά μέ τò πρὸς ἔρευνα λήμμα καί ὄχι μόνο μέ τὸν τύπο του, ὅπως μᾶς λέει ὁ ἐρευνητής καί μηχανικός τοῦ TLG Νίκος Νικολάου. Ἡ μορφολογική αὐτὴ ἀνάλυση μᾶς ἐπιτρέπει νά εἰσάγουμε π.χ. τὴν λέξη «εἰσφέρω» καί νά παραλαμβάνουμε ἀποτελέσματα, ἂν τὸ ἐπιθυμοῦμε, πού περιέχουν τὸν τύπο «εἰσηνεγζόν».

Ὅτιδήποτε ἔχει καταχωρισθῇ στοῦ TLG εἶναι μόνον ἀπὸ κριτικές ἐκδόσεις καί οἱ καταχωρήσεις γίνονται στήν Κίνα. Naί, σωστὰ διαβάξετε, στήν Κίνα. Μὲ συμβόλαια ὅπου ἐπιτρέπεται μόνον ἓνα λάθος ἀνά 24.000 χαρακτηῖρες καί ὅπου οἱ 1.000 πληκτρολογούμενοι χαρακτηῖρες στοιχίζουν 1,4 δολλάρια. Τὸ κέντρο τοῦ TLG στοῦ Irvine συλλέγει ἀπὸ Πανεπιστήμια καί ἐρευνητικὰ κέντρα ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ὅτι καινούργια ἐκδοση ἢ manuscript βρεθῇ. Ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἱκανοποιεῖ τὰ αὐστηρὰ κριτήρια ἀξιολόγησης, ἀποστέλλεται στήν συνέχεια σέ κιβώτια στήν Κίνα, ὅπου γίνεται ἡ καταχώρηση τῶν κειμένων σέ ψηφιακὴ μορφή. Ἡ καταχώρηση γίνεται ταυτόχρονα ἀπὸ τρεῖς ὁμάδες, πού καταχωροῦν τὸ ἴδιο κείμενο καί μετὰ μέ εἰδικὸ λογισμικὸ τὰ τρία κείμενα συγκρίνονται καί τὰ λάθη διορθώνονται σχεδὸν αὐτόματα. Τὰ κείμενα μετὰ ἀποστέλλονται στήν ψηφιακὴ μορφή τους στοῦ TLG καί ἐκεῖ, ἀφοῦ ὑποστοῦν τὴν τελικὴ ἀναλυτικὴ ἐπεξεργασία καί ἐλέγχους, ἐνθέτονται στοῦ σώματος τοῦ TLG. Στοῦ TLG γίνονται συχνὲς ἐπικαιροποιήσεις τῶν ἤδη καταχωρισθέντων κειμένων, ὅταν βρῶσκονται ἄγνωστες ἐκδόσεις τους, καί ἐπίσης διορθώσεις πού προκύπτουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, σὰν ἀποτέλεσμα εἰδικῆς φιλολογικῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἤδη καταχωρισθέντων.

Σὲ ὅλον τὸν κόσμον σήμερα τὸ TLG ἀποτελεῖ τὸν κανόνα ἀναφορᾶς γιὰ ὅτιδήποτε σχετίζεται μέ τὶς Κλασικὲς Σπουδὲς καί τὶς ἔρευνες πού ἀφοροῦν στὶς πηγὲς καί τὶς διαστάσεις τῆς Κλασικῆς Γνώσης. Ἐπίσης Ἰδρύματα, Πανεπιστήμια, Ἐρευνητικὰ Κέντρα καί Ἰνστιτοῦτα πού ἀσχολοῦνται μέ Γλωσσολογία, Θεωρητικὴ Πληροφορικὴ, Μαθηματικὰ καί ἐπιστῆμες τῆς Γνώσης (Γνωσιολογία) εἶναι διαρκῶς διασυνδεδεμένα μέ τὸ TLG.

Τὸ TLG ἔχει ἤδη ὑψώσει στήν ἀθανασία τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα. «Κλύτε θεοὶ πατῆρες», ἀπὸ τὴν καθολικὰ συμπαντικὴ διάσταση πού βρῖσκεστε καί «μολοῖτε ἡμῖν», γιὰ νά δῆτε ὅτι ἔστω καί σ' αὐτὴν τὴν ἀνυδρὴ ἐποχὴ, ἔστω καί σὲ υπερατλάντιους τόπους, οἱ κατὰ τὸ γένος καί οἱ κατὰ τὴν παιδείαν Ἕλληνες τηροῦν τὸν τοῦ νοός σας λόγον. Μαρία Παντελιᾶ, Marianne McDonald, Theodore Brunner, Νίκος Νικολάου καί ὅλους ἐσᾶς στοῦ TLG σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Ἰωάννης Σπ. Πηλιούνης

Ἀναλυτὴς - Προγραμματιστὴς/Φυσικός
jopil@atlascom.gr

[Στὸ ἐπόμενο τεῦχος: Ὁμιλοῦν στὸν «Δ» οἱ Μαριάννα Μὰκ Ντόναλντ, Θεόδωρος Μπροῦννερ, Μαρία Παντελιᾶ.]

ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΜΠΑΝΙΟ - ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Ἡ θρησκοκληψία καὶ ἡ θεοκρατία στὶς Η.Π.Α.

Στὸ τεῦχος Ὁκτωβρίου εἶχαμε παρουσιάσει πληροφορίες πού δημοσίευσαν οἱ «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης» (*«Οἱ ἔλλογοι τῶν Η.Π.Α. – Τὸ ἀντίβαρο στὴ Θεοκρατία»*), σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες ἓνα μεγάλο μέρος τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι ἄθρησκοι, ἀγνωστικιστὲς ἢ ἄθεοι, πού διεκδικοῦν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζονται στὴν πολιτικὴ καὶ γενικὰ τὴ δημόσια ζωὴ τῆς χώρας.

Ὑπάρχει ὅμως σὲ ὑψηλότερα ποσοστὰ τὸ φαινόμενο τῆς θρησκοκληψίας στὶς λαϊκὲς τάξεις, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐκπροσώπους τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς ἡγεσίας – κάτι πού ἐκμεταλλεύονται φυσικὰ οἱ ἰθύνοντες τῶν διαφόρων δογμάτων καὶ αἱρέσεων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκύπτουν καταστάσεις καὶ περιστατικὰ πού κάποτε φθάνουν στὸν βαθμὸ τῆς φαιδρότητας.

Ἐνδεικτικὰ σταχυολογοῦμε ὠρισμένα τέτοια περιστατικὰ, ὅπως περιγράφονται ἀπὸ τὸ ἔγκυρο ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Free Inquiry» (Καλοκαίρι 2003, τεῦχος 23, ἀριθμὸς 3).

Διώχνοντας τοὺς δαίμονες. Οἱ κάτοικοι τοῦ Νέου Μεξικὸ ζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴ Ἐνωση Ἐθνικῶν Ὁδῶν καὶ ἀπὸ τοὺς κρατικoὺς λειτουργοὺς τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Μεταφορῶν τὴ μετονομασία τῆς ἀμερικανικῆς ὁδοῦ U.S. 666. Ἐπισήμαναν τὴ δαιμονικὴ συνειργονική σημασία αὐτῆς τῆς ὀνομασίας καὶ τὸν φόβο τῶν ὁδηγῶν ὅτι *«ὁ διάβολος ἐλέγχει τὰ γεγονότα»* σ' αὐτὸν τὸν δρόμο.

Οἱ πολιτεῖες τοῦ Κολοράδο, ἀπὸ τὶς ὁποῖες περνᾷ ὁ «δαιμονικὸς» «U.S. 666» ζητοῦν ἐπίσης τὴ μετονομασία του σὲ «U.S. 393»!

«Ἐθγαλε» καινούργιο πόδι! Ὅταν ὁ τηλεοπτικὸς ἱεροκλήρυκας Πάτ Ρόμπερτσον πληροφορήθηκε ὅτι πάσχει ἀπὸ καρκίνο τοῦ προστάτη, δὲν προσέφυγε στὸν Κύριο γιὰ θεραπεία, ἀλλὰ στοὺς καλύτερους εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι καὶ τοῦ συνέστησαν νὰ ὑποβληθῇ σὲ ἐγχείρηση. Σήμερα οἱ γιατροὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχει ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴ νόσο.

Παρ' ὅτι ὁ κ. Ρόμπερτσον δὲν ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς του νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἱατρικὴ θεραπεία καὶ τὰ φάρμακα, τὰ διδλία καὶ οἱ τηλεοπτικὲς του ἐκπομπὲς δρῶν ἀπὸ μυθεύματα ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι θεραπεύτηκαν ἀπὸ «θαύματα». Σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐξωφρενικοὺς ἰσχυρισμοὺς του ἀνέφερε ὅτι κάποιος ἀπὸ τὴν Γκάνα ἀπέκτησε καὶ πάλι πόδι (στὴ θέση τοῦ ἀκρωτηριασμένου τοῦ ἀκρου) μετὰ τὸν προσηλυτισμὸ του!

Μπάνιο - βάπτισμα. Σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν οἱ ἀμερικανικὲς ἐταιρεῖες πού σπεύδουν στὸ Ἰράκ γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τῆς χώρας, ἐπετράπη ἡ μετάβασι καὶ σὲ ἱεραποστόλους τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ ἐκεῖνοι τῆς «Southern Baptist Convention ISBC», οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ στείλουν 25.000 βαπτιστὲς στὸ Ἰράκ. «Νὰ γιατί πρέπει νὰ προσευχώμαστε», εἶπε ὁ βαπτιστὴς Mark Liederback σὲ ὁμιλία του στὸ SBC. «Νὰ πὼς ἓνας Χριστιανὸς διεξάγει πνευματικὸ πόλεμο». Ἐπικεφαλῆς τοῦ SBC εἶναι ὁ γνιὸς τοῦ Μπίλλυ Γκράχαμ Φράνκλιν. Οἱ ἱεραπόστολοι ἀδιαφοροῦν μπροστὰ στὸν προβληματισμὸ ὠρισμένων, ὅτι ἡ μετάβασί τους στὸ Ἰράκ μοιάζει μὲ χριστιανικὴ ἐπίθεσι στὸ Ἰσλάμ, καὶ μάλιστα ὁ Φράνκλιν δὲν δίστασε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ Ἰσλάμ ὡς «ἀρχεῖο καὶ κακόδουλο». Σὲ συνέντευξή του στὸ Beliefnet εἶπε: «Θὰ πᾶμε ἐκεῖ νὰ τοὺς δώσουμε τὴν ἀγάπη μας καὶ νὰ τοὺς σώσουμε, καὶ ὡς χριστιανοὶ θὰ τὸ κάνουμε αὐτὸ στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν ὅλα αὐτὰ, τὸ Πεντάγωνο ξεετάζει καταγγελίες ὅτι ὁ στρατιωτικὸς ἱερέας Josh Plano ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ νερὸ (πού δὲν ἀφθονεῖ στὸ Ἰράκ) στοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιῶτες (γιὰ μπάνιο), ἂν δὲν δέχονταν ν' ἀκούσουν τὸ 90λεπτο κήρυγμά του καὶ μετὰ νὰ βαπτισθοῦν...

ΡΩΜΙΟΙ ΚΑΙ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

‘Η περίπτωση του Ι.Σ. Ρωμανίδη

Καί όμως είναι αληθέστατο: ‘Υπάρχουν σύγχρονοι Ρωμιοί νοσταλγοί της αναβίωσης της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και της PAX ROMANA! Τὰ τελευταία τριάντα χρόνια εργάζονται συστηματικά, για νὰ πετύχουν τὴν ἀλλοίωση τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης. ‘Επειδὴ ἡ δράση τους ἐκτὸς ἀπὸ κωμικὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐπικίνδυνη, ὀφείλουμε νὰ τοὺς ξεσκεπάσουμε πρὶν συρθοῦμε ἐξαιτίας τους σὲ περιπέτειες, ἴσως καὶ σὲ ἓναν νέο διχασμό.

Ι.Σ. Ρωμανίδης: ‘Ο ἔμπνευστὴς τῆς σύγχρονης Ρωμιοσύνης

‘Ο πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Ρωμανίδης (1927-2001) ἦταν ὁμογενὴς τῆς Ἀμερικῆς. Ἀπόφοιτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολεγίου Brookline τῆς Μασσαχουσέτης, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Yale, διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς

ΑΤΕΚΝΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ

Μία νέα ἐπιχειρούμενη παρέμβαση φανατικῶν στὰ τρέχοντα ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα φρόντισε νὰ μᾶς ὑπενθυμίση τὸν παραδοσιακὸ ἀνθελληνισμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν θαθύτατη ἀποστροφή τῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία. Ἀφορμὴ στάθηκε ἓνα πρωτοποριακὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μὲ τίτλο «Ἐκπαίδευση καὶ Πολιτισμός», τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς κύριο στόχο νὰ διδάξῃ στοὺς μαθητὲς τῶν τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τὶς βασικὰς ἀρχὲς καὶ ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ μέσα ἀπὸ δημιουργικὰς ἐκφράσεις του, ὅπως τὸ θέατρο, οἱ χειροτεχνίες, ἡ ζωγραφικὴ, τὸ παιχνίδι κ.λπ.

Οἱ μαθητὲς, μεταξὺ ἄλλων, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, καλοῦνται νὰ κατανοήσουν τὴ μυθολογία μας καὶ τοὺς ἐλληνικοὺς θεοὺς, συμμετέχοντες οἱ ἴδιοι ἐνεργὰ σὲ μίαν «παιδευτικὴν θεογονίαν». Γιὰ παράδειγμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις ποὺ διδάσκονται γύρω ἀπὸ τὴ μυθολογία, παρὰλληλα τοὺς δίνεται ἡ δυνατότητα νὰ κατασκευάσουν χειροτεχνήματα - ὁμοιώματα τῶν θεῶν (ὅπως γιὰ παράδειγμα σελιδο-

Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Harvard, έγινε τελικά καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Ἀπὸ τὴ θέση του αὐτὴν ἀποφάσισε πὼς ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν εἴμαστε Ἕλληνες, ἀλλὰ Ρωμαῖοι (Ρωμιοὶ) καὶ ἄρχισε νὰ τὸ διδάσκη. Ἀρνήθηκε μάλιστα ἀκόμη καὶ τὴν ἑλληνικότητα τῆς ἴδιας τῆς γλώσσας, τὴν ὁποία ὠνόμασε ρωμαϊκὴ ἀντὶ ἑλληνικῆ.

Νοσταλγὸς τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καὶ δὴ τῆς Ἀνατολικῆς (Ρωμανία - Βυζάντιο), εἶδε τὸν ἑαυτό του ὡς τὸν ἰδεολογικὸ ἀπόστολο τοῦ ἀναγεννημένου ρωμαϊσμοῦ. Ἀρνήθηκε τὸν Νέο Ἑλληνισμό, ὅπως αὐτὸς προέκλυψε ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, θεωρώντας τὸν «ξενόφερτο» καὶ ἀποκήρυξε τὴν ἑλληνικὴ του καταγωγὴν υἱοθετώντας ρωμαϊκὴ συνείδηση. Γνήσιος ἐκφραστὴς τοῦ ρωμαϊκοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ρωμαϊκῆς ἀνεθνικότητος, εἶδε στὸν Ἑλληνισμό τὸν κύριο ἀντίπαλό του, ἓνα ἐμπόδιο ποὺ δὲν ἄφηνε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναβίωση τῆς ρωμαϊκῆς - ρωμαϊκῆς Μεγάλης Ἰδέας. Γιὰ τὸν Ρωμανίδη τὸ Ἑλληνικὸ ἔθνος εἶναι κατασκευάσμα· ἀποδέχεται μόνο τὸ ρωμαϊκὸ - ρωμαϊκὸ γένος, στὸ ὁποῖο ἀνήκουν ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι λαοί, ὅπως Σλάβοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Σκοπιανοὶ κ.ἄ. Τὴν ἑλληνικὴ συνείδηση τὴ θεωροῦσε ὡς ἀποτέλεσμα «πλύσης ἐγκεφάλου». Ἔχει γράψει χαρακτηριστικά: «Κατὰ παράκληση φίλων ἐτοίμασα γιὰ ἐκτύπωση αὐτὸ τὸ δοκίμιο, χάρις ἐκείνων ποὺ συγκινοῦνται μὲ τὴ Ρωμηοσύνη μας, παρ' ὅλη τὴν ὀργανωμένη καὶ ἔντονη πλύση ἐγκεφάλου ποὺ δεχόμαστε γιὰ νὰ τὴν ἐγκαταλείψουμε καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουμε μὲ τὸν Γραικισμό (Ἑλληνισμό)». Μάλιστα διευκρινίζει: «Μὲ τὸν Γραικισμό καὶ Νεογραικισμό ἐννοοῦμε ὅχι τὸν Νεοελληνισμό, ἀλλὰ μόνο τὸ μὴ ρωμαϊκὸ μέρος τοῦ Νεοελληνισμοῦ», δηλαδὴ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, τὸν ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία, ἐφόσον αὐτὰ εἶναι τὰ τρία μὴ ρωμαϊκὰ στοιχεία τοῦ Νεοελληνισμοῦ!

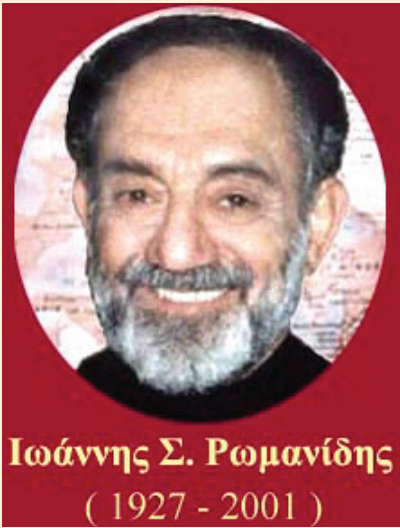
δεῖκτες). Σὲ κάθε τάξη ἀναρτῶνται εἰκόνες τῶν θεῶν καὶ τὰ γενεαλογικὰ δέντρα, ἐνῶ κάθε Ἑλληνόπουλο ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνακαλύψῃ τὶς ἰδιαίτερες ιδιότητες ἐκάστου θεοῦ μέσα ἀπὸ οὐσιαστικὴ ἐμβάθυνση στὸν συμβολισμό ποὺ συγκεντρώνει. Ἐπίσης κάθε παιδί μπορεῖ νὰ ταυτιστῇ μὲ τὸν θεὸ ποὺ τοῦ ταιριάζει καλύτερα, κατανοώντας ἔτσι τὴν ἀνθρώπινη ἀνάγκη ποικιλόμορφης, ἐλεύθερης καὶ προσωπικῆς θεώρησης τοῦ θεοῦ, ἐνῶ ὁ μαθητὴς ἐντάσσεται καὶ σὲ μίαν δημιουργικὴ διαδικασία σὰν παιχνίδι, ὅπου καλεῖται νὰ ἐπινοήσῃ ἕναν ἐξ ὁλοκλήρου νέον θεόν, ποὺ νὰ συμβολίσῃ προσλαμβάνουσες ἀπὸ τὸ περιβάλλον του. Ἀναφέρεται χαρακτηριστικὰ δὲ πὼς «θεοὶ τῆς Φύσης, τῆς Λήθης, τῶν Χρωμάτων καὶ τῆς Γυμναστικῆς ἔχουν δημιουργηθῇ ἀπὸ μαθητές». Ἔτσι οἱ μικροὶ Ἕλληνες μαθητές, μέσα ἀπὸ τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα, ὅχι μόνο κατανοοῦν «τὴν ἀληθινὴ φύση τῶν θεῶν» μακριὰ ἀπὸ παρανοήσεις, ὅπως σημειώνει καὶ ὁ Πλούταρχος, ἀλλὰ ἀκόμη, συμμετέχοντες μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία στὴ διαδικασία «θεοποίησης» φυσικῶν ἰδεῶν καὶ ἀξιῶν, εἰσάγονται στὴν ἀτραπὸ τοῦ Ὁρθοῦ Λόγου καὶ γίνονται κοινωνοὶ τῆς βασικῆς θέσης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, ὅπως τὴν ἐξέφρασε ὁ Ξενοφάνης, ἥτοι: «Δὲν ὑπέδειξαν οἱ θεοὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ πάντα στοὺς θνητούς, οἱ ἄνθρωποι, μὲ χρόνια ἀναζήτηση, τὸ καλύτερο ἐφευρίσκουν γιὰ τοὺς θεούς». Παράλληλα τὰ παιδιά ἀπελευθερώνονται ἀπὸ δεισιδαιμονίες καὶ προλήψεις ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὸν φόβο πρὸς τὸ θεῖον, ποὺ καλλιεργεῖ συνειδητὰ ἡ θεο-

ΡΩΜΑΙΟΙ

Ιωάννης Σ. Ρωμανίδης
(1927 - 2001)

Ἀρχαῖοι

Σύγχρονοι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τοῦ Μεσαίωνα

Εὐγενής Χορηγία V.I.C.

Ἡ ιστοσελίδα www.romanity.org [εὐγενής χορηγία V.I.C.(;)], ὅπου προπαγανδίζεται με ἀσύστολο τρόπο ἡ «Ρωμηοσύνη» σὲ ἀντιπαράθεση πρὸς τὴν ἑλληνικότητα, ἡ «Ρωμανία» σὲ ἀντιπαράθεση πρὸς τοὺς Ἕλληνες καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα ἡ «Pax Romana» σὰν ἔτοιμη παλιὰ συνταγὴ γιὰ τὴν «Pax Americana» καὶ τὴν ἐπιδιωκόμενη μέσω αὐτῆς παγκόσμια κυριαρχία τῆς Σιών. Φυσικὰ στὸ κέντρο «φιγουράρουν» ὁ ἐμπνευστὴς τῆς κωμικῆς ἀλλὰ καὶ ἐθνοπροδοτικῆς αὐτῆς προπαγάνδας Ι.Σ. Ρωμανίδης, ὁ χάρτης τῆς «Pax Romana», μία ρωμαϊκὴ γαλέρα καὶ νόμισμα με παράσταση Ρωμαίου.

Ὡς συνειδητὸς Ρωμαῖος ἐλληνικῆς καταγωγῆς, δηλαδή Ρωμῖός, μιμεῖται τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους, πὺν φθονοῦσαν καὶ ἀπαξίωσαν τοὺς Ἕλληνες καὶ χρησιμοποιεῖ τὸν ἐθνικὸ προσδιορισμὸ Γραικὸς ὅπως καὶ οἱ Ρωμαῖοι, γιὰ νὰ καθυδρίσῃ ὡς Γραικύλους τοὺς ἔχοντας ἐλληνικὴ ἐθνικὴ καὶ ἰδεολογικὴ συνείδηση. Μάλιστα ὡς ἐξωμότης τοῦ ἔθνους του γίνεται «βασιλικώτερος τοῦ βασιλέως». Ἔτσι, ἐπιτίθεται κατὰ πάντων πὺν στὴ ροὴ τῆς ἱστορίας μας μεταξὺ ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ ὀρθοδόξου δόγματος διάλεξαν τὴν πρώτη. Γιὰ παράδειγμα ρίχνει λάσπη στοὺς ὑπερασπιστὲς τῆς Κωνσταντινούπολης, οἱ ὁποῖοι γιὰ χάρη τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδας ἀπὸ τοὺς Τούρκους δέχτηκαν τὴν ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ κατὰ τὴ γνώμη του ἔπρεπε νὰ προτιμήσουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀκόμα καὶ ἂν γίνονταν δούλοι τῶν Τούρκων: «Ὅπως οἱ Γραικοὶ πρὶν τὴν Ἀλωση εἶναι ἐκεῖνοι πὺν φράγκευσαν (ἔγιναν καθολικοὶ, ὑποτάχθηκαν στὴν ἐξουσία τοῦ Πάπα), ἔτσι καὶ οἱ Νεογραικοὶ γραικέψαν καὶ ἔγιναν οἱ σημερινοὶ Γραικύλοι τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ρώσων καὶ τώρα τῶν Ἀμερικανῶν ἐξαδέλφων τῶν Εὐρωπαίων. Τὸ γραικεῦν εἶναι σχεδὸν ἴδιο μὲ τὸ φραγκεῦν».

Γιὰ ποιὲς ἐθνικὲς καὶ λαϊκὲς ἐλευθερίες ἀγωνίζεστε, μᾶς ρωτᾷ. Τί εἶναι αὐτὲς οἱ ἀνοησίες μπροστὰ στὸ ἀνόθευτο τῆς Ὁρθοδοξίας; Τίποτα δὲν εἶναι! Τί νὰ τὴν κάνῃ ὁ λαὸς τὴν ἐλευθερίαν του, ἄχρηστη εἶναι, ἀφοῦ μᾶς περιμένει μετὰ θάνατον ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν! Καὶ μᾶς ἐπισημαίνει ὁ Ρωμανίδης: Ὅσοι δάξουν τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τους πάνω ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία, εἶναι Γραικύλοι! Καλύτερα νὰ μοῦ παίρνουν τὰ παιδιὰ μου γιὰ γενίτσαρους, παρὰ νὰ κάνουν ἀνάποδα τὸν σταυρὸ τους. Καλύτερος ὁ μεσαίωνας καὶ ἡ ἀμάθεια παρὰ οἱ ἐπιστῆμες, πὺν ἀναγκαστικὰ τὶς ἐπαρνεοῦμε ἀπὸ τὴ Δύση. Καὶ συνεχίζει ὁ Ρωμανίδης: «Ἀλλὰ οἱ Νεογραικοὶ ἔχουν τόσο πολὺ συνηθίσει νὰ συγχέουν τὸ τεχνοκρατικὸ καὶ οἰκονομικὸ στοιχεῖο μὲ τὴν

κρατία, δηλητηριάζοντας μέσα ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν τὶς παιδικὲς ψυχὲς μὲ κατάρεις καὶ ἀπειλές, οἱ ὁποῖες καθιστοῦν τοὺς νεαροὺς μαθητὲς ἀπὸ νωρὶς ὄχι μόνο «δούλους Θεοῦ» ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων.

Ὡστόσο αὐτὸ τὸ εὐνοίωνο καὶ ἀξιέπαινο τόλμημα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας βρῆκε ἀντιμέτωπους τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἀπέχον ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, δὲν δίστασαν νὰ προβοῦν σὲ μία ἄκρως κοσμικὴ καὶ πολιτικὴ παρέμβαση στὶς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου μὲ μία ἐπιστολὴ τους, πὺν δημοσιεύτηκε σὲ ἐφημερίδα ρωμαϊκῶν ἰδεολογικῶν ἀποχρώσεων. Σὲ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴ οἱ μοναχοὶ ξετυλίζουν τὸ ἀνθελληνικὸ τους μένος ἐξαπολύοντας ὕβρεις κατὰ τῶν ἐλληνικῶν θεῶν καὶ κατὰ τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, σὲ μία ἐπίθεση λάσπης πὺν θὰ τὴ ζήλευσαν καὶ οἱ πλέον ὠρμισμένοι ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδας.

Τὸ σημαντικώτερο ὅμως εἶναι πὺς ἐπιβεβαιώνουν ἀπροκάλυπτα μὲ τὴ σκοταδιστικὴ ἐπέμβασή τους τὴ μεγάλη ἔρευνα τοῦ «Δανλοῦ» μὲ θέμα «Ἐπεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας στὴν Παιδεία τῶν Ἑλλήνων». Εἶναι τουλάχιστον πρόκληση γιὰ τὴ δημοκρατικὴ κοινωνία μας καὶ τοὺς Ἕλληνες πολίτες, πὺν ἀγωνίζονται καὶ ζοῦν μέσα σὲ αὐτὴν, νὰ δέχονται ὑποδείξεις ἀπὸ ἀπέχοντες ἀπὸ τὶς πολιτειακὲς τοὺς ὑποχρεώσεις, ἀπὸ ἄτεκνους καλόγερους, γιὰ τὸ πὺς θὰ διαπαιδαγωγηθοῦν τὰ παιδιὰ μας.

Στέφανος Μυτιληναῖος

πνευματική ηγεσία, ὥστε δὲν ἀντιλαμβάνονται πλέον τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ρωμοσύνη εἶναι σήμερα πολιτιστικός (θεοκρατικός λέμε ἐμεῖς) ἡγέτης ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐκτὸς τῆς Ἑλλαδίτσας τους». Τί τὴ θέλουμε τὴν «Ἑλλαδίτσα» μας; Εἶναι μικρὴ καὶ ἀνίσχυρη! Ἐνῶ ἂν εἴμαστε ἔξυπνοι ἄνθρωποι, πρέπει ἐπείγοντως νὰ τὴν ἀποκηρύξουμε μαζί μὲ τὴν ἐθνικὴ μας συνείδηση καὶ νὰ πᾶμε νὰ γίνουμε ἓνα μεγάλο γένος μαζί μὲ τοὺς Σλάβους καὶ τοὺς Βούλγαρους καὶ τοὺς Ρουμάνους καὶ τοὺς Σκοπιανούς· ὅλοι μαζί νὰ γίνουμε Ρωμοί!

Σὲ ἓνα ξέσπασμά του ὁ Ρωμανίδης γράφει: «*Ὁ Γραικύλος νομίζει ὅτι τέτοια ἡγεσία εἶχαν μόνον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ φαντάζεται τὸν ἐαυτὸν ὡς τὸν φύλακα τῶν ἐρειπίων τους*». Φαντασιόπληκτοι εἴμαστε ποὺ θεωροῦμε τοὺς ἑαυτούς μας συνεχιστὲς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Καὶ στὴν τελικὴ τί μᾶς ἄφησαν οἱ ἀρχαῖοι; Ἐρείπια! Μάλιστα! Τὰ ἀπαράμλλα ἔργα τέχνης ποὺ θαυμάζει ὅλη ἡ πολιτισμένη οἰκουμένη, τὰ λαμπρὰ οἰκοδομήματα τῶν προγόνων μας εἶναι ἐρείπια γιὰ τὸν Ρωμανίδη. Πέτρες καὶ λιθάρια...

Τέλος ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φθάνει σὲ τέτοιο σημεῖο ἄρνησης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ οὔτε τὴ σημαία μας ἀναγνωρίζει. Θέλει γιὰ σημαία τὴ ρωμαϊκὴ χριστιανικὴ ποὺ ἔφτιαξε ὁ αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος: «*Ἡ σημαία τῆς Ρωμοσύνης εἶναι ὁ χρυσὸς σταυρὸς ἐπάνω σὲ κόκκινο πανί. (...) Γιὰ τοὺς Ρωμηοὺς τὰ ἐθνικὰ χρώματα καὶ σύμβολα δὲν εἶναι συζητήσιμα. Εἶναι ρωμαῖκα. Οἱ Γραικύλοι ποτὲ δὲν θὰ τὰ ἐπαναφέρουν χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν ἀφεντικῶν τους. Ὁ Ρωμηὸς ἀφεντάδες δὲν ἔχει καὶ θὰ τὰ ἐπαναφέρῃ μαζί μὲ τὸ προγονικὸ τοῦ Γένους σύνθημα: “Ἡ Ρωμανία Νικᾷ”*».

Ἀρνήθηκε λοιπὸν τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος, τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα, τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία. Καὶ μὲ τὸ ἐπιφώνημα «Roma Victor», ὁ Ρωμανίδης ἔκλεισε τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ διδλίου του μὲ τίτλο «Ρωμοσύνη - Ρωμανία - Ρούμελη», μὲ ἡμερομηνία ἀπὸ κάτω «Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, 14 Σεπτεμβρίου 1974». Ἡ διακήρυξή του αὐτὴ σύντομα βρῆκε ὁπαδούς, ρασοφόρους καὶ ἄλλους.

«Οἱ Γραικύλοι τοῦ Κοραῆ καὶ οἱ Γραικοὶ τῶν Γάλλων»...

Στις 21 Μαρτίου 1976 ὁ Ρωμανίδης ἔδωσε μία διάλεξη στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάλου Μεσολογγίου. Θέμα της εἶχε «Κωστής Παλαμᾶς καὶ Ρωμοσύνη». Σὲ αὐτὴν ξεσπάθωσε λέγοντας τὰ παρακάτω: «*Ἦταν ἐποχὴ (ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα) ποὺ τὰ ὀνόματα Ρωμηὸς καὶ Ρωμοσύνη συγκινοῦσαν περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι σήμερα τοὺς Ρωμηοὺς. Αὐτὸ γιὰ τὴν ἑλπίδα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνισμὸς, εἰσαχθέντα συνταγματικῶς κατὰ τὸ 1822, δὲν εἶχαν ἀκόμα ἐπικρατήσῃ στὴ συνείδηση καὶ τὴ χρῆση τοῦ λαοῦ*».

Ἐπαναλαμβάνει δηλαδὴ τὴ θέση του πὼς ἡ ἑλληνικὴ συνείδηση εἶναι ἀποτέλεσμα κρατικῆς προπαγάνδας, «πλύσης ἐγκεφάλου». Στὴ συνέχεια ἀναπτύσσει τὴν ἀπίστευτη πραγματικὰ θεωρία, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία Γραικοὺς (δηλ. Ἕλληνες) μᾶς ὠνόμασαν οἱ Γάλλοι, ἐπειδὴ «*εἶχαν κατακτήσῃ τὰ τεράστια πλῆθη τῶν Ρωμαίων τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς βορείου ἰταλικῆς Ρωμανίας ἀπὸ τὸν δὸν μέχρι τὸν δὸν αἰῶνα. Οἱ Ρωμαῖοι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων μετεβλήθησαν σὲ δουλολόγους... (..) Γιὰ νὰ ξεχάσουν οἱ δουλολόγοι πλέον Ρωμαῖοι ὅτι ὑπάρχει ἐλεύθερη ἀνατολικὴ Ρωμανία, τὴν ὠνόμασαν Γραικίαν, τοὺς ἀνατολικοὺς Ρωμαίους ὠνόμασαν μόνον “Γραικοὺς”, τὸν ἐν Ρώμῃ βασιλέα τῶν Ρωμαίων “Βασιλέα τῶν Γραικῶν”...*».

Ἐδῶ ταυτίζει ἐθνικὰ τοὺς ὑπόδουλους λαοὺς τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μὲ

τούς Ρωμαίους κατακτητές. Σαφῶς καὶ τὸ ἀνατολικὸ κράτος ἦταν ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τῆ ρωμαϊκῆ ἐπικράτεια, ἀλλὰ εἶναι ἀνόητο καὶ ἀνιστόρητο νὰ ὀνομάζῃ τοὺς πληθυσμοὺς ποὺ κατοικοῦσαν μέσα σὲ αὐτὸ Ρωμαίους. Ὅντως ὅλοι οἱ ὑπόδουλοι λαοὶ εἶχαν ἀποκτήσει τὴ ρωμαϊκὴ ὑπηκοότητα μετὰ τὸ διάταγμα τοῦ Καρακάλλα (212 μ.Χ.), ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς ἦταν καὶ ἐθνικὰ Ρωμαῖοι. Θυμίζει τοὺς Σοβιετικούς, ποὺ ἔφτιαξαν σοβιετικὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία (καὶ τὸ ὁποῖο στὴν ἀνυπαρξία κατέληξε), συμπεριλαμβάνοντας μέσα σὲ αὐτὸ ὅλες τὶς ἐθνότητες τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοὺς Ὀθωμανούς, ποὺ θεωροῦσαν ὅλους τοὺς ὑπόδουλους (καὶ τοὺς Ἕλληνες) Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Καὶ ἂν ἀκολουθήσουμε τὴ λογικὴ τοῦ Ρωμανίδη, γιατί νὰ εἴμαστε Ρωμοὶ καὶ νὰ μὴν εἴμαστε Ὀθωμανοί;

Ἄλλὰ ὁ Ρωμανίδης θέλει νὰ τὸ πᾶν ἄλλοῦ. Ὅτι δηλαδὴ οἱ κακοὶ Φράγκοι θέλησαν νὰ οἰκιοποιηθοῦν τὸ ρωμαϊκὸ αὐτοκρατορικὸ μεγαλεῖο καὶ γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὠνόμασαν τοὺς Ἀνατολικοὺς Ρωμαίους *Γραικοὺς* (Ἕλληνες), γιὰ νὰ τοὺς στερῇσιν τὴ δόξα τῆς Ρώμης. Φτάνει μάλιστα στὸ πράγματι καταπληκτικὸ συμπέρασμα, νὰ ἀποκαλῇ τὸν Ρομπέν τῶν Δασῶν «*ρωμαϊκὴ κλεφτουριά κατὰ τῶν Φραγκονορμανδῶν*». Καὶ τὰ λέει ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ καταλήξῃ στὸν Κοραῖ καὶ νὰ τὸν στιγματίσῃ ὡς πράκτορα τῶν Γάλλων, ἐπειδὴ ὑποστήριζε πὼς δὲν εἴμαστε Ρωμοὶ, ἀλλὰ Γραικοὶ καὶ Ἕλληνες: «*Δηλαδή ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς προτίμησε τὸ Γραικός, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς κατέστρεψαν οἱ Φράγκοι*», συμπεραίνει. Ἄρα ὁ Κοραῖς, ὁ διδάσκαλος τοῦ ὑποδουλωμένου ἔθνους, ὁ ἰδεολογικὸς αὐτουργὸς τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, εἶναι προδότης καὶ πράκτορας, διότι ἀκολουθοῦσε ἐντολὲς τῶν Φράγκων, ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦσαν τὴν ἀναδίωξη τῆς Ρωμοσύνης, γιατί ἤθελαν τὴ Ρωμοσύνη δική τους. Καὶ κάπως ἔτσι γίναμε Ἕλληνες –ἐνῶ κανονικὰ εἴμαστε Ρωμαῖοι–, ἐπειδὴ τὸ ἤθελαν οἱ Φράγκοι! Καὶ παρακάτω καθυβρίζει τὸν Ἀδαμάντιο Κοραῖ καὶ ὅλους τοὺς διαφωτιστὲς ὡς Γραικύλους, διότι δὲν ἤθελαν νὰ εἶναι Ρωμαῖοι ἀλλὰ Ἕλληνες: «*Ἐγκαταλείψαντες οἱ Γραικύλοι τοῦ Κοραῖ τὰ ρωμαϊκὰ ὀνόματα τοῦ ἔθνους, ἀποδέχθησαν τουλάχιστον τὸ σπονδαιότερο μέρος τοῦ φραγκικοῦ αὐτοῦ μύθου*». Εἶναι μῦθος ὅτι εἴμαστε Ἕλληνες, μᾶς λέει.

Καὶ ἡ παράκρουση συνεχίζεται. Οἱ Ἕλληνες ἐμφανίστηκαν περίεργα μετὰ τὸ 1822. Πιὸ πρὶν δὲν ὑπῆρχαν, γιατί ἦταν Ρωμαῖοι. Ἐλεγε λοιπὸν στὸ κοινὸ του: «*Ἀλλὰ περίεργα οἱ συνταγματικῶς ἐμφανισθέντες τὸ 1822 Νέοι Ἕλληνες παίρνουν ἔτοιμη τὴν ἱστορία τους ἀπὸ τὶς Μεγάλες Δυνάμεις καὶ παρουσιάζονται ὡς κάποτε ὑπόδουλοι πρῶτον στοὺς Ρωμαίους καὶ ἀκόμη στοὺς ἀνύπαρκτους Βυζαντινούς*». Τί λέμε τώρα!.. Οἱ Ἕλληνες ποτὲ δὲν ἦταν ὑπόδουλοι στοὺς Ρωμαίους, γιατί ἐμεῖς εἴμαστε οἱ Ρωμαῖοι καὶ δὲν μπορούμε νὰ εἴμαστε ὑπόδουλοι στοὺς ἐαυτούς μας.

Καὶ τὸ καλύτερο: Δὲν ὑπάρχουν Ἕλληνες· ἔτσι ὀνομάζονταν οἱ ἐπαρχιωτὲς τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Γνωστοὶ ἐπαρχιωτὲς τῆς Ρώμης ἦταν ὁ Σωκράτης, ὁ Περικλῆς, ὁ Πλάτων, ἴσως καὶ ὁ Ἀγαμέμνων κατὰ τὰ Τρωϊκά, ἂν καὶ τὰ τελευταῖα ἔγιναν αἰῶνες πρὶν τὴν ἰδρυση τῆς Ρώμης. Ἀλλὰ αὐτὰ γιὰ τὸν Ρωμανίδη ἦταν φυσικὰ ἀσήμαντες λεπτομέρειες: «*Τὸ ἐλληνικὸ ἔθνος, κατὰ τὰ ἐν λόγῳ συντάγματα, δὲν εἶναι ἔθνος ὑπάρχον ἀπὸ τὸ ὁποῖο κάποιοι ἐπαναστάτησαν καὶ ἄλλοι δὲν ἐπαναστάτησαν. Ἕλληνες εἶναι οἱ ἐπαρχιωτὲς αὐτόχθονες τῆς παλιᾶς ρωμαϊκῆς Ἑλλάδας. Δηλαδή τὸ ἐπαρχιακὸ ὄνομα ἔγινε... (κενὸ στὸ κείμενο). Στὸν ἐπαναστήσαντες σ' ἄλλα μέρη Ρωμαίους δόθηκε τὸ δικαίωμα νὰ γίνων Ἕλληνες, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἔλθουν καὶ ἐγκατασταθοῦν μόνιμα στὴν Ἑλλάδα. Ἐπομένως οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ρωμαῖοι*

δὲν θεωροῦνται συνταγματικῶς Ἕλληνες γιατί πολέμησαν, ἀλλὰ μόνον ὅταν καὶ ἐφ' ὅσον ἔλθουν καὶ κατοικήσουν στὴν Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν ἔκαμνε ἐντύπωση στοὺς ἄλλους Ρωμαίους ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς τότε Ἑλλάδας ὠνόμασαν συνταγματικῶς μόνον τὸν ἑαυτὸν τοὺς Ἕλληνες, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦταν ἐπαρχιακὸ καὶ ὄχι ἐθνικὸ ὄνομα. Σκανδάλισε τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Κοραῆ ἐργάστηκαν μὲ φανατισμὸ νὰ ξηλώσουν τὴν Ρωμηοσύνη καὶ νὰ χωρίσουν τὴν αὐτοδημιουργητο νέα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὥσάν νὰ μὴν εἶναι ὀρθὸ Ἕλληνες νὰ ἀνήκουν σὲ Ρωμαῖο Πατριάρχῃ». Δὲν ὑπάρχουμε γιὰ τὸν Ρωμανίδη, εἴμαστε πλάσματα τῆς φαντασίας τοῦ Κοραῆ, καὶ τὸ ἐλληνικὸ ἔθνος δὲν εἶναι ἔθνος, ὅπως νομίζουμε ἐδῶ καὶ χιλιάδες χρόνια τουλάχιστον, εἶναι ἐπαρχιακὸ ὄνομα!

Νὰ καὶ τί εἶπε γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα: «Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Ρωμηοσύνη ἔχει δύο ἐπίσημες γλῶσσες, τὴν λατινικὴ καὶ τὴν ἐλληνικὴ. Ἡ λατινικὴ λέγεται ρωμαϊκὰ καὶ ἐπεκράτησε ἡ ἐλληνικὴ νὰ λέγεται ρωμαίικα. Τὸ ἴδιο ὄνομα μὲ ἓνα ἰῶτα σημαίνει λατινικὰ καὶ μὲ δύο ἰῶτα ἐλληνικὰ καὶ ἔτσι δηλώνει τίς δύο γλῶσσες τῆς Ρωμηοσύνης».

Τέλος ἀνακινεῖ ἀνύπαρκτα μειονοτικά ζητήματα ἐντὸς τῆς πατρίδας μας, χαρίζοντας ὀλόκληρες ἐλληνικὲς φυλὲς στὴ «Ρωμηοσύνη» του: «Ἀλλὰ ἡ Ρωμηοσύνη εἶναι μέχρι σήμερα δίγλωσση. Αὐτὸ γιατί τὰ βλάχικα εἶναι νεολατινικὰ ἢ νεορωμαϊκὰ καὶ τὰ ἀρβανίτικα εἶναι κατὰ 50% λατινικὰ καὶ 25-30% ἐλληνικὰ. Πρὸ ἐτῶν ἦταν σύνηθες φαινόμενο Ρωμαῖοι τῶν Βαλκανίων νὰ εἶναι δίγλωσσοι καὶ πολλὰκις τρίγλωσσοι. Ὡς πρώτη γλῶσσα ἐπικρατοῦσαν τὰ ρωμαίικα. Ἡ μεγαλύτερα ὁμάς ἐπαναστατῶν τοῦ 1821 ἦταν οἱ Ἀρβανίτες Ρωμαῖοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ οὔτε καὶ γνώριζαν τὰ ἐλληνικὰ».

Ὁ Ρωμανίδης πέθανε τὴν 1/11/2001. Στὴν κηδεῖα του παρεδρέθησαν ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητὲς καὶ ὁμοϊδεάτες του. Ἐκεῖ δεσμεύτηκαν νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα καὶ τὸ ἔργο του. Δηλαδή τὴν ἀπαξίωση τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, τὸ σβῆσιμο κάθε στοιχείου ἐλληνικότητας ἀπὸ τίς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ μας. Ποιοὶ ἦταν αὐτοί, ἀναρωτιέστε; Κατὰ κύριο λόγο ἱερεῖς, ἱεράρχες καὶ θεολόγοι. Ἀπορεῖτε τί δουλειὰ ἔχουν οἱ παπάδες καὶ θεολόγοι μὲ τίς Ρωμανίες καὶ τίς αὐτοκρατορίες, ἀντὶ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν Θεό; Μὰ εἶναι αὐτοὶ ἀκριβῶς ἓνα σύστημα ἐξουσίας, πού ἔχει μόνον ἓνα σκοπὸ, νὰ ἐπιβάλῃ ἓνα νέο θεοκρατικὸ καθεστῶς βυζαντινοῦ τύπου.

Ἦδη ἔχει ξεκινήσει αὐτὴ ἡ δουλειά, μὲ τηλεπαρουσιάστρες –φερέφωνα νὰ κάνουν στὸν ἄερα εὐλαδικὰ κάθε πρωὶ τὸν σταυρὸ τους καὶ νὰ ὑπεραμύνονται τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ δημοσιογράφους– κυνηγοὺς αἱρέσεων, μὲ παπάδες νὰ περιφέρονται ἀπὸ πάνελ σὲ πάνελ, ἔχοντας γνώμη ἐπὶ παντὸς ἐπιστητοῦ, μὲ πολιτικούς νὰ πηγαίνουν καὶ νὰ ζητιανεύουν τὴν εὐλογία τῶν δεσποτάδων γιὰ νὰ ἐκλεγοῦν. Ἡ δημοκρατία τους ἀπὸ ἐλέφ λαοῦ κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἐλέφ Θεοῦ ἢ καλύτερα ἐλέφ Χριστοδούλου. Καὶ στὴν Περσία πρὶν τὸν Χομεϊνὶ ἂν τοὺς ἔλεγες πὼς θὰ ἔλθῃ μία μέρα πού θὰ γυρίσουν στὸν μεσαίωνα, θὰ σὲ θεωροῦσαν τρελό.

Τὸ σχέδιο ἐπιβολῆς ρωμαΐζουσας θεοκρατίας στὴν Ἑλλάδα βρῖσκεται σήμερα σὲ ἐξέλιξη. Πρωταγωνιστὲς οἱ μαθητὲς τοῦ Ρωμανίδη. Πρῶτος στὴ σειρὰ ὁ Ἱερόθεος, μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου, γιὰ τίς δραστηριότητες τοῦ ὁποίου θὰ μιλήσουμε σὲ προσεχὲς τεύχος.

Στέφανος Μυτιληναῖος

ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΜΑΜΜΟΥΘ ΣΤΑ ΓΡΕΒΕΝΑ

Μία σημαντική ανακάλυψη πραγματοποίησαν οι φοιτητές Παλαιοντολογίας και Γεωλογίας του Ἀριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στην περιοχή Μηλιά Γρεβενῶν με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐπίκουρο καθηγήτρια στὸ Τμῆμα Γεωλογίας Εὐαγγελία Τσουκαλά. Στὴν κορυφὴ ἑνὸς λόφου, κοντὰ στὸν Ἀλιάκμονα, δρέθηκαν μέρη ὀστῶν καὶ οἱ ἀπολιθωμένοι χαυλιόδοντες ἐλέφαντα, ἡλικίας 3 ἑκατομμυρίων ἐτῶν! Οἱ μεγαλύτεροι χαυλιόδοντες σὲ ὁλόκληρο τὸν πλανήτη, μήκους 4 μέτρων καὶ 40 ἑκατοστῶν καὶ βάρους 400 κιλῶν ὁ καθένας. Νὰ ἐπισημάνουμε, γιὰ νὰ γίνῃ κατανοητὴ ἡ διαφορὰ, ὅτι σήμερα ὁ μέγας χαυλιόδοντας ἑνὸς ἀφρικανικοῦ ἐλέφαντα φθάνει περίπου τὰ 3 μέτρα. Ὑστερα ἀπὸ τὴ μελέτη πὺν πραγματοποίησε ἡ ἐρευνητικὴ ὁμάδα, διαπιστώθηκε ὅτι τὸ ζῷο ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν δασόδιων προϊστορικῶν προδοσκιδωτῶν *Mammuth borsoni*, πλειοκαινικῆς ἡλικίας καὶ ἡ σωματικὴ του διάπλαση ὑπολογίζεται στὰ 4,5 μ. ὕψος, τὸ δὲ βάρος του στοὺς 12 τόννους.

Οἱ ἀνασκαφικὲς ἐργασίες ἀπὸ τοὺς παλαιοντολόγους καὶ τοὺς γεωλόγους ξεκίνησαν μὲ ἀφορμὴ μίᾳ δυνατὴ δροχὴ, πὺν ξεσκέπασε τὴν ἄκρη τοῦ βραχίονα τοῦ προδοσκιδωτοῦ ζῷου. Μισὸ μέτρο δεξιότερα ἐντοπίστηκαν σὲ θέση χιαστὶ καὶ οἱ χαυλιόδοντες του. Ἀπὸ τὸ ἴδιο ζῷο ἔχει ἀνακαλυφθῆ ἡ κάτω σιαγόνα, μίᾳ ἀπὸ τίς πληρέστερες πὺν ἔχουν ἐντοπιστῆ στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο καὶ πὺν διατηρεῖ τοὺς κάτω χαυλιόδοντες, χαρακτηριστικὸ πὺν ἐξέλειψε μὲ τὴν ἐξέλιξη τοῦ εἶδους. Ὑνα ἐξαίρετο εὖρημα, σύμφωνα μὲ μαρτυρία τοῦ Pascal Tassy, καθηγητῆ τοῦ Ὑθνικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας στὸ Παρίσι. Ὑ ὁλοκλήρωση τῶν ἐρευνῶν στὴν περιοχή τοῦ Ἀλιάκμονα ἔγινε μὲ τὴν ἀνακάλυψη ἑνὸς πολὺ καλὰ διατηρημένου τμήματος, ὅπου σῶζονται τὸ κρανίο, ἡ κνήμη, οἱ ὠλένες καὶ οἱ πλευρές.

Μεγάλο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ δημοσίευση τοῦ Columbia University Press στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου διαπιστώνεται ἡ μοναδικότητα τοῦ προϊστορικοῦ ἐλέφαντα τῆς Μηλιάς Γρεβενῶν: «Τὸ δείγμα, πὺν χρειάστηκε τρία χρόνια γιὰ νὰ ἀνασκαφῇ, περιλαμβάνει ὁλόκληρα, καλὰ διατηρημένα μέρη ὀστῶν, σιαγόνα, ὅπως καὶ ἑνα θεαματικὸ ζευγάρι χαυλιόδόντων μὲ τὸ ἐκπληκτικὸ μήκος τῶν 4,30 μ., τῶν μεγαλύτερων ἀπὸ κάθε προδοσκιδωτὸ πὺν ἔχει δρεθῆ στὴν Εὐρώπη. Τὸ μέγεθος τῶν ὀστῶν ὑποδεικνύει ὅτι τὸ ζῷο πρέπει νὰ ἔφθανε γύρω στὰ 3,5 μέτρα σὲ ὕψος ὡς τοὺς ὄμους, δηλαδὴ ὑπῆρξε πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα εἶδη τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπείρου, ἀλλὰ ἀκόμα καὶ ἑνα τόσο μεγάλο προδοσκιδωτό, τεράστιο, σχεδὸν μὲ ἴσιους χαυλιόδοντες, θὰ πρέπει νὰ ἔδειχνε δυσανάλογα μεγάλο».

Σήμερα τὰ εὐρήματα ἐκτίθενται στὸ Μουσεῖο Φυσικῆς Ἱστορίας τοῦ Δήμου Ὑρακλεωτῶν, ἐνῶ ἔχει ἐπίσημα ζητηθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίκουρο καθηγήτρια τοῦ Τμήματος Γεωλογίας τοῦ ΑΠΘ Εὐαγγελία Τσουκαλά, ὁ μαστόδοντας νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἔμβλημα τῆς περιοχῆς. Σχετικὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὁ μαστόδοντας ἀποτελεῖ τὸ ἔμβλημα τῆς πόλης Velenje τῆς Σλοβενίας.

Ταξιαρχούλα Λαδᾶ

ΕΖΗΣΕ ΠΡΙΝ 3 ΕΚΑΤ. ΧΡΟΝΙΑ

Έπιστημονική αναπαράσταση του μαμμούθ των Γρεδενών.

Ο ΑΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ

Σιωνιστικά

Είναι φανερό ότι η κατοχή ισραηλινού διαβατηρίου λειτουργεί σαν την κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Θεραπεύει πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν. Εύτυχής ο κάτοχός του, ὅστις ἐξασφαλίζει τὸ ἀκαταδίωκτον καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν (οἰκονομικῶν) ἁμαρτιῶν του. Ὡπως λόγου χάριν ὁ κ. Βλαντιμίρ Γκουνζίνσκι. Ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ κατεχράσθη πέντε δισεκατομμύρια ρούβλια ἐν Ρωσία, τὴν κοπάνησε μεγαλοπρεπῶς γιὰ πιὸ ζεστά μέρη. Τὸ διεθνὲς δὲ ἔνταλμα συλλήψεώς του μᾶλλον ἐξεδόθη γιὰ πλάκα. Ἀφοῦ, ὅταν συνελήφθη στὴν Ἰσπανία, ἀφέθη ἐλεύθερος. Ἐνῶ καὶ ἐδῶ πὺν τὸν συνέλαβαν μαδάνε τὴν μαργαρίτα, ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ τὸν ἐκδώσουν στὴν «πατρίδα του» Ρωσία, καθὼς πιέζουν ἀφορήτως ὑπερατλαντικοὶ καὶ ἐβραῖοι... Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταναν οἱ παρασκηνιακὲς πιέσεις, τσούπ! καὶ τὸ παγκόσμιον ἐβραϊκὸ συμβούλιο νὰ διαβεδαιώῃ δι' ἐπιστολῆς του τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, ὅτι ὁ κ. Γκουνζίνσκι εἶναι «ἀξιοπρεπὲς μέλος του καὶ ἔχει ποιότητα ὡς ἐπιχειρηματίας μὲ παγκόσμια ἐμβέλια». («Τὸ Βῆμα», 24/9/2003). Ἡθικὸν δίδαγμα: Συνέλληνες, φάτε, ἀρπᾶχτε, κλέψτε, κάντε ρεμουλές. Μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ ἔχετε ἐβραϊκὸ διαβατήριο. Οὐδεὶς θὰ σᾶς ἐνοχλήσῃ. Ἄσε πὺν θὰ σᾶς ποῦν καὶ ἐντιμοτάτους ἀπὸ πάνω.

Ὡμως ὁ κ. Βλαντιμίρ Γκουνζίνσκι εἶναι πταῖσμα μπροστὰ στὴν (ν)τροπολογία τὴν ὁποία εἰσηγεῖται εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Γερουσίαν ὁ κ. Ρικ Σαντόριουμ. Ὁ ὁποῖος, τελείως δημοκρατικά, θέλει νὰ ἀπαγορεύῃ πάσαν κριτικὴν κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ στὰ Ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια, θεωρώντας τὴν ὡς «σαφῆ ἐκδήλωσιν ἀντισημιτισμοῦ». Τὸ ὅτι ὁ ἐν λόγω κύριος ἄγεται καὶ φέρεται ἀπὸ τὸ ἐκεῖ Ἰσραηλινὸ λόμπυ, δὲν χωρᾷ καμμία ἀμφιβολία. Ἄν πιστέψωμεν δεδαίως «Τὸ Βῆμα» τῆς 24/9/2003. Ἀλλὰ τί κριτικὴ νὰ κάνῃς στὸ Ἰσραὴλ; Στὸ πιὸ εἰρηνικὸ κράτος τοῦ κόσμου, πὺν διέλυσε τὸν στρατό του καὶ ζῇ ἁρμονικὰ μὲ τὰ ὁμορὰ του κράτη. Ποῦ σέβεται τοὺς ἀμάχους καὶ δὲν ἀνακατεύεται, μέσῳ τρίτων, στὰ ἐσωτερικὰ τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν, ὅπως λ.χ. τοῦ Ἰράκ, τῆς Συρίας καὶ τοῦ Λιβάνου. Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν φαίνεται ὅτι τὰ ἀγνοοῦν εἰς τὴν ὑπερατλαντικὴν δημοκρατίαν καὶ ἀνοήτως ἀσκοῦν κριτικὴν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Ἀριέλ Σαρὸν, ὁ ὁποῖος κατήντησε πιά γραφικὸς νὰ κονδαλᾷ, ὅπου πηγαίνει, τὸ κλουδὶ μὲ τὰ περιστέρια τῆς εἰρήνης. Ναί! Εἶναι ὄντως ἄκρως ρατσιστικὸν νὰ καταφέρεσαι ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κράτους. Γι' αὐτὸ ὄχι μόνον νὰ μὴν χρηματοδοτοῦνται τὰ Πανεπιστήμια πὺν ἔχουν περιεργες ἀποψεις περὶ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταφέρονται οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ μαθηταὶ των σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου θὰ ἐκτελοῦνται μὲ ἀέρια. Διότι ὁ ἀρχαῖος Ἰσραηλινὸς ἐθνικισμὸς εἶναι τὸ μοντέλλο τοῦ ἀειμνήστου Ἀδόλφου.

Γιῶργος Πετρόπουλος

ΝΕΩΤΕΡΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ:

Μία άπειλή κατά της ανθρωπότητας;

Βρισκόμαστε στην αρχή του 21ου χημικοτεχνολογικού αιώνας. Τα τελευταία επιτεύγματα της επιστήμης καθώς και οι νέες ανακαλύψεις στον τομέα της Ιατρικής προϊδεάζουν ότι συντόμως όλες οι αρρώστιες θ' αποτελούν κακό παρελθόν για την ανθρωπότητα. Ή αποκρυπτογράφηση του D.N.A. απ' τους γενετιστές και οι άπεριοριστές εφαρμογές της υπόσχονται μέχρι και την άθανασία-αειζωία του ανθρώπινου είδους.

Όσο που παρά τις προόδους στον τεχνολογικό τομέα και τα τρισεκατομμύρια που ξοδεύονται για ιατρικές έρευνες και εφαρμογές, ή ανθρωπότητα μαστίζεται από πολλές χιλιάδες αρρώστιες και εκατομμύρια ανά τον πλανήτη άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά.

Τα νοσοκομεία και οι ασθενείς αυξάνονται σε όλες τις προηγμένες χώρες, το ίδιο και τα ψυχιατρεία. Οι περισσότεροι εκ των ασθενών δεν θεραπεύονται τέλεια. Οι προβλέψεις για αύξηση του καρκίνου, των καρδιοπαθειών, των εγκεφαλικών, των κρουσμάτων Aids κ.ά. έκφυλιστικών ασθενειών είναι στην πραγματικότητα ζοφερές. Οι σημερινοί άνθρω-

ποι πλημμυρίζουν τὰ ἱατρεῖα περιμένοντας τὴ σειρά τους γιὰ μία γρήγορη θεραπεία μὲ τὸ «μαγικὸ χάπι», ποὺ θὰ τοὺς προτείνει ὁ προσωπικὸς τους ἱατρός. Οὐσιαστικῶς ἔχουν γίνεи «πειραματόζωα» στὰ χέρια τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς ὑγείας: τῶν φαρμακοβιομηχανιῶν!

Ὁ Ἱπποκράτης καὶ ἡ φυσιοθεραπευτικὴ ἱατρικὴ

Ἄς πάρουμε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ὡς μεταφερθοῦμε δυόμιση χιλιάδες χρόνια πίσω, στὴν Κλασικὴ Ἑποχὴ, στὸ νησί τῆς Κῶ, ὅπου ὁ μεγάλος Ἀσκληπιάδης ἱατροφιλόσοφος Ἱπποκράτης (460 π.Χ. - 355 π.Χ.) καθιέρωνε τὴν φυσιοθεραπευτικὴ ἱατρικὴ, ποὺ θὰ προωθηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του ἱατροὺς σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

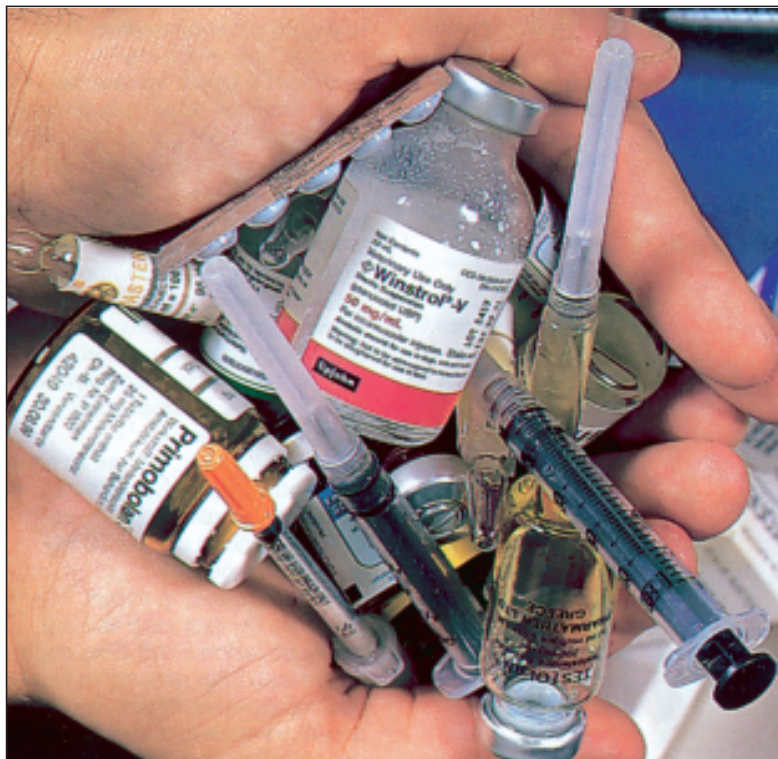
Ἐνας ἀπ' τοὺς σημαντικώτερους του ἀφορισμοὺς ἦταν τὸ «φύσις νόσων ἱατρός». Ἡ θεραπεία τῶν νόσων εἶναι ἡ φύσις καὶ οὐδεὶς ἄλλος: «*Ἡ τροφή σου νὰ εἶναι τὸ φάρμακό σου*» προέτρεπε· καὶ «*καλύτερο τὸ προλαμβάνειν παρὰ τὸ θεραπεύειν*».

Ὁ ἱατροφιλόσοφος θὰ ἐπιστημονικοποιήσῃ τὴν Ἱατρικὴ Τέχνη τῶν Ἀσκληπιάδων προγόνων του, προσαρμόζοντας τὴν φυσιοθεραπευτικὴ στὸν ἐκάστοτε ἀσθενῆ, τὸν ὁποῖον ἀντιμετώπιζε σὰν ὁλότητα καὶ ὄχι σὰν μέρος. Οἱ συνταγές του περιελάμβαναν λουτρά, κλύσματα, ὑδροθεραπεία, μαλάξεις (μασάζ), ἡλιοθεραπεία, θεραπευτικὴ διατροφή, νηστείες, βοτανοποσίες, γυμναστικὲς ἀσκήσεις, φυτικὲς ἀλοιφές, κρυσταλλοθεραπεία, περιπάτους, παρακολούθηση θεατρικῶν δρώμενων καὶ σὲ ἔσχατες περιπτώσεις καυτηριασμοὺς, ἐγχειρήσεις κ.ἄ. Κατὰ τὴν ἐποχὴ του δὲν ὑπῆρχε φαρμακολογία-φαρμακευτικὴ. Ἡ θεμελίωσή της ἐπετεύθη ἀπὸ τὸν Διοσκουρίδην τὸ 60 μ.Χ., δηλαδὴ πεντακόσια περίπου ἔτη ἀργότερα.

Στὸ ἔργο του «Ἀφορισμοί» ἀναφέρει: «*Οἱ ἀσθενεῖς ποὺ βαδίζουν ὁμαλῶς πρὸς τὴν κρίσιν ἢ ἔχουν κριθῇ ὀριστικῶς, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζωνται κατὰ τὴν πορείαν των ἀπὸ νεωτεριστικῆς μεθόδους οὔτε μὲ καθαρτικὰ ἢ ἐρεθιστικὰ μέσα, ἀλλὰ ν' ἀφήνωνται εἰς τὴν φυσιολογικὴν των ἐξέλιξιν*». Στὸ «Περὶ εὐσχημοσύνης» ἐξηγεῖ ὅτι ὁ ἱατρός «*πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸ πῶς λειτουργεῖ ἡ φύσις*» καὶ νὰ θεραπεύῃ μὲ «*περίσκεψη παρὰ μὲ τόλημ*»: «*Υπεραντιοῦσθαι τῷ νοσήματι τὸν νοσοῦντα μετὰ τοῦ ἱατροῦ χρῆ*».

Τὸ ἀξίωμα αὐτὸ εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς λογικῆς, ὅτι ἡ φύσις θεραπεύει τὸν ἀσθενῆ καὶ μάλιστα μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ ἰδίου τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ὄχι ὁ ἱατρός, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ καθοδηγητὴς του πρὸς τὴν θεραπεία καὶ τὴν ὑγεία.

Δυστυχῶς ὁ σημερινὸς ἀσθενὴς ἔχει καταντήσῃ ἓνα ἄβουλο παθητικὸ πλάσμα - δοχεῖον, στὸ ὁποῖο ρίχνουν φάρμακα! «*Τὸ ὠφελεῖν μὴ βλάπτειν*», δηλαδὴ ἂν δὲν μπορῆς νὰ ὠφελήσῃς τὸν ἀσθενῆ, τουλάχιστον μὴν τὸν βλάπτεις (αὐτὸ ποὺ κάνουν τὰ ἀντιβιοτικά). Ὡς ἔρθουμε τώρα στὸ σημεῖο τῆς μεγάλης ἀπάτης τῆς σύγχρονης φαρμακευτικῆς ἱατρικῆς: «*Οὐ γὰρ εὐθὺς αἱ νοῦσι τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐπιγίγνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμεναι ἀθρόως ἐκφαίνονται*» («Περὶ διαίτης»). Δηλαδὴ οἱ ἀρρώστιες δὲν μᾶς ἔρχονται ἀπ' ἔξω, ἀλλὰ δημιουργοῦνται σιγά-σιγά μέσα μας (λόγῳ ἀγνοίας μας: κακὴ διατροφή κ.ἄ.) καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ξεσποῦν ἀποτόμως μὲ τὴν παθολογικὴ κρίση. Τὰ παθολογικὰ αἰτία προϋπάρχουν τοῦ συμπτώματος-κρίσεως, ἄρα καὶ ἡ θεραπεία τοῦ ἐκάστοτε ἱατροῦ πρέπει νὰ στρέφεται οὐσιαστικῶς στὴν ἐξάλειψιν τῆς αἰτίας καὶ ὄχι στὴν κατασταλτικὴ θεραπεία τῶν συμπτωμάτων μὲ χημικὰ φάρμακα. Ὁ μεγάλος Ἀσκληπιάδης

Στεροειδή και αναβολικά. Ή μάστιγα του παγκόσμιου αθλητισμού. Πρόκειται για τα σημαντικά «σύκα» των Ολυμπιονικών.

καταλήγει: «Δὲν ὑπάρχουν ἀρρώστιες, ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀσθενεῖς ἄνθρωποι». Ἐὰν μία εἶναι ἡ ἀσθένεια· ἡ ἀγνοία τοῦ «κατὰ φύσιν ζῆν».

Γιὰ τὴν φιλοχρηματία τῶν ἱατρῶν λέγει: «Εἶθε ὅλοι οἱ ἱατροὶ νὰ θεραπεύουν καὶ τὴν φιλοχρηματίαν, τὴν τόσο δύσκολη αὐτὴν ἀρρώστια, πιο δύσκολη κι ἀπ' τὴν τρέλα. Διότι θεωρεῖται εὐδαιμονία γιὰ τοὺς ἀδαεῖς, ἐνῶ εἶναι ἀρρώστια πὺν προξενεῖ ποικίλα δυνάρεστα. Ἀπ' τὴν ἀρρώστια αὐτὴν θεραπεύεται κανεὶς μόνον, ἐὰν λάβῃ ὡς καθαρτικὸν τὴν Ἀρετὴν». Στὸ «Περὶ διαίτης» ἀναφέρει γιὰ τὴν διατροφή: «Ὅποιος πρόκειται νὰ συστήσῃ ἀνθρώπινη διατροφή, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀνθρώπινη φύσιν· ἐὰν δὲν γνωρίζῃ τί ἐπικρατεῖ εἰς τὸ σῶμα καὶ πῶς εἶναι ἡ λειτουργία του, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ συστήσῃ διατροφή ὠφέλιμη γιὰ τὸν ἄνθρωπο». Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν βαθεῖα φιλοσοφία του καὶ τὴν ἀνώτατη ἠθική του ὁ Ἱπποκράτειος Ὁρκος δινόταν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ του καὶ ἐντεῦθεν κατὰ περιόδους, ὅταν καὶ ὅποτε ἀναδίωνε ὁ πολιτισμός. Ἡ σύγχρονη ἱατρικὴ τῶν διεθνῶν συμφερόντων προσπαθεῖ τὰ τελευταῖα ἔτη ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ὄρκον αὐτὸν μὲ μία ἐδραϊκὴ προσεχὴ στὸν Γιαχδὲ τοῦ Ἑβραίου ἱατροῦ Μαΐμωνίδη.

Ὁ Ἱπποκράτης πέθανε σὲ βαθεῖα γεράματα, ἐνενηντα πέντε περίπου ἐτῶν. Ὑπῆρξε πολυγραφώτατος· σῶθηκε μικρὸ μέρος τοῦ ἔργου του, τὰ ὑπόλοιπα ἔγιναν παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὀρθοδόξων ἱεροεξεταστῶν. Ἡ φυσιοθεραπευτικὴ του ἀναδύσασθην Ἀναγέννηση καὶ ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ Διαφωτισμό.

Ἡ ἀντίστροφη μέτρηση καὶ ἡ ἐπικράτηση τῆς χημείας

Τὸ 1857 ὁ Γάλλος χημικὸς καὶ βιολόγος Λουδοβίκος Παστέρ θὰ γίνῃ ὁ ἰδρυτὴς τῆς Μικροβιολογίας. Ὡς συμπλήρωμα τοῦ Ἱπποκράτη ὁ Παστέρ θὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὰ μικρόδια εἶναι μικροοργανισμοί, ποὺ προσβάλλουν τὰ ἔμβια ὄντα ἀπὸ τὸν περιβάλλοντα χώρο (ἀναερόβιοι μικροοργανισμοί). Αὐτὴν τὴν μονομερῆ ἀρχὴ ἀκολουθεῖ ἡ σημερινὴ ἱατρικὴ, παραδίδοντας τὴν ὀλιστικὴ ἀποψη τοῦ Ἱπποκράτη. Βεβαίως νοσοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς ἀναερόβιους μικροοργανισμούς, ὅχι ὅμως ὅλοι. Νοσοῦν ὅσοι ἔχουν ἐξασθενημένο ἀνοσοποιητικὸ σύστημα, μὲ λίγα τὸν ἀριθμὸ λευκὰ αἱμοσφαίρια· ὅσοι ἔχουν τοξινωμένο αἷμα καὶ μολυσμένα ὄργανα· ὅσοι πάσχουν ἀπὸ ψυχικὲς νόσους καὶ ὅσοι δὲν ἀσχοῦνται καὶ δὲν τρέφονται σωστά· ὅσοι δηλαδὴ παραβιάζουν τὸ «κατὰ φύσιν ζῆν» τοῦ Ἱπποκράτη. Κι ἐνῶ ἡ φύση δὲν ἄλλαξε τακτικὴ ἔναντι τοῦ ἀνθρώπου, ἄλλαξε ὁ ἄνθρωπος ἔναντι τῆς φύσεώς του.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος μαζί μὲ τὴν βιομηχανικὴ ἐπανάσταση ξεκινᾷ ἡ ἀνάπτυξη τῆς παγκόσμιας φαρμακευτικῆς βιομηχανίας. Δημιουργοὶ δύο ἤδη πλούσιες ἐβραϊκὲς οἰκογένειες, οἱ Rockefeller στὶς Η.Π.Α. καὶ οἱ Rothschild στὴν Εὐρώπη, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν τὶς δάσεις μίας νέας προοπτικῆς πλουτισμοῦ τοὺς μέσῳ τῆς νέας φαρμακοβιομηχανίας ποὺ ὠραματίζοντο.

Στόχος ἡ δημιουργία «πελατολογίων» στὶς δύο ἡπείρους ἀρχικῶς καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸν ὑπόλοιπο κόσμον, μὲ τὴν δημιουργία ἀρρώστων-πελατῶν. Ἡ δρᾶση τοὺς ἀγγίζει τὰ ὅρια μιᾶς συνωμοσίας κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅλες οἱ φυσικὲς ἡπιες μέθοδοι θεραπείας καὶ προλήψεως τῶν ἀσθενειῶν παραγκωνίζονται σταδιακὰ καὶ δαιμονοποιοῦνται. Τὰ φυσικὰ φάρμακα, δότανα καὶ ὑγιεινὰ συμπληρώματα ἀντικαθιστῶνται ταχέως ἀπ' τὰ νέα πολυδιαφημιζόμενα χημικά. Ἡ Ἱπποκρατικὴ φυσιοθεραπευτικὴ συρρικνώνεται, ἡ αὐτοϊαση, ἡ προληπτικὴ Ἱατρικὴ, ἡ θεραπευτικὴ διατροφή καὶ οἱ λοιπὲς μέθοδοι θὰ σφραγιστοῦν στοῦ χρόνοντούλαπο τῆς Ἱστορίας ἀμέσως μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Ὁ Λουδοβίκος Παστέρ καὶ ἡ ἐργασία του θὰ καταστοῦν φάρμας γιὰ τὴν νέα χημικοαίτρικὴ.

Τὰ «πελατολόγια» τῶν φαρμακοβιομηχανιῶν μεγάλωναν γρηγόρα, καθὼς ἀπ' τὸ 1960 καὶ ἐντεῦθεν τὰ χημικὰ μπήκαν ὀλοταχῶς στὶς βιομηχανίες τροφῶν μὲ τὴν μορφή συντηρητικῶν, βελτιωτικῶν χρώματος, γεύσεως¹ κ.λπ. Ἡ ἀλόγιστη πολυφαρμακία ἔπληξε γρήγορα καὶ τὶς ζωοτροφές. Οἱ ἀρρώστειες ἄρχισαν νὰ πολλαπλασιάζονται μὲ γοργὸ ρυθμό.

Οἱ ἐταιρεῖες φυτοφαρμάκων ἀνέλαβαν μὲ συνοπτικὲς διαδικασίες τὸν ἔλεγχον τῆς κλωρίδας τοῦ πλανήτη μας. Ἑκατομμύρια τόνοι φυτοφαρμάκων² πλούτισαν ἀκόμη περισσότερο τὶς φαρμακοβιομηχανίες, θυθίζοντας στὴν μόλυνση ὅλες τὶς καλλιιεργήσιμες ἐκτάσεις ἀρχικῶς καὶ ὕστερα τὸν ὑδροφόρο ὀρίζοντα (λίμνες, ποτάμια, ὑπόγεια νερά, θάλασσες). Τὸ τελευταῖο μεγάλο χτύπημα κατὰ τῆς ζωῆς ἀποτελοῦν οἱ ἀνεύθυνες πειραματικὲς «ἀκροδασίες» τῆς νέας ἐπιστήμης, τῆς Γενετικῆς. Ὑβρίδια –ὑβρεῖς– ἀποκαλοῦνται τὰ τερατογεννήματα τῶν ἐργαστηρίων, ποὺ ξεπερνοῦν κάθε προηγούμενον ἐγκλημα. Ντομάτες μὲ D.N.A. σκορπιοῦ, πατάτες μὲ γονίδια κοτόπουλου, γονίδια βατράχου σὲ φράουλες, D.N.A. πυγολαμπίδας σὲ πέστροφες, ἀνθρώπινα γονίδια σὲ λουλούδια, καπνὸ, κρεμμύδια!!

Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1997 ἔγινε ἡ πρώτη κλωνοποίηση μὲ τὴν ἐνήλικη προβατῖνα «Ντόλλυ»· θ' ἀκολουθήσουν γάτες, μουλάρια, γουρουνία, ἀρουραῖοι καὶ σύντομα ἄνθρωποι. Τὰ κρυφὰ μεσσιανικὰ σενάρια παίρνουν σάρκα καὶ ὀστά. Εἰκόνες Ἀποκαλύψεως πιθανῶς νὰ ἀποτελέσουν πραγματικότητες στοῦ ἐγγὺς μέλλον.

Κι ἐνῶ ἡ τωρινὴ γενιὰ τῶν ἀνθρώπων ὑποφέρει ἀπὸ ἐκφυλιστικὲς ἀσθένειες καὶ θανάτους, οἱ ἐπόμενες ποὺ ἔρχονται ἀναμένεται νὰ μεταλλαχθοῦν σὲ φιλάσθενα τερατώδη

Ἡ κλωνοποιημένη «Ντόλυ». Σήμερα φαίνεται πιά υπέργηρη και ασθενική. Ὅλα τὰ κλωνοποιημένα ὑβρίδια –φυτὰ καὶ ζῶα– εἶναι φιλάσθενα καὶ ζοῦν λιγώτερο τοῦ κανονικοῦ. Ἡ ὕβρις κατὰ τῆς φύσεως συντελεῖται σὲ πολλὰ ἐπίπεδα πλέον.

όντα! Ὁ φορικτὸς θάνατος ἀναμένεται νὰ γίνη μία ἀπλὴ καθημερινότης.

Περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 2003 ὁ ἔγκριτος δημοσιογράφος Κώστας Χαρδαβέλας στὴν ἐκπομπή του «Ἀθέατος Κόσμος» ἀπεκάλυψε τὸ γεγονὸς τῆς χρονιάς, ὅπως τὸ ἀπεκάλεσε. Ὁ ἀντιπρόσωπος-πωλητὴς διαφόρων φαρμακευτικῶν ἐταιρειῶν Θεόδωρος Σπαγαδῶρος³ ἀπεκάλυψε μὲ ἀτράνταχτα στοιχεῖα τὰ ὀργανωμένα ἐγκλήματα τῶν φαρμακοδιομηχανιῶν. Ὑγιεῖς ἄνθρωποι γίνονται καθημερινὰ πειραματόζῳα στὰ χέρια τῶν φαρμακοδιομηχανιῶν, ἀλόγιστη πολυφαρμακεία γιὰ ν' ἀνεδαίνουν οἱ πωλήσεις καὶ τὰ κέρδη ἀπ' τὰ φάρμακα, γιὰ τοὺς ποὺ δωροδοκοῦνται ἀπ' τὶς ἐταιρεῖες κ.λπ.

Στὰ γρανάζια τοῦ κυκλώματος τῶν φαρμάκων ἐμπλέκονται ἱατροί, ἱατρικοὶ ἐπισκέπτες, φαρμακεῖα, ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα, τὸ ὑπουργεῖο Ὑγείας, πολιτικοὶ κ.ἄ. Κι ἐνῶ τὰ ἀντιδιστορικά ἀντιμετωπίζουν ἀπλᾶ τὰ συμπτώματα τῶν ἀσθενειῶν καὶ ὄχι τὴν αἰτία, προκαλοῦν ἀνεπανόρθωτες βλάβες στὰ κύτταρα τῶν ὀργανισμῶν ποὺ εἰσέρχονται.⁴ Νέες παθήσεις, ἄγνωστες κι ἀνίατες, ἀναμένεται νὰ ἐκδηλωθοῦν στὸ μέλλον. Σὲ πρόσφατη ἐρευνα στὶς Η.Π.Α. ἀπεδείχθη ὅτι περισσότεροι ἀπὸ 2.000.000 ἄνθρωποι μπαίνουν σὲ νοσοκομεῖα ἀπὸ παρενέργειες τῶν φαρμάκων τὰ τελευταῖα 5 ἔτη, ἐνῶ ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον δικαστηρίων μηνύσεις γιὰ χιλιάδες περιπτώσεις θανάτων, ποὺ προῆλθαν ἀπὸ τὴν χρῆση τους.

Ἐπίσης προσφάτως οἱ «Βρεταννικὲς Ἀρχὲς Ὑγείας» (κρατικὸς φορέας) ἐξέδωσαν ἀνακοίνωση, μὲ τὴν ὁποία ἀπαγορεύουν τὴν χρῆση τῆς ἀσπιρίνης (ἀκετυλοσαλικυλικὸ ὀξύ) σὲ νέους κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἐξ αἰτίας πολλῶν περιπτώσεων τοῦ θανατηφόρου συνδρόμου Reye, ποὺ ἐπληξε πολλοὺς ἐφήβους Βρεταννοῦς. Ἡ ἐμφάνιση τῆς ἀρρώστιας ἔχει ἄμεσα συσχετισθῇ μὲ τὴν ἀσπιρίνη.

Ἄς θυμηθοῦμε τὶς δραματικὲς ἀνακοινώσεις στὶς ἐφημερίδες ὕστερα ἀπ' τὴν ἀπερίσκεπτη χρῆση τοῦ ἡρεμιστικοῦ «θαλιδομίδη» λίγες δεκαετίες πρὶν. Μωρὰ ποὺ γεννήθηκαν χωρὶς χέρια καὶ πόδια, ἀπὸ γυναῖκες ποὺ εἶχαν πάρει τὸ φάρμακο στοὺς πρώτους μῆνες ἐγκυμοσύνης. Πολλὲς γυναῖκες πέθαναν λίγους μῆνες ἀργότερα.

Οί φαρμακευτικές εταιρείες άπλωσαν τὰ πλοκάμια τους καί στὸν χῶρο τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἀπ' τὸν ἀπλὸ ἀθλητὴ τοῦ συνοικιακοῦ γυμναστηρίου μέχρι καί τοὺς ἐπαγγελματίες ὑπεραθλητές, κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα ἀνάμεσά τους ὁρμόνες, χημικὲς πρωτεΐνες, ἀναβολικά, στεροειδῆ, χημικὰ ἀμινοξέα, κρεατίνες, ἀκόμη καί ἀναψυκτικά μὲ μικρὲς δόσεις «τονωτικῶν» μὲ ἀναβολικὴ δράση. Ὁ παγκόσμιος ἐπαγγελματικὸς ἀθλητισμὸς μαστίζεται ἀπ' τὴν μαφία τῶν φαρμάκων. Κι ἐνῶ οἱ ἀρχαῖοι Ὀλυμπιονίκες ἐτρωγαν μόνον σῦκα³ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀγώνων, οἱ ξένοι ἀλλὰ καί οἱ δικοί μας Ὀλυμπιονίκες εἶναι «δουτηγμένοι» στὰ ἀναβολικά. Πολλοὶ ξένοι ἀθλητὲς πέθαναν λίγα χρόνια μετὰ τοὺς ἀγῶνες. Ἀς θυμηθοῦμε τὴν Ἀνατολικογερμανίδα E. Dressler, τὴν Ἀμερικανίδα G. Joiner κ.ά. Πολλοὶ ἀθλητὲς ἀναμένεται νὰ πεθάνουν κατὰ τὰ ἐπόμενα χρόνια.

Ψυχοτρόπα φάρμακα, ναρκωτικά, ἀμφεταμίνες, ψυχοφάρμακα, ἡρεμιστικά κ.ά. κυκλοφοροῦν πλέον ἐλεύθερα μέσω Internet, ὅπου μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἀγοράσῃ ἀπλᾶ μὲ τὴν χρῆση τῆς πιστωτικῆς του κάρτας. Τὰ ναρκωτικά καί ἡ διοχέτευσή τους στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας τῶν φαρμακοβιομηχανιῶν μὲ τὴν Διεθνή Ἐξουσία. Οἱ Η.Π.Α. καί ἡ Μεγάλη Βρεταννία κατέχουν ἀντιστοίχως τὸ 57% καί 19% τῆς παγκόσμιας παραγωγῆς φαρμάκων, σύνολο 76%.

Οἱ «πάτρωνες» τῆς σημερινῆς χημικῆς ἱατρικῆς συχνὰ πυκνὰ ἀνακοινώνουν μὲ χολलगουντιανὲς φανφάρες νέα σωτήρια φάρμακα κατὰ τοῦ καρκίνου, τοῦ A.I.D.S. καί ἄλλων ἀσθενειῶν. Λίγους μῆνες ἀργότερα θὰ τὰ ἀποσύρουν σιωπηλὰ, θεωρώντας τα ἐπικίνδυνα ἢ καί θανατηφόρα. Συνήθως δὲν γνωρίζαμε ὅτι ἤμαστε τὰ πειραματόζωα τῶν φαρμακοβιομηχανιῶν. Οἱ συνάνθρωποί μας νομίζουν ὅτι ἡ ὑγεία, τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸ τῆς ζωῆς, εἶναι κάτι ποὺ μποροῦν νὰ τὸ ἀγοράσουν σὲ ἓνα μπαγκαλάκι στὰ φαρμακεῖα. Ξεχνοῦν ἢ δὲν ἔμαθαν ποτέ, ὅτι ἡ ὑγεία τους μπορεῖ νὰ κατακτηθῇ ἐὰν ὑπακούσουν στοὺς σαφεῖς, ἀπλοῦς νόμους τῆς φύσεως.

Διώξεις καὶ νέος μεσαίωνας

Στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος στὶς Η.Π.Α. ἰδρύεται ὁ Ἀμερικανικὸς Ἱατρικὸς Σύλλογος. Στόχος του ἡ κατάργηση τῆς φυσιοθεραπευτικῆς βοτανοθεραπείας. Ὁ σύλλογος ὑποστηριζόταν ἀπ' τὸ Group Rockefeller. Σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ν.С.Α.Н.Е. («Ἐθνικὸ Συμβούλιο κατὰ τῆς Ἀπάτης σὲ θέματα Ὑγείας»), ἓνα νέο κέντρο χημικῆς Ἱατρικῆς, θὰ ἐξαλείψουν μὲ φυλακίσεις ἐπιστημόνων ὅλες τὶς ἐπιβιώνουσες μὴ χημικὲς ἱατρικὲς μεθόδους. Τὸ 1920 θὰ ἐκδιωχθῇ ὁ Γερμανὸς Ἱπποκρατιστὴς ἱατρὸς Μάξ Γκέρσον, καθὼς θὰ χαρακτηρισθῇ «τσαρλατᾶνος». Παρομοίως ὁ Κ. Χόξεϋ, ἀριστοῦχος βοτανολόγος, ὁ φιλόσοφος καί Ἱπποκρατιστὴς ἱατρὸς Bircher Benner καί πολλοὶ ἄλλοι. Σημαντικώτατος νεωτεριστὴς ἐπιστῆμων ὑπῆρξε καί ὁ Βίλχεμ Ράιχ, πού μὲ τὶς καινοτομίες του ὡδηγοῦσε τὴν Ἱατρικὴ ἀλλὰ καί τὴν Τεχνολογία σὲ ἄλλους δρόμους (Ὁργάνη-διόνια). Τὸ ἀμερικανικὸ κράτος τὸν φυλάκισε, καί πέθανε μετὰ ἀπὸ λίγα ἔτη ἐγκλειστος. Τὰ ἀρχεῖα του κἀκαν μὲ ἄνωθεν διαταγές. Οἱ διώξεις συνεχίσθηκαν καί στὴν Εὐρώπη.

Μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα οἱ φαρμακοβιομηχανίες κατάφεραν νὰ διεισδύσουν καί νὰ διαφθεῖρουν τὴν ἱατρικὴ καί τὰ συστήματα ὑγείας τῶν περισσοτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου. Οἱ ἥπιες θεραπείες, κληρονομία τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν, ἀπαγορεύονται πλέον διὰ νομικῶν καί ἄλλων ρυθμίσεων, ἀλλὰ καί μὲ ἀπειλές, ἀπολύσεις, διακωμώδηση κ.λπ.). Μέσω τῆς «Ἐπιτροπῆς Κώδικα Διατροφῆς» (CAC) οἱ Η.Π.Α. προσπαθοῦν νὰ ἐλέγξουν τὴν Ἱατρικὴ Ἐπιστῆμη στὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Ἐπίλογος

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1998 σὲ ἄρθρο τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ «Βρεταννικὴ Ἱατρικὴ Ἐπιθεώρηση» ἐδημοσιεύθη μελέτη ποὺ κατέληγε: «*Μέχρι καὶ τὸ 80% ὅλων τῶν καρκίνων ποὺ μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα μποροῦσαν νὰ εἶχαν προληφθῇ μὲ τὴν ὑγιεινὴ διατροφή*».

Τὸ ἴδιο ἀκριδῶς ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν ὑπερθυρεοειδισμό, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ στοῦ διελίου του ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς ἰατρός-φυσιοθεραπευτὴς καὶ συγγραφεὺς Τζὼν Μακντοῦγκαλ, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἀσθένειες. Αὐτὸ ὅμως αὐτομάτως θὰ σήμαινε καὶ τὸ τέλος τῶν πανάκριβων, μακρόχρονων καὶ μακάδριων «μοντέρνων» θεραπειῶν. Πολλὰ νοσοκομεῖα θὰ ἔπρεπε νὰ κλείσουν, πανάκριβα μηχανήματα νὰ ἀχρηστευθοῦν, φάρμακα δὲν θὰ πωλοῦνταν, κάποιοι γιατροὶ δὲν θὰ πλούτιζαν μὲ τὸν πόνο καὶ τοὺς θανάτους τῶν θυμάτων τους καὶ γενικῶς τὸ «σύστημα» θὰ ἔπαυε νὰ λειτουργῇ.

Ποιὸς ἀπ' τοὺς ἀνυποψίαστους συμπολίτες μας θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ, ὅτι ὅλες οἱ ἐκφυλιστικὲς ἀσθένειες ὀφείλονται στὴν δική μας καὶ μόνον ἄγνοια τοῦ «κατὰ φύσιν ζῆν»;⁶ Βεβαίως γιὰ τοὺς συνωμότες ἐναντίον τῆς υἱείας μας, δηλαδὴ τὸ παγκόσμιο πλὴν σύστημα υἱείας –μὲ κινήτηριους μοχλοὺς του τοὺς ἀνυποψίαστους ἱατροὺς του–, ὅλα αὐτὰ εἶναι παραλογισμός. Γι' αὐτοὺς ἡ Ἱπποκρατικὴ μέθοδος καὶ οἱ «ἐναλλακτικοὶ» τρόποι θεραπειῶν ἦταν καὶ εἶναι «κομπογιαννισμός». Χημειοθεραπείες, φαρμακοποιεῖς, ἐγχειρήσεις (πολλὲς φορὲς χωρὶς λόγο), βιοψίες, ἀκτινοβολίες, παρακεντήσεις καὶ ἄλλοι σύγχρονοι τρόποι βασανιστηρίων εἶναι ἡ κατάληξις γιὰ κάθε ἀνυποψίαστο θῦμα-«καταναλωτὴ», ποὺ κατὰ τὶς στατιστικὰς θὰ πεθάνῃ μέχρι τὰ 60-70 του χρόνια ἄρρωστος βαρεῖα. Ἀπ' τὰ σαράντα ἔτη καὶ ὕστερα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πάσχουμε ἀπὸ τὰ διάφορα συμπτώματα τῆς ἀνιάτης ἀγνοίας μας. Ὅλοι ζοῦμε «ἀγκαλιὰ» μὲ τὰ φάρμακα.

Μία ὁμάδα μεσοιανιστῶν ἀνθρώπων λόγῳ τῆς παρανοϊκῆς ἰδεολογίας τους κάνουν τὰ πάντα, γιὰ νὰ καταστρέψουν ὅτιδήποτε πολιτιστικὸ ἀγαθὸ ἀνεκάλυψε ὁ ἄνθρωπος. Ὅδηγούμεθα μαθηματικῶς στὴν αὐτοκαταστροφὴ μας σὰν εἶδος. Μαζί μας προσπαθοῦμε νὰ συμπαρasyρούμε καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἶδη τῆς πανίδος, ἀκόμη καὶ τῆς χλωρίδος. «*Θὰ ἐξαλείψω διὰ παντός τὰ πάντα ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἀνθρώπους, ζῶα, πετούμενα, ψάρια...*» (Σοφονίας Α1/1-2).

Ἄς ἀφυπνιστοῦμε ἐπιτέλους ἀπ' τὸν λήθαργο τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τὰ χημικὰ συντηρητικά –γαλακτωματοποιητές, δελτιωτικά– φέρουν συνήθως τὸ διακριτικὸ Ε καὶ δίπλα τους ἓνα νοῦμερο, Ε₁₂₂. Ἀνεξάρτητα ἐργαστήρια ἀνεκάλυψαν ὅτι τὸ 8% περίπου αὐτῶν τῶν χημικῶν εἶναι καρκινογόνα. Παρ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουν σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ συσκευασμένα τρόφιμα. Ἡ συνωμοσία στοῦ πιάτο μας!

2. Κάθε χρόνῳ διοχετεύονται στὴν παγκόσμια ἀγροτικὴ ἀγορὰ 5 ἑκατομμύρια τόνοι φυτοφαρμάκων. Οἱ ἐβραϊκὲς πολυεθνικὲς φαρμακοβιομηχανίες ἰσχυρίζονται ὅτι αὐτὸ γίνεται, γιὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ παγκόσμια παραγωγὴ γεωργικῶν προϊόντων. Ἡ πραγματικότητα εἶναι πολὺ διαφορετικὴ.

3. Ὁ Θεόδωρος Σπαγαδῶρος ἀποτελεῖ ἓνα πρότυπο συμπολίτη μας, ποὺ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ἀπεκάλυψε τὸ ὀργανωμένο ἐγκλημα τῶν φαρμακοβιομηχανιῶν.

4. Τὰ χημικὰ ἀντιβιοτικά ἔχουν στόχο νὰ δημιουργοῦν νέες παθήσεις, καταστρέφοντας οὐσιαστικῶς τὸ ἀνοσοποιητικὸ σύστημα τοῦ ἀνθρώπινου οργανισμοῦ. Οἱ παρενέργειές τους, ποὺ ἀναφέρονται στὶς ὁδηγίες, θὰ ἐκδηλωθοῦν μὲ σφοδρότητα στοῦ ἐγγὺς μέλλον.

5. Ἡ ἀγωνιστικὴ διατροφή τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιονικῶν βασίζετο στὰ σῦκα καὶ τὸ μέλι, τὰ ὁποῖα ἐτρῶγαν γιὰ τρεῖς ἡμέρες πρὸ τῶν ἀγώνων καὶ κατὰ τὴν διάρκειά τους.

6. Ἡ ἐπιστὴμὴ τῆς Γεωβιολογίας ὑπῆρξε ἄλλο ἓνα μεγάλο θῦμα στὸν δῶμο τῆς μαφίας τῶν φαρμάκων. Οἱ σωτήριες γνώσεις τῆς θὰ συμπληρώσουν τὴν νέα Ἱατρικὴ τοῦ μέλλοντος, ποὺ ἤδη ἀναγεννᾶται. Στὸν «Δαυλὸ», τ. 260-261, ὑπάρχει ἀναλυτικὸ ἀρθρο μὲ θέμα τὴν Γεωβιολογία.

Βασίλειος Μαυρομάτης

Ο ΚΑΛΑΘΟΣ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ

Και τώρα τί θα κάνουμε χωρίς Γιαχβέ;

Ώ, τὸν νῖδὸν τῆς ἀπωλείας, τὸ δόελλυγμα τῆς ἐρημώσεως! Ώ, τὸν ἐκδλητότερον κοπρίων! Τί ἔκανες, καταραμένε παλιό-φραγκε; Κι ἐγὼ ὁ μ..... εἶχα ἀποκοιμηθῇ «μὲ τὰ τσαρούχια» καὶ πιάστηκα στὸν ὕπνο. Ποῦ νὰ φα-

νταστῶ πόσο ραδιοῦργος εἶσαι. Νόμιζα ὅτι εἶχες ἀποσυρθῇ στὸ σπίτι σου καὶ διάβαζες Ἀστερίξ, γιὰ νὰ διασκεδάσης τὴν ἀνία σου. Μᾶλλον «Δανλὸ» διάβαζες, πανάθεμά σε, καὶ σοῦ πῆραν τὰ μυαλὰ οἱ ἄθεοι. Ἔτσι μόνο μπορῶ νὰ ἐξηγήσω τὴν εἰσήγησή σου γιὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα. Ἀκοῦς ἐκεῖ, οὔτε μία ἀναφορὰ στὸν ἐξωσυμπαντικὸ πατερούλη μας. Σοβαρολογεῖς, ρε Βαλερύ; Ποῦ ζῆς, ἤθελα νὰ ἔξερα, στὸ διάστημα; Σύνελθε, ἄνθρωπέ μου, καὶ λογικέψου! Δὲν ἀφονγκράζεσαι τὶς φωνές, ἢ μᾶλλον τὶς ΒΟΕΣ (= Βατικανό, Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, Σιών), ποὺ ζητοῦν τὸν πατέρα μας ὡς ἰδεολογικὸ ἐπιστέγασμα στὴν Εὐρώπη; Τί δημοκράτης εἶσαι τέλος πάντων; Καὶ σὲ τελικὴ ἀνάλυση, μὲ ποῖο δικαίωμα, ὦ μωρὲ ἐσύ, τὸν διώχνεις;

Σοῦ πέρασε ἡ ἰδέα ὅτι εἶσαι ἀνώτερος ἀπὸ ἐκεῖνον; Μαῦρο φίδι ποὺ σ' ἔφαγε, μαῦρε μου! Ἐκτὸς κι ἂν νομίζεις ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι τοιφλίκι σου. Τοιφλίκι τοῦ Παντοδύναμου εἶναι, ὅρε κακομοίρη, ἀποκτηθὲν διὰ χρησικτησίας ἐδῶ καὶ δέκα ἑξὶ αἰῶνες. Μὴ ζητᾷς δὲ τίτλους ἰδιοκτησίας, γιὰτὶ δὲν νομίζω νὰ σοῦ χρειάζονται. Ἄλλωστε βλέπεις παντοῦ τὴν κυριαρχία του. Τί νὰ πρωτοθυμηθῇ κανεῖς... Νύχτες Ἀγίου Βαρθολομαίου, Ἱερές Ἐξετάσεις, Πόλεμοι στὸ ὄνομά Του, συννεργασίες ρασοφόρων μὲ κόκκινους καὶ μαῦρους φασίστες. Ὁραῖες ἀναμνήσεις! Κι ἐρχεσαι τώρα ἐσύ, νὰ χαράξεις νέο μέλλον στὴ γηραιὰ ἡπειρο, μακρυνὰ ἀπὸ τὸ Θεὸ ποὺ σφράγισε τὴν ἱστορία σας. Καημένε μου, εἶσαι χαμένος ἀπὸ χέρι. Γίνεται, ὅρε, κόσμος χωρὶς Θεὸ νὰ τὸν κονιμαντάρῃ. Δὲν βλέπεις τί συμβαίνει στὴν ἄλλη ὄχθη τοῦ Ἀτλαντικοῦ; Γιὰ νὰ εἶναι πιστοὶ στὸ Γιαχβούλη μας οἱ Ἀμερικανοί, ἔχουν τὸ ἐπάνω χέρι στὸν πλανήτη καὶ παρεμβαίνουν παντοῦ σὰν διεθνεῖς χωροφύλακες. Βλέπε γιὰ νὰ παραδειγματίζεσαι, ἀνόητε. Βλέπε τί προνόμια παραχωρεῖ ὁ πολυέλεος καὶ Μεγαλοδύναμος Παντοκράτωρ στοὺς πιστοὺς του. Ἐνῶ σὲ σᾶς, ὅρε ταλαίπωροι Εὐρωπαῖοι, τί καλὸ νὰ δῇ γιὰ νὰ σᾶς ἐλέησῃ, ποὺ στὸ νότο θγάζετε Ἀριστοτέληδες, Θουκυδίδηδες, Κοραῖδες, Πλήθωνες καὶ στὸ Βορρᾶ Βολταίρους, Ντιντερό, Χόλμπαχ, Ντ' Ἀλαμπέρ καὶ δὲν ξέρω κι ἐγὼ ποιὸν ἄλλον, καὶ γίνεται τὸ στομάχι μου φιόγκος. Φωτιά θὰ πέσῃ νὰ σᾶς κάψῃ.

Τί θὰ πῇ δηλαδὴ «Λόγος» καὶ «Δημοκρατία». Σιγὰ τ' αὐγά! «Λόγος» ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος», Ἰωάννης, ὅρε! Ἀλλὰ ποῦ νὰ καταλάβῃς ἐσὺ ἀπὸ αὐτά. Ξέρει ὁ βλάχος ἀπὸ παστοκύδωνο; Ἐπρεπε νὰ ζῇ ὁ τρισμέγιστος ποιμένας καὶ θεολόγος τῆς πατρίδας σου, ὁ Ντανιελού, γιὰ νὰ σοῦ τραδήξῃ λίγο τὸ αὐτί. Δυστυχῶς ἔφυγε νωρὶς (ἀπὸ τὸ πολὺ «γούτσου-γούτσου»). Κάποιος θὰ ὀρεθῇ νὰ στὸ κἀνῃ πάντως, δὲν ἀνησυχῶ. Ἀπλᾶ πρέπει νὰ κἀνῃ ἓνα «λίφτινγκ» στὴ νομενκλατούρα τῆς εὐρωπαϊκῆς θεοκρατίας, ὥστε νὰ ξαναλειτουργήσῃ δορυμνέτερη. Πρέπει ὅμως νὰ διαστῶ, γιὰτὶ ἐὰν δὲν προλάβω, θὰ μοῦ κἀνῃ κανένα «σκούπινγκ» τὸ

Σάρωθρον

«ΠΟΡΝΗ BABYLON!»

Ἑρμηνεία τῶν συμβαινόντων σήμερα
μέ βάση τὶς κατάρες τῆς Π. Διαθήκης

Στὶς 20 Μαρτίου τοῦ 2003 ὁ πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Τζώρτζ Μπους ἐκθύμως ὑποστηριζόμενος ἀπὸ φονταμενταλιστικὲς θρησκευτικὲς ὁργανώσεις τῆς χώρας του, ἐκήρυττε τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Ἰράκ. Εἰδικοί ἀναλυτὲς μίλησαν γιὰ πόλεμο οἰκονομικῶν συμφερόντων, πὺν σχετίζονται μὲ τὰ πετρέλαια, τὶς συμφωνίες τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσι, τὶς γεωπολιτικὲς θέσεις τῶν Η.Π.Α. στὴν Μέση Ἀνατολή καθὼς καὶ τὶς προεκτάσεις των. Λόγοι ἀρκετὰ σοβαροὶ γιὰ πόλεμο. Ὅμως ἂς ἀφήσουμε τὴν ἱστορία νὰ μᾶς μεταφέρει 3.000 ἔτη πρὶν, ὅταν σ' αὐτὴν τὴν περιοχὴ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς κυριαρχοῦσαν οἱ Ἀσσύριοι.

Ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀσσύριου βασιλιᾶ Ἀσσοῦρ - Νασιμπάλ (883 - 859 π.Χ.) οἱ Ἑβραῖοι, πὺν εἶχαν ἤδη γενοκτονήσει τὴν περιοχὴ τῆς Φιλισταίας καὶ εἶχαν ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ, εὐρέθησαν ὑποτελεῖς στοὺς Ἀσσυρίους. Τὸ 597 - 586 π.Χ. ὁ Βαβυλώνιος βασιλιάς Ναβουχοδονόσωρ ὁ Β' κατέλαβε ὕστερα ἀπὸ δεκάχρονη πολιορκία τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐξώρισε χιλιάδες κατοίκους, κατέστρεψε τὴν πόλη καὶ προσήρτησε τὴν χώρα στὴν ἐπικράτειά του. Οἱ Ἑβραῖοι ἔγιναν δοῦλοι τῶν Βαβυλωνίων («Βαβυλώνειος Αἰχμαλωσία», 586 π.Χ.) καὶ συνετελέσθη ἡ πρώτη ἐβραϊκὴ διασπορά. Ἐκτοτε τὸ μῖσος τῶν Ἑβραίων κατὰ τῶν Ἀσσυρο-βαβυλωνίων παρέμεινε ἄσθηστο.

«Βαβυλὼν ἡ μεγάλη μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν δδελυγμάτων τῆς γῆς» (Ἀποκάλυψις ΙΖ' -5). Ἡ παγκόσμιος ἐβραιοχριστιανικὴ κυριαρχία πὺν ἐπετεύχθη κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα ἀναξωπύρωσε τὸ προαιώνιο μῖσος. Οἱ προστάτες καὶ συνοδοιπόροι τοῦ σιωνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς¹ ἀνέλαβαν τὴν ὑπόθεση «ἐκδίκησης». *«Κι ἐγὼ θὰ ἐγερθῶ ἐναντίον τους, λέει ὁ θεὸς τῶν στρατευμάτων. Καὶ θὰ ἐκκόψω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα ὄνομα, καὶ ὑπόλοιπον, καὶ παιδιὰ, καὶ ἐγγόνια, λέει ὁ θεός. Καὶ θὰ τὴν καταστήσω ἰδιοκτησία σκατζοχοίρων καὶ ὕγροτόπους καλαμιῶν, καὶ θὰ τὴν σαρώσω μὲ τὴν σκούπα τοῦ ἀφανισμοῦ... γιὰ νὰ συντρίψω τοὺς Ἀσσυρίους στὴν γῆν μου»* (Ἡσαΐας ΙΔ' 22-24).

Οἱ σημερινοὶ Ἰρακινοὶ εἶναι οἱ φυσικοὶ ἀπόγονοι τῶν Ἀσσυρο-βαβυλωνίων, ὁ δὲ Σαντάμ Χουσεῖν θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του νόμιμο ἀπόγονο τοῦ Να-

δουχοδονόσορος.² Κύριο στόχο τῶν γερακιῶν τοῦ Πενταγώνου ἀποτελοῦσε πρωταρχικῶς ἡ ἐκδίκησις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ προστασία τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' τὸν «κακὸ» Σαντάμ, ὁ ὁποῖος περιφρονητικὰ ἀποκαλοῦσε τοὺς Ἑβραίους σιωνιστικὴ ἐθνότητα (zionist ethnish). Ὡς προσέξουμε ἐδῶ, ὅτι ὁ Γιαχβὲ-Ἰεχωβάς τῶν Ἑβραίων εἶναι ὁ ἴδιος θεὸς τῶν χριστιανο-σιωνιστῶν³ τῆς Ἀμερικῆς ἀλλὰ καὶ τῶν χριστιανῶν ὅλου τοῦ πλανήτη. Τὸ παράλογο εἶναι, ὅτι καὶ ὁ Ἀλλάχ τῶν μωαμεθανῶν-ἰσλαμιστῶν εἶναι μία παραλλαγή τοῦ ἴδιου θεοῦ.

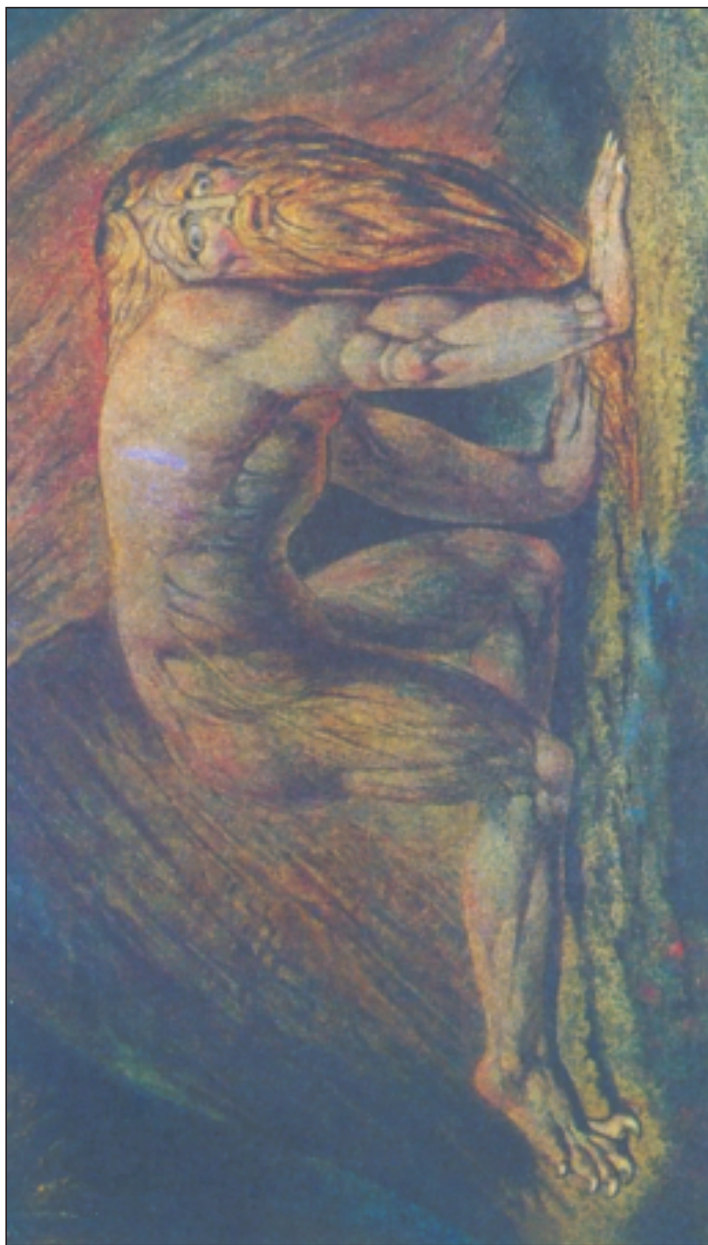
Μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον ὁ παγκόσμιος καὶ κυρίως ὁ ἀμερικανικὸς χριστιανισμὸς βοήθησε στὴν δημιουργία τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ μέσα στὰ παλαιστινιακά ἐδάφη. Τὸ 1980 ὁ πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Ρόναλντ Ρήγκαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς του ἐκστρατείας γιὰ τὴν ἀνάδειξή του ὡς ἀρχηγοῦ τῶν Ρεμπουπλικανῶν σὲ τηλεοπτικὴ του συνέντευξη ἐδήλωνε: «Ἵσως εἴμαστε ἡ γενιὰ πὺν θὰ δῇ τὸν Ἀρμαγεδῶνα. Τὸ Ἰσραὴλ εἶναι ἡ μόνη σταθερὴ δημοκρατία, στὴν ὁποία μποροῦμε νὰ βασισθοῦμε, σὲ μιὰ περριοχὴ πὺν θὰ μποροῦσε νὰ ἔλθῃ ὁ Ἀρμαγεδῶν. Ὡλλωστε τὸ κάθε τι παίρνει τὴν θέση του, γι' αὐτὸ δὲν πρόκειται ν' ἀργήσῃ τώρα».⁴

Καὶ ἐνῶ οἱ Η.Π.Α. δημιούργησαν καὶ στήριξαν τὸ κοσμικὸ καθεστῶς τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν, γρήγορα στράφηκαν ἐναντίον του. Τὸ πρῶτο χτύπημα κατὰ τῶν Ἀσσυρο-βαβυλωνίων τοῦ Ἰράκ ἐδόθη στίς 17 Ἰανουαρίου τοῦ 1991, μὲ τὴν γνωστὴ «Καταιγίδα τῆς Ἐρήμου». Τότε ὁ διάσημος ἱεροκῆρυκας Μπίλ-λυ Γκράχαμ προέτρεπε μὲ τίς εὐλογίες του τὴν ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Ἰράκ. Στὸ πλευρὸ του εὐρίσκοντο φονταμενταλιστὲς εὐαγγελιστὲς, προτεστάντες, καὶ ἰησουῖτες ἱερεῖς ὅπως ὁ Πάτ Ρόμπερτσον, ὁ Ὁορλ Ρόμπερτς, ὁ Τζίμμυ Σάγκαρτ, ὁ Μάικ Ὑβανς, ὁ Κένεθ Κόπελαντ κ.ἄ. Ἀρκετοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν δικούς τους τηλεοπτικοὺς σταθμοὺς ἀλλὰ καὶ δικά τους πανεπιστήμια, μέσα πλύσεως ἐγκεφάλου τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ μέσα ἐπαφῆς μὲ τὴν πολιτικὴ σκηνὴ τῶν Η.Π.Α.⁵ Καὶ ἀκολουθεῖ στίς 20 Μαρτίου 2003 τὸ χρονικὸ τοῦ τρόμου, πὺν ζήσαμε πρόσφατα.

«Καὶ ἔσται Βαβυλὼν, ἡ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα. Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα... οὐδὲ διέλθωσιν αὐτὴν Ὑραβες...» (Ἡσαΐας, ΙΓ 19-20). Μὲ τὴν μετάβιβαση τῆς προεδρίας τῶν Η.Π.Α. ἀπ' τὸν μετριοπαθῆ Μπίλ Κλίντον στὸν Τζῶρτζ Μπους Τζούνιορ, ἕνα θρησκευόμενον κυδερνήτη, ἡ παγκόσμιος ἰσορροπία καὶ εἰρήνη ἀλλάξε ἄρδην. Ὁ Ντόναλντ Ράμφελντ, ὁ Πῶλ Γούλφο-διτς, ὁ Ντικ Τσέινυ, ὁ Τζέιμς Γούλσεϋ καὶ ὁ Ρίτσαρντ Πέρλ, πὺν παραιτήθηκε γιὰ οἰκονομικὸ σκάνδαλο, ἀποτελοῦν τὰ γεράκια τοῦ Πενταγώνου. Πρὶν ἀπὸ κάθε συμβούλιο προσεύχονταν διαβάζοντας ἀποσπάσματα τῆς Βίβλου. Μαζί

Χάρτης τοῦ κράτους τῶν Βαβυλωνίων κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Ὁ βασιλεὺς αὐτὸς εἶχε κατακτήσει τὸ Ἰσραὴλ καὶ μετέφερε τοὺς Ἑβραῖους στὴν πρωτεύουσά του Βαβυλῶνα, ὅπου τοὺς κράτησε αἰχμαλώτους γιὰ 70 χρόνια.

Ο Σαντάμ Χουσεΐν θεωρούσε τον έαυτό του απόγονο Βαβυλωνίων βασιλέων, και μάλιστα είχε ονομάσει και μία επίλεκτη μεραρχία του «**Ναβουχοδονόσορ**». Ο παραπάνω πίνακας του William Blake, που χρονολογείται στα 1795 και δρίσκεται στην Tate Gallery του Λονδίνου, αναπαριστά τον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, που τιμωρήθηκε από τον Γιαχβέ για την αλαζονεία του και «**ώδηγήθηκε μακριά από τους ανθρώπους, όπου έδωσε ως δούς και το σώμα του υγραινόταν από την δροσό των ουρανών, ώσπου τα μαλλιά του έγιναν σαν τὰ φτερά των αετών και τὰ νύχια του σαν τὰ νύχια των όρνέων**» (Δανιήλ, Δ' 33):
 Η Τέχνη στην ύπηρεσία τού θρησκευτικού μίσους.

μὲ τὸν πρόεδρο ἀποτελοῦν μία ὁμάδα θεοκρατῶν, πού ὀνειρεύονται μία παγκόσμια κυριαρχία σ' ὁλόκληρο τὸν πλανήτη. «*Νέο Ἀμερικανικὸ Αἰῶνα*» ὠνόμασαν τὸ σχέδιό τους. «*Ὁ θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν Ἀμερική*», «*ἔχουμε θεία ἀποστολή*» κ.ἄ. ἀκούστηκαν ἐκ στόματος προέδρου. Φοβερότερο ὅλων ἦταν ἡ δήλωσή του, ὅτι ἡ 11η Σεπτεμβρίου ἀπετέλεσε «*εὐχάριστο γεγονός*».⁶

Ἡ νέα αὐτοκρατορία ἐγκαθιδρύει στρατιωτικὴ κυβέρνηση στὸ Ἰράκ, ἀλλάζοντας τὸν χάρτη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. «*Παρατάχθητε ἐναντίον τῆς Βαβυλῶνος κύκλω πάντες οἱ τοξεύοντες τόξον, τοξεύσατε κατ' αὐτῆς καὶ μὴ λυπᾶσθε τὰ δέλη σας, διότι ἡμάρτησεν εἰς Κύριον... καταστήσατε αὐτὴν σωρὸν καὶ ἐξολοθρεύσατέ την· ἃς μὴ μείνῃ ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπον· οὐαὶ εἰς αὐτούς!*» (Ἰερεμίας 14-15, 26).

Οἱ κύκλοι πού πλαισιώνουν τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση, ὀδηγοῦν τὴν χώρα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σ' ἓναν πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητας. Ἄς θυμηθοῦμε τὴν δήλωση στὸν τύπο τοῦ πρώτου προέδρου τῶν Η.Π.Α. Τζώρτζ Οὐάσιγκτων γιὰ τὸ πρόδλημα τῆς χώρας του: «*Θεωρῶ τὴν δράση τῶν Ἑβραίων μέσα στὸ κράτος μας ὡς πλέον ἐπικίνδυνη. Οἱ Ἑβραῖοι ἀποτελοῦν τὸν φανερό ἐσωτερικὸ ἀντίπαλο τῆς χώρας μας*». Ἡ σύγχρονη Ἀτλαντὶς προσπαθεῖ νὰ σύρῃ τὴν ἀνθρωπότητα στὸν Ἀρμαγεδῶνα, τὸ μεσσιανικὸ ὄραμα πού κάποιοι εὐχονται νὰ συμβῇ.

«*Διὰ τοῦτο θέλω ταράξῃ τοὺς οὐρανούς καὶ ἡ γῆ θέλει σεισθῇ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῆς ἐν τῷ θυμῷ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ*» (Ἡσαΐας ΙΓ' 13).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ὁ Ἑβραϊσμός συνέπλεε πάντοτε μὲ τὶς μεγάλες δυνάμεις κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τελευταίων 3.000 περίπου ἐτῶν. Ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τῶν φαράω, συνέχισε μὲ τὴν Περσία, τὴν Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία μέσῳ τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰ εὐρωπαϊκὰ κοινοβουλευτικὰ κράτη τοῦ 18ου αἰῶνος, τὴν Ρωσία τοῦ Λένιν καὶ τέλος τοὺς «συμμάχους» τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Τελευταῖο θῆμα τους οἱ Η.Π.Α.

2. Ὁ Σαντάμ Χουσεῖν, ὁ ἀδίστακτος δικτάτωρ τοῦ Ἰρακικοῦ λαοῦ, προσπάθησε νὰ περιορίσῃ τὸν ἰσλαμισμό τῆς χώρας του, ἀναδιώκοντας πρότυπα τῆς ἀρχαίας Ἀσσυρίας - Βαβυλωνίας.

3. «*Υπάρχει ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιμορφώσουμε τοὺς Χριστιανούς, ὅσον ἀφορᾷ στὴν εὐθύνη μας γιὰ τὸν ἑβραϊκὸ λαὸ καὶ τὸ Ἰσραήλ... Ζοῦμε γιὰ σένα, Ἰσραήλ*». ("The rebirth and restoration of Israel", Murray Dixon - 1988).

4. Μαρία Σεφέρου, «Ποιὸς Χριστός», ἐκδ. Εὐρώτας, σελ. 34.

5. Οἱ ἴδιοι ἀκριδῶς φονταμενταλιστικοὶ κύκλοι ὥθησαν καὶ στήριξαν τὴν κυβέρνηση Μπούς καὶ τὴν σταυροφορία του κατὰ τοῦ Ἰράκ.

6. Πυκνὴ ὁμίχλη καλύπτει ἀκόμη τὸ τρομοκρατικὸ χτύπημα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου. Τὴν τραγικὴ ἐκείνη ἡμέρα 4.000 Ἑβραῖοι ἐργαζόμενοι στοὺς δίδυμους πύργους ἀπουσίαζαν λόγῳ ἀργίας: Ἦταν ἡ ἡμέρα τῆς πρωτοχρονιάς τῶν Ἑβραίων.

Βασίλειος Μαυρομαμάτης

Υ.Γ. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἀποτελεῖ φωτογραφικὴ ἀνατύπωση ἀπὸ τὸ τεῦχος 257, Μάιος 2003, σσ. 16763-16767 τοῦ «Δ». Τὸ ἀναδημοσιεύουμε ἐδῶ, γιὰ νὰ φανῇ ποιά εἶναι ἡ ἀποψη τοῦ «Δ» γιὰ τὰ ἱστορικὰ ἐλατήρια καὶ τὰ ἱστορικὰ «προηγούμενα» τῆς πολεμικῆς πολιτικῆς τῆς **Pax «Americana»** (σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ λεγόμενα στὸν Λευκὸ Οἶκο.)

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

’Εμβαθύνοντας στην σύντομη μὲν ἀλλὰ γεμάτη ἀπὸ σπονδαῖα γεγονότα, καταστάσεις καὶ φαινόμενα ἱστορία τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καταγράφει κανεὶς κάτι τὸ ἐξόχως ση-μαδιακό: Ἡ χώρα ποὺ ξεκίνησε χτίζοντας τὴν ζωὴ της μὲ τὰ δοκιμασμένα στέρεα μέτρα ἑνὸς ὑγιοῦς πολιτικοῦ γίνεσθαι, τὰ μέτρα τοῦ ἐλευθέρως λέγειν, φρονεῖν, ἐπιχειρεῖν, πολιτεύεσθαι, ἐρευνᾶν κ.λπ., μετασχηματίζεται ξαφνικὰ στὸ ἄκρως διαφορετικό, στὸ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετο, στὴν ἀνάποδη ὅψη τῆς ἀντιλήψεως περὶ πολιτικῆς: σὲ μιὰ Χώρα τοῦ Φόβου (τοῦ ὑποκειμενικοῦ –διωματικοῦ– φόβου καὶ τοῦ ἀντικειμενικοῦ –ἱστορικο-πολιτικοῦ– φόβου), ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μέτρο τῆς «Πλανηταρχίας» της γιὰ τὴν ἴδια, ἀλλὰ καὶ τὸ ψυχολογικὸ μήνυμά της πρὸς τὸν Πλανήτη τοῦ ὁποῖου ἡγεῖται. «Δέος» («Owe») ἐσωτερικό, ποὺ ἐξάγεται πρὸς τὸ ἐξωτερικό, μὲ ἀποτέλεσμα, ἂν θέλουμε νὰ χαρακτηρίσουμε κυριολεκτικὰ τὴν σημερινή κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητας, νὰ μὴν μπορούμε νὰ δοῦμε προσφύεστερη φράση ἀπὸ τὸν ὀρισμὸ «Πλανηταρχία τοῦ Φόβου».

Πράγματι μέχρι καὶ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ τρόπος ποὺ λειτουργοῦσαν οἱ ΗΠΑ ὡς πολιτικο-κοινωνικὸς ὀργανισμὸς ἐνσάρκωνε τὴν δημοκρατικώτερη δυνατὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ μας ζωὴ (δὲν ὑπάρχουν πιά στὸν νεώτερον κόσμον ἀντιστοιχίες μὲ τὸν τρόπο ποὺ λειτουργοῦσε ἡ Ἀρχαία Ἑλλάδα, ποὺ δὲν ξεπεράσθηκε ποτέ), ζωὴ ποὺ πρακτικὰ παρήγαγε τὸ θαυμάσιο πολιτικὸ τους σύστημα, τὴν πρωτοπορία τους στὴν Ἐπιστήμη, τὴν ἀλματώδη «κούρσα» τους στὴν Τεχνολογία, τὴν «ὀρθήν» κατὰ τὴν ἀριστοτέλεια σημασίαν τῆς λέξεως Οἰκονομία τους, πρακτικὲς ἐφαρμογὰς ποὺ –μόνον αὐτὲς καὶ τίποτε ἄλλο– ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ τίς ὠδήγησαν περὶ τὰ μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνος στὴν κατάκτηση τῆς ἀναμφισβήτητης κορυφῆς τους μεταξὺ ὅλων τῶν κρατῶν καὶ οἱ σχέσεις τους ἐξ ἄλλου μὲ τὰ ὑπόλοιπα κράτη ἦσαν, θὰ λέγαμε, ὅσο γίνεται πιὸ «διακριτικές» ἐστεροῦντο δηλαδὴ σὲ μεγάλον βαθμὸ ἐπιθετικότητας, ἐκμεταλλευτικότητας, κυριαρχικότητας. Θὰ μπορούσαμε χονδρικῶς πῶς, λαμβάνοντας ὑπ’ ὄψιν τὸν ἱστορικὸ δίο καὶ πολιτείαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἱστορικῆς ἐξαλείψεώς της ἀπὸ τοὺς Ρωμαιοβυζαντινοὺς, δίο καὶ πολιτείαν ποὺ δὲν τὰ δάρνε καθόλου τὸ ἐξουσιαστικὸ πνεῦμα ποὺ προέκυψε στὴν συνέχεια, νὰ ποῦμε ὅτι οἱ πρὸ τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου Η.Π.Α. ἦταν μιὰ χώρα «ἐλληνική» ἢ ἔστω ἡ «ἐλληνικώτερη» τῆς Γῆς.

Τί προκάλεσε τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ «ἐξέλλαγή» τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Η.Π.Α. ἀπὸ τὴν πολιτικὴ καλοήθεια στὴν πολιτικὴ κακοήθεια; Πραγματικὰ τὰ νεφελώδη παραπλανητικὰ δῆθεν «διδάγματα», ποὺ τίς τελευταῖες μέρες ἡ κατεστημένη «ἱστορικὴ ἀνάλυση» ἐπικαλεῖται ὡς ἐρμηνεία τῆς

ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ

Ἱστορίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου –ἐννοοῦμε τὰ ὑποπτα φληναφήματα περὶ «**ἱστορικῆς ἀναγκαιότητας**», ἡ ὁποία δῆθεν ἐπαναλαμβάνεται «**νομοτελειακά**» καὶ ἐπιβάλλει κατὰ αὐτόματον καὶ οἶονεὶ μαγικὸ δῆθεν τρόπο τὴν ἐξέλιξη, υἱοθέτηση καὶ ἀποδοχὴ τοῦ νεοεμφανισθέντος ἀμερικανικοῦ ἐξουσιασμοῦ– δὲν ἔχουν καμμία ὑπόσταση, ἂν δοῦμε χωρὶς σκοπιμότητες τὰ ἱστορικὰ προηγούμενα. Ἡ περίπτωση τῆς Ρωμαϊκῆς Κοσμοκρατορίας, τὴν ὁποία ὁ «**Δαυλός**» πρῶτος ἐπικαλέσθηκε ἐδῶ καὶ χρόνια (βλ. τὰ ἄρθρα «**Pax Americana**», τεύχος 104-105, Σεπτέμβριος 1990· καὶ «**Pax Romana καὶ Pax Americana**», τεύχος 203, Νοέμβριος 1998), γιὰ νὰ παραστήσῃ ἱστορικὰ τὸ προηγηθὲν πολιτικὸ «μοντέλλο» τῆς σημερινῆς Κοσμοκρατορίας, δίνει σαφέστατη ἐρμηνεῖα τῆς ἀμερικανικῆς «**ἐξαλλαγῆς**», πὺν δὲν ἔχει καμμία σχέση μετὰ «ἀναγκαιότητες» καὶ «νομοτέλειες»: Ἡ Ρώμη μεταβλήθηκε σὲ Κοσμοκράτειρα τοῦ Φόβου, ἀπὸ τὴν στιγμή πὺν ἡ πολιτικὴ τῆς σκέψη ἐμβολιάσθηκε ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, ἀλλοιώθηκε καὶ ἀλλοτριώθηκε σὲ θεοκρατικὸ ἐξουσιασμό, ἐκεῖνον πὺν ἐγκαθιδρύθηκε στὸ Βατικανὸ τῆς Παλαιᾶς καὶ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τῆς Νέας Ρώμης.

Αὕτῃ εἶναι ἡ χειροπιαστὴ ἱστορικὴ αἰτία πὺν δύθισε τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἀγωνία, τὴν ἄγνοια καὶ τὸ σκότος μιᾶς τουλάχιστον χιλιετίας, ἕνα σκότος πὺν ἀποτελεῖ τὴν ἀπόλυτη προϋπόθεση τοῦ Ἀπόλυτου Ἐξουσιασμοῦ γιὰ τοὺς ἄ-λογους πιστοὺς τοῦ «**Φόβου Κυρίου**» καὶ τοῦ «**Κυρίου τῶν Δυνάμεων**». Καὶ ὅλοι ξέρουν ὅτι ἡ μετὰ τὸν Β' Π.Π. ἐξαλλαγὴ τῆς «Ἑλληνικῆς» Ἀμερικῆς σὲ Πλανηταρχία τοῦ Φόβου ἀρχίζει χρονικὰ ἀπὸ τὴν στιγμή πὺν διαδρώθηκε ἡ χώρα αὕτῃ· καὶ ἡ διάδρωσή τῆς προέκλυε μετὰ τὴν εἰσβολὴ καὶ ἐπικράτηση τοῦ ἴδιου Ἀσιατισμοῦ, πὺν εἰσέδαλε καὶ ἐπεκράτησε στὴν πολιτικὴν ἰδεολογία τῆς Ρώμης.

* * *

Ἔχομε σημειώσει καὶ ξανασημειώσει πλειστάκις, μετὰ κούρασιν γιὰ τὸν ἀναγνώστη ἐπιμονὴ ἀπὸ τότε πὺν κυκλοφόρησε ὁ «**Δαυλός**», ὅτι αὐτὸ πὺν ἐφτείαξε κοσμοκράτειρα τὴν Ἀμερικὴ δὲν εἶναι ἡ Βίβλος, ἀλλὰ ἡ Δημοκρατία τῆς, ἡ Ἐπιστήμη - Ἡρεννά τῆς, ἡ Τεχνολογία τῆς, μετὰ λέξιν ἡ Ἐλευθερία τῆς, ἅπαντα πανάκριβα δῶρα, προσφερθέντα χωρὶς ἀνταμοιβὴν στὴν Ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Σκέψιν.

Ἡ ἐγκατάλειψιν τῶν δοκιμασμένων αὐτῶν ἰδεολογικῶν θεμελίων καὶ ἡ ἀντικατάστασή τους ἀπὸ τὸ Ἄλλο, εἶναι «**ἄλμα θανάτου**» μετὰ συνέπειες ἀπόλυτα προβλέψιμες γιὰ τοὺς ἐμβαθύνοντες στὴν Ἱστορία.

Δ.Ι.Α.

Τὰ ἄχρηστα «ἐργαλεῖα» τοῦ ἐχθροῦ

Το ἱερατεῖο γνωρίζει πὼς οἱ μεσσιανικὲς θρησκείες του ἔχουν τελματωθῇ ἰδεολογικά. Οἱ ἱεροὶ πόλεμοί του, ποὺ γεννοῦν μισαλλοδοξία καὶ φανατισμό, σκοπεύουν στὴν παγκόσμια κινητοποίηση καὶ ἐκμετάλλευση τοῦ παραπλανημένου θρησκευτικοῦ συναισθήματος τῶν μαζῶν, οἱ ὁποῖες μὲ τὸ αἷμα τους θὰ καλύψουν καὶ θὰ ζυγογονήσουν τὴν ἰδεολογικὴ γύμνια τῆς σωτηρολογίας. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἴδουμε πολλὰς ἐκατόμβες νεκρῶν – θυσίᾳ στὸν Ἰεχωβά. Ἡ εἰσβολὴ στὸ Ἀφγανιστάν καὶ τὸ Ἰράκ εἶναι μόνο τὰ πρῶτα δῆματα ἐφαρμογῆς μιᾶς σειρᾶς καταγιγιστικῶν εἰσβολῶν σὲ πολλὰς χώρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Ἀσίας, μὲ προορισμὸ τὴν δημιουργία ἑνὸς ντὲ φάκτο Σιωνιστικοῦ Μεγακράτους.

Ἐδῶ τὸ πρόβλημα καὶ ταυτόχρονα ἡ λύση του εἶναι κυρίως πνευματικά. Ἔχομε πρόβλημα, διότι ἀπορρίψαμε τοὺς ἐγκόσμιους, φυσικοὺς θεοὺς ποὺ ἐναρμόνιζαν τὴν ἐπαφὴ μας μὲ τὴν πραγματικότητα. Μαζὶ μὲ αὐτοὺς χάσαμε τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν φύση – μέσα κι ἔξω μας. Καὶ καταντήσαμε νὰ προσκυνᾶμε ἕναν ἐξωκοσμικὸ θεό, ποὺ εἶναι... υἱὸς τοῦ ἑαυτοῦ του. Διότι ἅπαξ καὶ χάσης τὴν ἐπαφὴ μὲ τὴν ἀντίληψη τοῦ ὑπαρκτοῦ κόσμου, ἡ ψευδαἰσθήση κάποιου ἀνύπαρκτου καλύπτει τὸ κενό. Ἐδῶ σταματᾷ ὁ Λόγος (= συγκροτημένο διανόημα) καὶ κυριαρχεῖ τὸ παράλογο τῆς αὐταπάτης. Καὶ τότε τὰ πράγματα πᾶνε ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο, μέχρις ὅτου καταφέρει νὰ ἐπανορθολογηθῇ.

Ἀπαιτεῖται πολλὴ ἔρευνα κι ἐποικοδομητικὴ ἐργασία, ὅπου δυσοίωνα ἐργαλεῖα/ὄπλα ὅπως ὁ δογματισμός, ἡ μισαλλοδοξία, ὁ φανατισμός, ὁ πνευματικὸς περισπασμός κ.λπ. δὲν συνεισφέρουν. Δὲν μπορούμε ἐμεῖς νὰ κολλήσωμε σὲ αὐτὰ τὰ δόλια μέσα, ἐπειδὴ ἔτσι μάθαμε. Αὐτὰ τὰ ὄπλα φέρουν, καὶ μάλιστα χειρίζονται ἄριστα, οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις. Ὁ σκοπὸς εἶναι τὰ μέσα. Δὲν τὰ ἀγιάζει. Ὁ Ἑλληνισμὸς διαθέτει δοκιμασμένα πνευματικὰ ὄπλα. Καιρὸς νὰ ἐξασκηθοῦμε σὲ αὐτά. Ἡ ἄρτια ἐκμάθησή τους ἐγγυᾶται τὴν νίκη.

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 ἦταν μοιραία γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Κάποιος ἀσυγκράτητος ἀγελαδο-βοσκὸς αὐτοπυροβολήθηκε στὸ πόδι καὶ ἀπὸ τότε δὲν σταμάτησε νὰ πυροβολῇ ἀδιακρίτως πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Τὸ πνεῦμα τῆς τρομοκρατίας γῆκε ἔξω ἀπὸ τὸ μπουκάλι. Ἐδῶ χρειάζεται μυαλὸ ξυράφι, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμε τέτοια στημένη κι ἀναπάντεχη ἀναποδιά. Καὶ ἡ πνευματικὴ διαύγεια/εὐκίνησις εἶναι ἡ μόνη σωτηρία. Ἡ σύγχρονη τεχνολογία ἐπικοινωνίας βοηθᾷ στὴν εὐκίνησις ἰδεῶν, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ χρῆσις τῆς Γλώσσας μας πρέπει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὶς ἰδεολογικὰς ἀποσκευές, γιὰ νὰ ἀνακτῇ τὴν φιλοσοφικὴ τῆς ὀξύνοια, τὴν ἱερὴ τῆς καυστικότητά. Τότε ἡ Λερναία Ὑδρα θὰ κατατροπωθῇ.

Πολύδωρος Πολυδωρόπουλος

Σύδνεϋ, Αὐστραλία

ΦΑΕΘΩΝ

‘Ο καταστραφείς δέκατος πλανήτης

Σήμερα γνωρίζουμε έννέα πλανήτες στο ‘Ηλιακό μας Σύστημα (Έρμης, Άφροδίτη, Γη, Άρης, Ζεύς, Κρόνος, Ουρανός, Ποσειδών, Πλούτων), από τους οποίους μάλιστα μόνον οί πρώτοι έπτά είναι όρατοί δια γυμνού όφθαλμού (οί δύο τελευταίοι ανακαλύφθηκαν πολύ πρόσφατα). Όμως οί Πυθαγόρειοι 2.500 χρόνια πριν γνώριζαν δέκα πλανήτες, από τους οποίους όρατοί ήταν οί έννέα: «πρώτον δ’ είναι φύσει τó μέσον, περί δέ τούτον δέκα σώματα θεία χορεύειν», λέει ό Φιλόλαος.¹ Καί τó ίδιο ακριβώς υποστηρίζει και ό Στοβαίος.² Επίσης ό Άριστοτέλης λέει για τόν ίσχυρισμό του Φιλολάου: «τά φερόμενα κατά τόν ουρανόν δέκα μὲν εἶναι φασιν, όντων δὲ έννέα μόνον τών φανερών, δια τούτο δεκάτην τήν αντίχθονα ποιούσιν».³

Άπό τόν άνωτέρω ίσχυρισμό του Φιλολάου προκύπτουν δύο έρωτήματα:

α) Άπ’ ό,τι ξέρουμε, μόνον οί πρώτοι έπτά είναι όρατοί δια γυμνού όφθαλμού. Κι όμως! Οί Πυθαγόρειοι λένε ότι από τους δέκα πλανήτες, μόνον οί έννέα είναι φανεροί. Αυτό τί σημαίνει; Μπορούσαν τότε νά δοϋν δια γυμνού όφθαλμού τόν Ποσειδώνα και τόν Πλούτωνα, δηλαδή τόν όγδοο και τόν ένατο πλανήτη; Προφανώς όχι. Όσο βεληνεκές έχει σήμερα ή ανθρώπινη όραση, τόσο ακριβώς είχε και τότε. Κι όμως οί δύο πλανήτες πού δέν μπορούμε νά δοϋμε σήμερα, σύμφωνα με τήν άνωτέρω περικοπή του Φιλολάου, ήταν τότε φανεροί. Φανεροί δια γυμνού όφθαλμού; Όχι δά! Κάτι τέτοιο είναι φύσει άδύνατον. Ό μοναδικός τρόπος έπίτευξης μιās όπτικής έπαφής με τους δύο άπομεμακρυσμένους πλανήτες είναι μέσω προχωρημένης τεχνολογίας τηλεσκοπίων. Είχαν εκείνη τήν έποχή οί Έλληνες τόσο προηγμένα τηλεσκόπια; Έδω δέν χωράει άλλη άπάντηση: όσο ύπερβολικό κι αν φαντάζει κάτι τέτοιο, ή άπάντηση είναι ΝΑΙ! Είχαν τέτοια τηλεσκόπια! Όχι κατ’ ανάγκην στην έποχή του Πυθαγόρου. Σίγουρα όμως σὲ προγενέστερες, άπώτατες έποχές, όποτε ήκμαζε ό μυθικός πολιτισμός του Διός. Άλλιώς πώς εξηγείται ή γνώση των Πυθαγορειών για τήν ύπαρξη εκείνων των άοράτων δια γυμνού όφθαλμού πλανητών;

β) Αυτό πάλι τó «οί πλανήτες είναι δέκα» πού έλεγαν οί Πυθαγόρειοι, τί σημαίνει άραγε; Κι αν όντως οί πλανήτες είναι δέκα, τότε πώς έμεις σήμερα γνωρίζουμε μόνο τους έννέα; Υπάρχει μήπως και κάποιος δέκατος πλανήτης, πού

δὲν ἀνακαλύψαμε ἀκόμη; Καὶ γιατί οἱ Πυθαγόρειοι ὠνόμαζαν ἐκεῖνον τὸν πλανήτη Ἀντίχθονα; Τί ὑπονοοῦσαν μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα;

Ἄς δοῦμε τὸ ζήτημα καὶ ἀπὸ ἄλλη ὀπτική. Ἡ μᾶλλον ἂς ἀντλήσουμε κάποιες πληροφορίες καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀρχαίους συγγραφεῖς. Ἡ μυθολογία ἀναφέρεται στὸ περιστατικὸ τοῦ Φαέθοντος, υἱοῦ τοῦ Ἡλίου, ὁ ὁποῖος λαβὼν τὸ ἥλιακὸ ἄρμα τοῦ πατρὸς του διέτρεξε τὶς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τοῦ οὐρανοῦ, κατέκαψε τὰ πάντα στὴν ξέφρενη περιφορὰ του, μέχρις ὅτου ἐδλήθη τελικὰ ἀπὸ τὸν κεραυνὸ τοῦ Διός, καὶ πέφτοντας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ «ἔζεε χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα...». ⁴ Ὁ Πλάτων λοιπόν, ἀναφερόμενος στὸν παρὰ ξένο ἐκεῖνο μῦθο, λέει: «Τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὥς ποτε Φαέθων Ἡλίου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας... τὰ τ' ἐπὶ γῆς συνέκασεν καὶ αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μῦθον μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δ' ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν κατ' οὐρανὸν ἰόντων παρὰ ἄλλας καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῶ φθορά». ⁵ [Μετάφραση: Αὐτὸ ποὺ λέγεται ἀπὸ μᾶς, ὅτι δηλαδὴ κάποτε ὁ Φαέθων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου, ἔξευξε τὸ ἄρμα τοῦ πατρὸς του... κατέκαψε τὰ ἐπίγεια, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς χτυπήθηκε ἀπὸ κεραυνὸ καὶ σκοτώθηκε, λέγεται σὰν σχῆμα μῦθου, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔγινε παρὰ ἄλλα τῶν περὶ τὴν γῆν οὐρανίων σωμάτων καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια ἔπεφτε ἄφθονο πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προξενοῦσε καταστροφές.]

Τὸν Φαέθοντα ὁμοῦς μνημονεύει καὶ ὁ Κέλσος, ὑπονοώντας κι ἐκεῖνος ὅτι ὁ Φαέθων ὑπῆρξε κάποιον ἀστρικό σῶμα, ποὺ σὲ κάποια ἀπομεμακρυσμένη ἐποχὴ ἐκπυρώθηκε (ἀνατινάχθηκε); «Τὸ γὰρ πολλὰς ἐκ παντὸς αἰῶνος ἐκπυρώσεις γεγενῆσθαι πολλὰς δ' ἐπικλύσεις καὶ νεώτερον εἶναι τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν[...] ἐκπύρωσιν δὲ τὴν ἐπὶ Φαέθοντος». ⁶ [Μετάφραση: Διότι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότατα χρόνια ἔχουν γίνεαι πολλὰς ἐκπυρώσεις καὶ πολλοὶ κατακλυσμοὶ καὶ νεώτερος (κατακλυσμὸς) εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔγινε ἐπὶ Δευκαλίωνος[...] νεωτέρα δὲ ἐκπύρωση ἦταν ἐκεῖνη τοῦ Φαέθοντος.]

Τί σχέση ἔχει ὁ κατεστραμμένος πλανήτης Φαέθων τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Κέλσου μὲ τὴν «Ἀντίχθονα» τοῦ Πυθαγόρου; Μήπως πράγματι ὑπῆρξε ἐκεῖνος ὁ δέκατος πλανήτης καὶ μήπως ἐκεῖνος ὁ ἄγνωστος πλανήτης γιὰ κάποιον ἀδιευκρίνιστο λόγο ἀνατινάχθηκε;

Ὁ νόμος Τίτιους - Γίochan Μπόντε

Ολα αὐτὰ τὰ ἐνδεχόμενα μέχρι πολὺ πρόσφατα ἀποδίδονταν στὴν καλπάζουσα φαντασία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων. Μὲ τὴν ἴδια διάθεση ἀμφιβολίας ἔδλεπαν οἱ «σχετικοὶ» ἐπιστήμονες τὴν ἀποψη τοῦ Πυθαγόρου καὶ τοῦ Λυσίου, ποὺ θεωροῦσαν ὅτι οἱ ἀποστάσεις τῶν πλανητῶν ἀπὸ τὸν Ἥλιο ἀποτελοῦν ἀρμονικοὺς λόγους. Βεβαίως γιὰ νὰ γνωρίζη κάποιος ὅτι πράγματι οἱ ἀποστάσεις τῶν πλανητῶν ἀπὸ τὸν Ἥλιο ἀποτελοῦν ἀρμονικοὺς λόγους, θὰ πρέπει νὰ γνωρίζη ἐπίσης καὶ τὶς ἀκριβεῖς ἐκεῖνες ἀποστάσεις.

Εἴπαμε ὅτι ὅλες οἱ ἀναφορὲς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φάνταζαν στὰ μάτια τῶν

σύγχρονων έπιστημόνων σαν αποκνήματα τής φαντασίας τους. Μέχρι πού ό άστρονόμος Τίτιους, αξιοποιώντας προφανώς τις μετρήσεις των προαναφερομένων Έλλήνων φιλοσόφων, διατυπώνει τού 1772 τόν «νόμο των πλανητικών αποστάσεων», βάσει τού όποιου καθορίζονται οι αποστάσεις των πλανητών από τόν Ήλιο. Ό νόμος εκείνος έγινε ευρύτερα γνωστός από τόν Γερμανό άστρονόμο Γιόχαν Ήλερτ Μπόντε (1747-1826). Γι' αυτό και σήμερα ονομάζεται «νόμος των Τίτιους και Μπόντε». Θεωρεί λοιπόν αυτός ό νόμος σαν r^n τήν απόσταση ανάμεσα στον Ήλιο και τόν πλανήτη $n^ο$ και εκφράζει τόν μαθηματικό τύπο:

$$r^n = a + b \times 2n^{-1}$$
 ή με τόν αλγόριθμο:
$$\frac{\text{Log}^2 (rn-a)}{b} = n^{\text{log}^2}$$

Αν λοιπόν θεωρήσουμε με τόν αριθμό 1 τήν απόσταση τής Γής από τόν Ήλιο, με βάση τόν τύπο των Τίτιους - Μπόντε μπορούμε νά καθορίσουμε και τις αποστάσεις όλων των πλανητών τού πλανητικού μας συστήματος από τού κέντρο. Έχουμε δηλαδή τόν πιο κάτω πίνακα:

ΠΛΑΝΗΤΗΣ*	ΔΙΑΠΙΣΤΩΜΕΝΗ ΑΠΟΣΤΑΣΗ	ΝΟΜΟΣ ΤΙΤΙΟΥΣ-ΜΠΟΝΤΕ
Έρμης	0,39	0,4
Άφροδίτη	0,72	0,7
Γή	1,0	1,0
Άρης	1,52	1,6
ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ	;	2,8
Ζεύς	5,2	5,2
Κρόνος	9,5	10,0
Ουρανός	19,1	19,6
Ποσειδών	30,0	38,8

[ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τήν εποχή πού καταρτίστηκε ό άνωτέρω πίνακας δέν είχε ακόμη ανακαλυφθεί ό πλανήτης Πλούτων.]

Παρατηρούμε δηλαδή ότι, σύμφωνα με τού νόμο των Τίτιους-Μπόντε, θά πρέπει νά ύπάρχει κάποιος πλανήτης μεταξύ Άρεως και Διός. Κάτι πού έκ πρώτης όψεως φαντάζει έξωφρενικό, άφου θά γινόταν εύκολα άντιληπτός. Και πραγματικά! Όταν είχε πρωτοδημοσιευθή αυτή ή θεωρία, παρά τού ότι ή εφαρμογή της ταυτιζόταν με τις αποστάσεις των ήδη γνωστών πλανητών (τότε γνωρίζαμε μόνον έξι από τούς έννέα πλανήτες), όλοι έσπευσαν νά τήν χαρακτηρίσουν αυθαίρετη. Μέχρι πού κάποιος άλλος άστρονόμος, ό σερ Γουίλλιαμ Χέρσελ, με βάση τόν ως άνω νόμο έψαξε πέραν τού Κρόνου και στήν περιοχή όπου τού ύποδεικνυε εκείνος ό νόμος, ανακάλυψε και τόν Ουρανό· τότε άρχισαν όλοι νά κατευθύνουν τούς «φακούς» τους πρός τήν περιοχή όπου θά έπρεπε νά ύπάρχει και ό «άγνωστος» πλανήτης. Δηλαδή μεταξύ Άρεως και Διός. Πλανήτης όμως εκεί δέν ύπήρχε.

Ἡ ἀνακάλυψη πληθώρας μικρῶν πλανητῶν

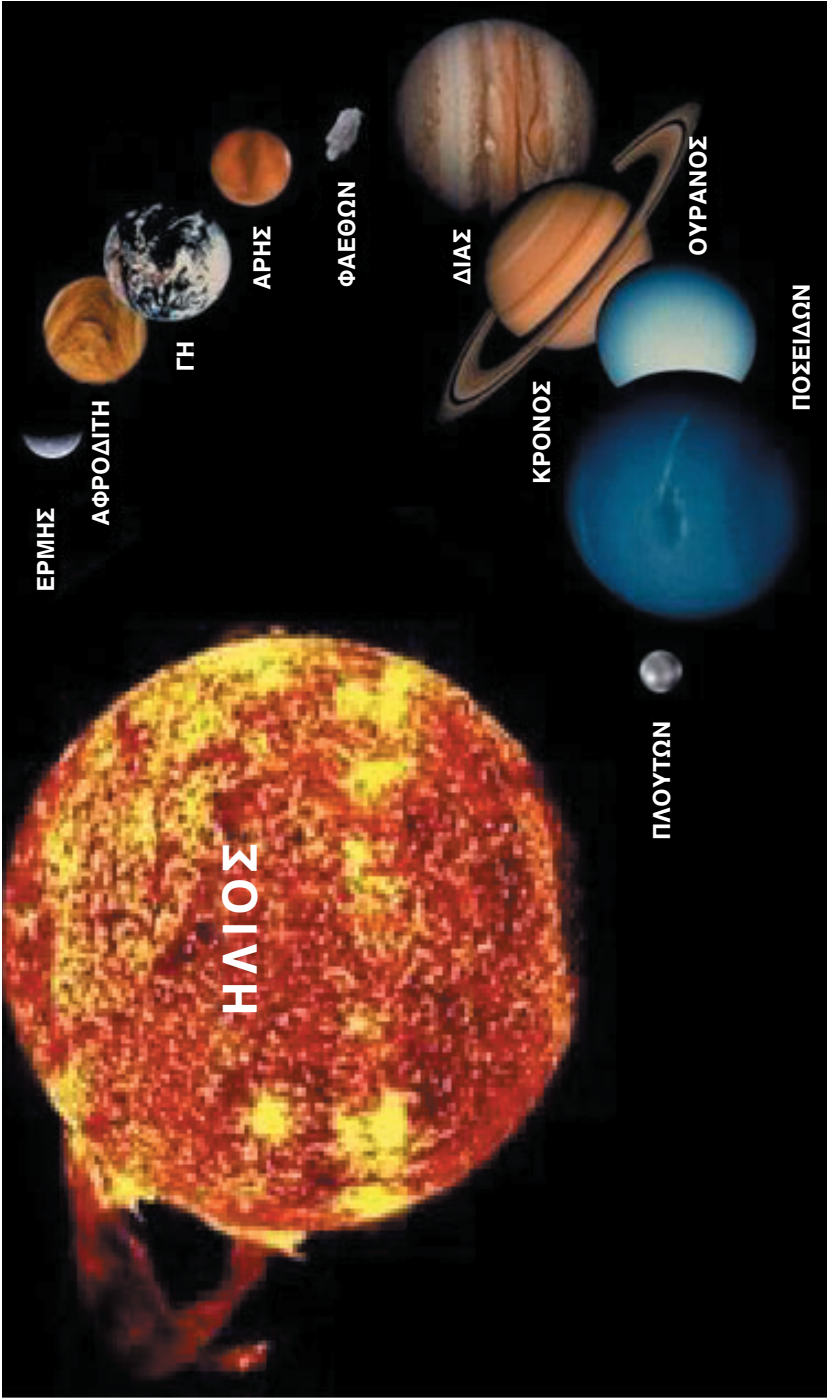
Τὸ 1801 μὲ δικαιολογημένη ἐκπληξη ὁ Ἰταλὸς ἀστρονόμος Γκιουσέπε Πιάτσι ἀνακάλυψε στὴ θέση τοῦ ἀναζητουμένου πλανήτη τὸν ἀστεροειδῆ Δήμητρα, ποὺ ἦταν ἓνας μικρὸς ἀσήμαντος πλανήτης. Αὐτὸ πάντως τὸ μικρὸ μέγεθος τοῦ νέου πλανήτη δὲν εἶχε μεγάλη σημασία. Ἡ οὐσία ἦταν πῶς πράγματι ὑπῆρχε πλανήτης στὴν περιοχὴ ποὺ «ῥιζιζε» ὁ νόμος τῶν Τίτιους - Μπόντε. Ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακάλυψη τῆς Δήμητρας παρατηρήθηκε ἓνας ἀκόμη μικρὸς πλανήτης, ἡ Παλλάδα, καὶ στὴν συνέχεια πολλοὶ ἄλλοι. Ἔτσι μέχρι τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνα, μὲ τὴν βοήθεια τῆς φωτογραφικῆς παρατήρησης, εἶχαν ἀνακαλυφθῇ -ἀντὶ τοῦ ἐνὸς ἀναζητουμένου μεγάλου πλανήτη- ἑκατοντάδες μικροὶ πλανῆτες, οἱ ὁποῖοι ὠνομάστηκαν ἀπὸ τὸν Γουίλλιαμ Χέρσελ «ἀστεροειδεῖς», δηλαδὴ σώματα ποὺ μοιάζουν μὲ ἄστρα.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀστεροειδεῖς, τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος ποικίλλει ἀπὸ δύο μέχρι ἑκατοντάδες χιλιόμετρα, περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὸν ἥλιο ἀκολουθώντας μαζικὰ μία συγκεκριμένη τροχιά, ὅπως καὶ οἱ ὑπόλοιποι πλανῆτες, γεγονὸς ποὺ μαρτυρεῖ καὶ τὴν κοινὴ καταγωγὴ τους. Μέχρι τὸ 1977 εἶχαν ὑπολογιστῇ πλήρως οἱ τροχιᾶς 2.042 ἀστεροειδῶν, ἐνῶ ὅπως ὑπολογίζεται σήμερα, ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων ποὺ ἔχουν διαμέτρους μεγαλύτερες ἀπὸ ἓνα χιλιόμετρο πρέπει νὰ ξεπερνᾷ τὶς 500.000. Βέβαια ἡ λέξις διάμετρος δὲν εἶναι δόκιμη -ὅσον ἀφορᾷ στοὺς ἀστεροειδεῖς- ἀφοῦ μὲ ἐξαίρεση τοὺς μεγαλύτερους ἀπ' αὐτοὺς, οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουν σφαιρικοὸ σχῆμα.

Ποὺ βρέθηκαν ἐκεῖνα τὰ οὐράνια σώματα; Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τὰ συγκρατεῖ σὰν μία ἐνιαία ἐνότητα; Οἱ περισσότεροὶ ἀστρονόμοι σήμερα ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τους σὲ κοινὴ τροχιά δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ παρὰ μόνον ἐὰν εἶναι ὑπολείμματα ἐνὸς κατεστραμμένου πλανήτη. Ὅμως ποιὸς πλανήτης ἦταν ἐκεῖνος; Μήπως πρόκειται γιὰ τὸν μυθολογικὸ Φαέθοντα ποὺ ἀναφέρει ὁ Πλάτων; Καὶ πῶς ἐκεῖνος ὁ πλανήτης συνδέεται μὲ τὸν δέκατο πλανήτη τοῦ Πυθαγόρου; Μήπως ὄντως ἐκεῖνος ὁ πλανήτης θρῖσκόταν ἐκεῖ ποὺ σήμερα παρατηρεῖται ἐκεῖνη ἡ τεράστια ζώνη ἀπὸ ἀμέτρητα ἀστρικά σώματα; Δηλαδή μετὰξὺ Ἄρεως καὶ Διὸς;

Οἱ ἀρχαῖες γνώσεις γιὰ τὸν Φαέθοντα καὶ τὸν Ἄρη

Πάντως τὸ ὅτι ὁ μυθικὸς Φαέθων ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, τεκμηριώνεται καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν μῦθο, ἀφοῦ, σύμφωνα μ' αὐτόν, ὁ Φαέθων καὶ οἱ πέντε ἀδελφές του (ἡ Ἥλιη, ἡ Μερόπη, ἡ Φοῖβη, ἡ Αἰθερίη καὶ ἡ Λαμπετία) ἦταν παιδιὰ τοῦ θεοῦ Ἠλίου. Δὲν χρειάζεται βέβαια νὰ ἐτυμολογήσουμε τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν του. Τὸ ὅτι αὐτὰ ἀντιπροσωπεύουν ἀστρικά σώματα, εἶναι νομίζω πασιφανές. Στὴν πραγματικότητα οἱ ἀρχαῖοι ἀστρονόμοι γνώριζαν τὴν ἀκριβῆ θέση τοῦ Φαέθοντος στὴν πλανητικὴ σειρὰ. Ἐκπληκτικὸ εἶναι αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς

Ο χάρτης του πλανητικού μας συστήματος, όπου συμπερίλαμβάνεται και ο Φαέθων. Εκεί δηλαδή όπου παρατηρείται σήμερα ή τουλάχιστον άστροειδών, υπολειμμάτων του κατεστραμμένου πλανήτη.

(4ος π.Χ. αιών): «ἔκτος δ' αὖ Φαέθων Διὸς ἀγλὸς ἴσταται ἀστήρ»⁷.

Κατέχει ὁμως ὁ Φαέθων τὴν ἕκτη θέση στὴν πλανητικὴ σειρὰ; Μὰ καὶ δέδαια! Ἄν μετρήσουμε ἀπ' ἔξω πρὸς τὰ μέσα, θὰ βροῦμε τοὺς ἑξῆς πλανῆτες: Πλούτων, Ποσειδών, Οὐρανός, Κρόνος, Ζεύς, Φαέθων, Ἄρης, Γῆ, Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς. Δέκα συνολικὰ πλανῆτες καὶ ὄχι ἑννέα, ὅπως πιστεύουμε σήμερα. Καὶ τὸ σπουδαιότερο: ὁ Φαέθων ὄντως δλέπουμε, μετρώντας ἀπ' ἔξω πρὸς τὰ μέσα, ὅτι βρίσκεται στὴν ἕκτη θέση. Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς εἶχε δίκιο. Ὁ Φαέθων πράγματι βρίσκεται μεταξὺ Ἀρεως καὶ Διός. Τὸ ἴδιο ὑποστηρίζει καὶ ὁ Μανέθων: «εἰ δὲ μεσουράνιον κατέχῃ Φαέθων μετ' Ἀρεως».⁸ Οἱ δύο πλανῆτες βεβαίως ὅπως καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἔχουν τὸ ἴδιο κέντρο περιφορᾶς: τὸν Ἥλιο. Γεγονὸς ποὺ γνώριζαν οἱ Ἕλληνες ἀστρονόμοι: «Ἄρης καὶ Φαέθων κατεναντίον ἀλλήλοισιν ἄμφω κέντρον ἔχοντες».⁹

Τὴν πραγματικὴ θέση τοῦ Φαέθοντος στὴν πλανητικὴ σειρὰ γνωρίζει ἐπακριδῶς καὶ ὁ Ἑρατοσθένης, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στοὺς πέντε ὁρατοὺς πλανῆτες λέει: «πρῶτον μὲν Διός, Φαίνοντα, μέγαν. ὁ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων[...] οὐ μέγας... ὁ δὲ τρίτος Ἀρεως. Πυροειδὴς δὲ καλεῖται, οὐ μέγας».¹⁰ Ὅχι μόνο ξέρει ὅτι ὁ Φαέθων εὐρίσκεται μεταξὺ Ἀρεως καὶ Διός, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον γνωρίζει καὶ τὰ μεγέθη τῶν τριῶν πλανητῶν, ἀφοῦ ἐμφανίζει τὸν Δία σὰν «μέγα» καὶ τοὺς Φαέθοντα καὶ Ἄρη σὰν «ὄχι μεγάλους». Ἀκόμη παραδόξως(;) γνωρίζει ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ Ἀρεως εἶναι κόκκινο, κάτι ποὺ πολὺ πρόσφατα ἐπιβεβαιώσαμε, ὅταν ἐπισκεφθῆκαμε τὸν γειτονικό μας πλανήτη. Κι ἐδῶ προκύπτει μία εὐλογη ἀπορία: Πῶς γνώριζε ὁ Ἑρατοσθένης ὅτι ὁ Ἄρης εἶναι «πυροειδής»;

Τὴν ὑπαρξὴ πλανήτη μεταξὺ Ἀρεως καὶ Διός ὑπεστήριξε τὸ 1596 στὸ σύγγραμμά του «Κοσμογραφικὸ μυστήριον» καὶ ὁ Κέπλερ μὲ τὴν φράση: «μεταξὺ Ἀρεως καὶ Διὸς νέον πλανήτην θέτω», προκαλώντας τὴν ὠρμισμένη ἀντίδραση τῶν συναδέλφων του, οἱ ὁποῖοι προφανῶς ἀγνοοῦσαν τίς πραγματικὲς πηγές τοῦ Κέπλερ. Διότι βεβαίως ὁ Κέπλερ δὲν ἦταν δυνατὸν ἐκείνη τὴν ἐποχὴ νὰ διαπιστώσῃ «ιδίοις ὁμμασι» τὴν ὑπαρξὴ ἐκείνων τῶν ἀστεροειδῶν. Εἶναι δέδαιον ὅτι κάπου τὸ διάβασε.

Καταστροφὴ καὶ συνέπειες στὸ Ἡλιακὸ Σύστημα

Αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρουμε ἀκόμη, εἶναι πῶς καταστράφηκε ὁ Φαέθων. Κάτω ἀπὸ ποιές συνθήκες συνετελέσθη ἐκείνη ἡ ἐκπύρωση; Πόσο δυνατὴ μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ ἔκρηξη, ὥστε νὰ ἀνατινάξῃ ὁλόκληρο πλανήτη; Οὔτε 100 πυρηνικὲς βόμβες δὲν μποροῦν νὰ προκαλέσουν τέτοια καταστροφὴ. Γιὰ παράδειγμα, παρὰ τὸ ὅτι ἡ ἔκρηξη τοῦ ἡφαιστείου τῆς Θήρας τὸ 1550 π.Χ. εἶχε ἰσχύ 100 ὑδρογονοβομβῶν, καὶ παρὰ τὴν ὀλοσχερὴ καταστροφὴ τοῦ Μινωικοῦ πολιτισμοῦ, δὲν μπόρεσε νὰ διασπάσῃ τὴν γήινη σφαῖρα σὲ ἑκατομμύρια σωματίδια. Πόσης ἰσχύος ἦταν τελικὰ ἐκείνη ἡ ἔκρηξη, ὥστε νὰ κονιορτοποιήσῃ ἓνα ὁλόκληρο πλανήτη; Καὶ τὸ κυριώτερο: Τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ προκάλεσε τὴν ἔκρηξη; Μήπως κάποιος κομήτης, ποὺ μπῆκε στὸ Ἡλιακὸ μας Σύστημα, πῆγε καὶ

«καρφώθηκε» πάνω του; "Η μήπως εκείνη ή καταστροφή αναζητᾷ τὴν ἐξήγησή της στὴν τρομακτικὴ ἔλξη τῶν τεραστίων διαστάσεων γειτονικοῦ Διός, ποὺ κάποια στιγμή κοντινῆς σύζευξης τῶν δύο πλανητῶν προκάλεσε ἓνα «ξεκόλλημα» τοῦ φλοιοῦ του καὶ τὴν ταυτόχρονη ἀπελευθέρωση τῆς πίεσης τοῦ πυρῆνα του; Ἴσως νὰ μὴν τὸ μάθουμε ποτέ. Τὸ θέμα ὅμως εἶναι ἓνα: ἡ καταστροφή τοῦ Φαέθοντος εἶναι γεγονός ἀδιαμφισβήτητο.

Ἄδιαμφισβήτητο ἀκόμη εἶναι καὶ τὸ τί ἐπακολούθησε ἐκείνης τῆς ἔκρηξης. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπὸ ὑπολείμματα τοῦ κατεστραμμένου πλανήτη παρασύρθηκε ἀπὸ τὴν ἔλξη τῶν γειτονικῶν πλανητῶν καὶ τῶν δορυφόρων τους. Ἔτσι ἔπεσαν –καὶ συνεχίζουν νὰ πέφτουν– στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς, τῆς Σελήνης, τοῦ Ἄρεως, τοῦ Διός κ.λπ. μὲ τὴν μορφή μετεωριτῶν. Εἰδικὰ γιὰ τὸν πλανήτη μας τὰ ἀποτελέσματα ἦταν καταλυτικά. Οἱ μετεωρίτες κατὰ τὴν πτώση τους, ἐκτὸς ἀπὸ τίς τεράστιες καταστροφές ποὺ προκάλεσε ἡ πρόσκρουσή τους στὴν γήινη ἐπιφάνεια, θὰ πρέπει νὰ παρέσυραν στὴν πορεία τους καὶ μεγάλο μέρος τῶν ὕδρατμῶν τῆς γήινης ἀτμόσφαιρας, μὲ ἀποτέλεσμα μία μακρᾶς διαρκείας περίοδο καταρρακτωδῶν βροχοπτώσεων καὶ κατακλυσμῶν. Παράλληλα ἐπέφεραν καὶ ἠλεκτρομαγνητικὲς διαταραχὲς στὴν γήινη ἀτμόσφαιρα, ἀφοῦ ὁ μῦθος θέλει τίς ἀδελφές τοῦ Φαέθοντος (Ἥλιη, Μερόπη, Φοῖβη, Αἰθερίη καὶ Λαμπετία) νὰ ρίχνουν στὴν Γῆ ἠλεκτρικὰ δάκρυα. Γι' αὐτὸ καὶ μία ἀπὸ τίς ἐπωνυμίες τοῦ Φαέθοντος ἦταν Ἡλεκτρος.¹¹ Ταυτόχρονα ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἐπῆλθε καὶ μία κατακόρυφη πτώση τῆς θερμοκρασίας. Κι αὐτὸ γιατί τὸ ἐπίπεδο θερμοκρασίας τῆς Γῆς ἐξαρτᾶται κύρια ἀπὸ τὴν ὕπαρξη τῆς ὕδρατμώδους ἀτμόσφαιρας, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει τὴν διαφυγὴ τῆς ἡλιακῆς θερμότητας. Τότε παρουσιάζεται καὶ ἡ περίοδος τῶν παγετῶνων στὴν Γῆ.

ΔΑΥΛΟΣ		■ ΝΕΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	
Παρακαλῶ ἐγγράψτε με συνδρομητὴ γιὰ τὴν περίοδο ἀπὸ/200... ἕως/200...			
☐ Ἐτήσια Ἑλλάδος Κανονικὴ:	47 €	☐ Ἐτήσια Κύπρου:	73 €
☐ Ἐτήσια Ἑλλάδος Φοιτητικὴ:	38 €	☐ Ἐτήσια Ἐξωτερικοῦ:	80 \$
ΟΝΟΜΑ _____	ΕΠΩΝΥΜΟ _____		
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____	T.K. _____	ΠΟΛΗ _____	
ΧΩΡΑ _____	Τηλ.: _____	E-mail _____	
Χρεῶστε τὴν πιστωτικὴ μου κάρτα μὲ τὰ παρακάτω στοιχεία:			
ΑΡ. ΚΑΡΤΑΣ ΟΠΩΣ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΣΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ (ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ) _____			
☐ VISA _____	ΗΜΕΡ. ΛΗΞΗΣ: _____		
☐ MasterCard	ΟΝΟΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ ΚΑΡΤΑΣ: _____	ΥΠΟΓΡΑΦΗ: _____	
ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΕ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ: Περιοδικὸ «ΔΑΥΛΟΣ», Κυδαθηναίων 29, 105 58, Ἀθήνα FAX: (+30) 210 33 14 997			

Ειδικά όμως για τους δύο γειτονικούς πλανήτες του Φαέθοντος, τὸν Δία καὶ τὸν Ἄρη, οἱ προκληθεῖσες καταστροφές θὰ πρέπει νὰ ἦταν ἀνυπολόγιστες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀτέρμονα βομβαρδισμό τῆς ἐπιφανείας τους μὲ κολοσσιαίους βράχους, θὰ πρέπει νὰ ὑπέστησαν καὶ βαρυτικές διαταραχές, ἀφοῦ τεράστια βαρυτικά καὶ ἠλεκτρικά πεδία θὰ πρέπει νὰ ἰόνισαν τὴν ἐπιφάνεια ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα (ἂν αὐτὴ ὑπῆρχε) τῶν δύο πλανητῶν. Μάλιστα δὲν εἶναι λίγοι οἱ ἐρευνητές, ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι προσφυγικά στρατεύματα ἐγκατεστημένα στοὺς δύο πλανήτες, ποὺ προέδλεψαν τὴν καταστροφή τοῦ γειτονικοῦ Φαέθοντος, πιθανὸν νὰ πέταξαν στὴν Γῆ καὶ νὰ συγκρούστηκαν μὲ τοὺς Φαεθοντινοὺς ἀποίκους, ποὺ ἤδη βρισκόνταν ἐδῶ. Φυσικά δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ στοιχεῖα γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν πιὸ πάνω θεωρία, ὅμως οἱ τρομακτικὲς καταστροφὲς στὶς ἐπιφάνειες τῶν γειτονικῶν πλανητῶν πρέπει νὰ θεωρεῖται δέδαιον ὅτι συνέβησαν.

Κινέζικες παραδόσεις, ἀναφερόμενες προφανῶς στὸ ἴδιο κοσμογονικὸ γεγονός, ἱστοροῦν ὅτι τὴν νύχτα ποὺ τὰ ἄστρα ἔπεφταν σὰν βροχή, πέντε πλανῆτες βγήκαν ἀπὸ τὴν τροχιά τους. Τὸ ἴδιο ὑποστηρίζει καὶ ὁ Ἑνὼχ τῆς ἐβραϊκῆς μυθολογίας.

Ὁ Πλάτων λέει ὅτι ἡ πτώση τῶν μετεωριτῶν ἐπέφερε καὶ μία ἀπότομη μετατόπιση τοῦ μαγνητικοῦ ἄξονα τῆς Γῆς, ἀφοῦ ἀναφέρεται: «περὶ τῆς μεταβολῆς δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον, ὡς ἄρα ὅθεν μὲν ἀνατέλλει νῦν, εἰς τοῦτον τότε τὸν τόπον ἐδύετο, ἀνέτελλε δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου». ¹² [Μετάφραση: περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς δύσης καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον, ὥστε ἀπὸ ὅπου ἀνατέλλει τώρα, ἐκεῖ τότε ἔδυε καὶ ἀνέτελλε ἀντιστρόφως.]

Ὁ Νόννος ὁ Πανοπολίτης περιγράφει τὸ συμβᾶν ὡς ἑξῆς: «Ὁ Φαέθων ἔτρεχε

✂

		ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	
Παρακαλῶ ἀνανεώστε τὴ συνδρομὴ μου:			
☐ Ἑτήσια Ἑλλάδος Κανονική:	47 €	☐ Ἑτήσια Κύπρου:	73 €
☐ Ἑτήσια Ἑλλάδος Φοιτητική:	38 €	☐ Ἑτήσια Ἐξωτερικοῦ:	80 \$
ΟΝΟΜΑ _____		ΕΠΩΝΥΜΟ _____	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____		Τ.Κ. _____ ΠΟΛΗ _____	
ΧΩΡΑ _____ Τηλ.: _____		E-mail _____	
Χρεώστε τὴν πιστωτικὴ μου κάρτα μὲ τὰ παρακάτω στοιχεῖα:			
ΑΡ. ΚΑΡΤΑΣ ΟΠΩΣ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΣΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ (ΜΕ ΚΩΔΙΚΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ) _____			
☐ VISA _____		ΗΜΕΡ. ΛΗΞΗΣ: _____	
☐ MasterCard ΟΝΟΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ ΚΑΡΤΑΣ: _____		ΥΠΟΓΡΑΦΗ: _____	
ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΕ		ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ: Περιοδικό «ΔΑΥΛΟΣ», Κυδαθηναίων 29, 105 58, Ἀθήνα FAX: (+30) 210 33 14 997	

πολύ, ὁδηγώντας τὸ ἄρμα στὸν νότο, στὸν βορρᾶ, πρὸς τὸ μέρος τῆς δύσης καὶ πλησίον τῆς ἀνατολῆς. Καὶ κλονίστηκε ὁ οὐρανὸς καὶ διατάραξε τὴν ἁρμονία τοῦ ἀκινήτου κόσμου. Κι αὐτὸς ὁ διαπερνοῦν ἄξων τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ ἐγειρε στὰ πλάγια [...] Καὶ ἡ ἰσημερία τῆς Γῆς ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ τοῦ Δράκοντος ὥρμησε πρὸς τὸν Ταῦρο [...] καὶ μὲ θράσος σταμάτησε στὸν ὀκτάποδα Καρκίνου διασκορπισμένος σὲ δασύτριχους παλμούς· καὶ στὸ πίσω μέρος, κοντὰ στὸ πέλμα τοῦ Λέοντος, στὴν γειτονικὴ Παρθένο, κτυποῦσε ἡ διψασμένη οὐρᾶ [...] καὶ πρὸς τὰ δυτικὰ ὁ ἀστερισμὸς τῶν Ἰχθύων, οἱ γείτονες τοῦ Ὑδροχόου, στὰ δύο μέρη ἀπομακρύνθηκαν, ὁ μὲν πρὸς τὸν νότο καὶ ὁ ἄλλος πρὸς βορρᾶ». ¹³

Οἱ λεπτομερεῖς περιγραφές τοῦ Νόννου ἀναφορικὰ μὲ τὴν μετατόπιση τοῦ γήινου ἄξονα εἶναι ἐκπληκτικές. Καὶ εἶναι νὰ ἀπορῇ κανεῖς: ἀπὸ ποῦ προέρχονται ὅλες ἐκεῖνες οἱ ἀκριβεῖς πληροφορίες καὶ οἱ ἐκπληκτικὲς γνώσεις τοῦ Νεοπλατωνικοῦ ἀστρονόμου; Ἄν εἶναι πραγματικές, τότε μποροῦμε νὰ ἀναλογιστοῦμε τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν ὅχι μόνο πάνω στὴν Γῆ, ἀλλὰ σ' ὁλόκληρο τὸ Ἡλιακό μας Σύστημα. Ἀφοῦ, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Νόννος, ἡ ἰσημερία ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ τοῦ Δράκοντος δρέθηκε στὸν ἀστερισμὸ τοῦ Ταύρου, κάτι ποὺ σημαίνει ὅτι ἡ τροχιά τῆς Γῆς ἄλλαξε ἐπίπεδο περιφορᾶς τουλάχιστον κατὰ 90°. Ἐτσι ἐπιβεβαιώνεται καὶ ὁ Πλάτων, ποὺ ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἥλιος τότε ἀνέτελλε ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ σήμερα δύει.

Ἡ κοσμικὴ ἀναταραχὴ ποὺ ἐπέφερε ἡ καταστροφὴ τοῦ Φαέθοντος πέρασε κωδικοποιημένη καὶ στὸν μῦθο τοῦ Σκορπιοῦ. Κατὰ τὸν μῦθο λοιπὸν ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Σκορπιοῦ «δάγκωσε» καὶ «δηλητηρίασε» τὸν ἀστερισμὸ τοῦ Ὠρίωνος, ἐπειδὴ ὁ δεῦτερος θέλησε νὰ «διάσῃ» τὴν Ἀρτέμιδα. Σύμφωνα μὲ ἄλλον μῦθο, ἐκεῖνη ἡ σύγκλιση τῶν δύο ἀστερισμῶν, ἡ διείσδυση δηλαδὴ τοῦ Σκορπιοῦ στὰ ὄρια τοῦ Ὠρίωνος ὅπως κωδικοποιήθηκε μὲ τὸ «δάγκωμα», «κατατρώμαξε τὰ ἄλογα τοῦ Φαέθοντος, ποὺ ἄρχισαν νὰ τρέχουν ἀφηνιασμένα ἐδῶ κι ἐκεῖ καὶ νὰ κατακαῖνε τὴν Γῆ». Ἐτσι ὁ Ζεὺς ἀναγκάστηκε νὰ «κατακερυνώσῃ» τὸν Φαέθοντα. Ὁ ἴδιος μῦθος θέλει τὸν Δία νὰ ἀλλάξῃ τὶς ἀρχικὲς διαδρομὲς τῶν δύο ἀστερισμῶν ποὺ προκαλέσαν τὴν ἀναταραχὴ, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦδε καὶ στὸ ἐξῆς ἀνατέλλουν καὶ δύουν σὲ διαφορετικὸ χρόνο, ἀπὸ ὅ,τι συνέβαινε πρὶν τὸ κοσμικὸ περιστατικόν. Ἐτσι σήμερα ὁ Ὠρίων ἐμφανίζεται στὸν οὐρανὸ μόλις δύσῃ ὁ Σκορπιός, ἐπειδὴ, ὅπως λέει ὁ μῦθος, «φοδᾶται μήπως τὸν ξαναδαγκώσῃ».

Οἱ μετεωρίτες ποὺ πέφτουν ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα στὴν Γῆ, διακρίνονται ἀπὸ τοὺς γεωολόγους σὲ ἀερόλιθους (ἀποτελοῦνται ἀπὸ πέτρα) καὶ σὲ σιδερίτες (ἀποτελοῦνται ἀπὸ νικέλιο, σίδηρο καὶ τιτάνιο), κάτι ποὺ δηλώνει ὅτι ὁ πυρῆνας τοῦ Φαέθοντος ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὰ ἴδια συστατικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀπαρτίζουν τὸν πυρῆνα τῆς Γῆς. Εἰδικὰ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Σελήνης εἶναι κατάσπαρτη ἀπὸ τιτάνιο, γεγονός ποὺ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν ἀδιάκοπο «δομβαρδισμό» τοῦ δορυφόρου μας ἀπὸ τοὺς μετεωρίτες.

Τὸ ἐκπληκτικὸ ὅμως εἶναι ἄλλο. Κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοὺς οἱ ἀερόλιθοι ὀνομάζονται καὶ «ἀνθρακίτες», ἐπειδὴ περιέχουν σημαντικὲς ποσότητες ὀργα-

νικῶν οὐσιῶν. Καὶ οἱ ὀργανικὲς οὐσίαι, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀποτελοῦν ὑπολείμματα ζωντανῶν ὀργανισμῶν.¹⁴ Τὸ ἐρώτημα εἶναι καταλυτικό: Ἀπὸ ποῦ προέρχονται οἱ ὀργανικὲς οὐσίαι στὰ κομμάτια τοῦ Φαέθοντος; Μήπως λοιπὸν καὶ ἐκεῖνος ὁ πλανήτης, ὅπως καὶ ἡ Γῆ, φιλοξενοῦσε στὴν ἐπιφάνειά του ζωντανούς ὀργανισμούς; Καὶ ἐπὶ πλέον: σὲ τί πολιτισμικὸ ἐπίπεδο βρισκόντουσαν οἱ κάτοικοι τοῦ Φαέθοντος, ἐὰν ὑπῆρχαν, πρὶν ἐκεῖνος κονιορτοποιηθῇ;

Ὑπῆρχαν τότε ἔλλογα ὄντα στὴν Γῆ;

Τὸ θέμα ὅμως δὲν βρίσκεται ἐκεῖ. Δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ δηλαδὴ τὸ πολιτισμικὸ ἐπίπεδο τῶν κατοίκων τοῦ Φαέθοντος, ἀλλὰ τὸ ἀντίστοιχο τῆς Γῆς. Ἐπαναθέτουμε λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Ὑπῆρχε τὴν στιγμὴ τῆς καταστροφῆς τοῦ Φαέθοντος ἔλλογος ἄνθρωπος στὴν Γῆ; Σὲ τί ἐπίπεδο βρισκόταν τότε ὁ πολιτισμός;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀναντίρρητα μίαι: Σαφῶς ὑπῆρχαν τότε ἄνθρωποι στὴν Γῆ! Ἀνθρωποὶ σκεπτόμενοι, ὁμιλοῦντες καὶ γράφοντες. Ἀλλὼς πῶς μπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ γνώση καὶ καταγραφὴ τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐκείνου περιστατικοῦ ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνες σοφούς; Ἀπὸ ποῦ ἀντλήσαν τὴν πληροφορίαν ἐκείνη; Πῶς ἐκεῖνο τὸ γεγονός ὑπῆρχε καταγεγραμμένο στὴν Ἑλληνικὴ Μυθολογία; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἓνα περιστατικό, ποὺ ἔλαβε χώρα πρὶν ἐκεῖνοι ὑπάρξουν σὰν σκεπτόμενα ὄντα;

Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό! Οἱ γεωλογικὲς ἀναλύσεις τῶν πεσόντων ἀνθρακικῶν τοποθετοῦν τὴν διάσπαση τῆς ὕλης τοὺς γύρω στὸ 700.000 π.Χ. Ὅποτε ἡ ἔκρηξη ποὺ τοὺς διέσπασε πρέπει νὰ ἔγινε τὴν ἀπομεμακρυσμένη ἐκείνῃ ἐποχῇ. Κι ὅμως! Βλέπουμε ὅτι 700.000 χρόνια πρὶν οἱ ἄνθρωποι ὄχι ἀπλᾶ ὑπῆρχαν, ἀλλὰ ἦταν ἐπίσης καὶ σὲ θέση νὰ καταγράψουν καὶ νὰ διαδώσουν στίς ἐπόμενες γενεὲς τὸ καταστροφικὸ συμβάν!

Σημειώσεις

1. Φιλόλαος (16, 4-5).
2. Στοβαῖος, «Ἀνθολόγιον» (βιβλ. 1, κεφ. 22, 1d, 5-6).
3. Ἀριστοτέλης, «Μετὰ τὰ Φυσικά» (986a 10-12).
4. «Θεογονία» (695).
5. Πλάτων, «Τίμαιος», 22c.
6. Ὡριγένης, «Κατὰ Κέλσου» (Α, XIX).
7. Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, «Φαινόμενα» (21, 7).
8. Μανέθων, «Ἀποτελεσματικά» (βιβλ. 6, 191).
9. Μανέθων, «Ἀποτελεσματικά» (βιβλ. 6, 215).
10. Ἐρατοσθένης, «Καταστερισμοί» (2, 43, 4-7).
11. Πλούταρχος, «Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν» (43, 2).
12. Πλάτων, «Πολιτικός», 269a.
13. Νόννος Πανοπολίτης, «Περιοχὴ τῶν Διονυσιακῶν ποιημάτων» (βιβλ. 38, 348-370).
14. Eric καὶ Claig Umland, «Μυστήρια ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα».

Γεώργιος Ἱεροδιάκονος

ΟΙ «ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ» ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ «ΦΥΣΙΚΟΥ» ΑΡΙΘΜΟΥ «e»

Καὶ μία γεωμετρική κατασκευή του

Ο καλούμενος φυσικός αριθμός $e=2,718281828459045...$ αποτελεί την βάση των φυσικών λογαρίθμων. Ύπαισέρεται σὲ πλείστες ἐπιστήμες, ὅπως τὴν Φυσική, τὴν Γεωλογία, τὴν Βιολογία κ.ἄ., ἀκόμη στὸ τραπέζιο σύστημα καὶ τὴν ἐγκληματολογία. Πολλοὶ κατὰ καιροὺς προσπάθησαν νὰ ἀνεύρουν τὴν γεωμετρικὴ ἐκφράση τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ὅμως ἀπέτυχαν, διότι φαίνεται τελικῶς ὅτι δὲν ἔχει γεωμετρικὴ ἐκφράση.

Σήμερα υπάρχουν δύο μαθηματικοί τύποι, οἱ ὁποῖοι δίδουν τὸν ἀριθμὸν e . Ὁ ἕνας τύπος λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς e εἶναι τὸ ὅριον τῆς νιοστῆς δυνάμεως τῆς ἐκφράσεως $(1+1/n)$, καθὼς ὁ n γίνεται ὅλο καὶ μεγαλύτερος, δηλαδή, καθὼς ὁ n τείνει στὸ ἄπειρον ($n=1, 2, 3, 4... \infty$), ἥτοι

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (1+1/n)^n = e$$

Ὁ δεύτερος τύπος λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς e εἶναι τὸ ἄθροισμα τῆς σειρᾶς:

$$1 + \frac{1}{1!} + \frac{1}{2!} + \frac{1}{3!} + \frac{1}{4!} + \frac{1}{5!} \dots = e$$

Οἱ ἀνωτέρω δύο τύποι εἶναι οἱ μόνοι ποὺ δίδονται γιὰ τὴν παραγωγή τοῦ ἀριθμοῦ e στὴν πραγμασμία μαθηματικῆ διδλογογραφία. Ἐμεῖς σήμερα θὰ ἐκθέσουμε μία γεωμετρικὴ κατασκευὴ τοῦ ἀριθμοῦ e μὲ μεγάλη προσέγγιση, καὶ ἴσως ἐν καιρῷ παρουσιάσουμε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἕνα τρίτο ἀλλεγορικό τύπο, πολὺ ἀπλό, ὁ ὁποῖος δηλώνει καὶ τὴν βαθύτερη οὐσία τοῦ ἀριθμοῦ e .

Προσεγγιστικὴ κατασκευὴ τοῦ $e = 2,71828...$

Κατασκευάζουμε τετράγωνο $AB\Gamma\Delta$ πλευρᾶς $AB=1$ (βλέπε **Σχῆμα 1**). Μὲ κέντρο τὸ O , ποὺ εἶναι τὸ μέσον τῆς πλευρᾶς $A\Delta=1$ τοῦ τετραγώνου, γράφουμε περιφέρεια κύκλου (O , τὸ $\frac{1}{2}$). Φέρομε τὴν εὐθεΐα GO , ἥ ὁποία τέμνει τὴν περιφέρεια τοῦ κύκλου εἰς τὸ σημεῖον E . Ὑπολογίζουμε τὴν τιμὴ τῆς ὑποτείνουσας OG τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου $O\Delta G$, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀν ἀφαιρέσουμε τὴν ἀκτίνα $OE = \frac{1}{2}$ εὐρίσκουμε τὴν τιμὴ $GE=0,618033989... = \phi$. Ὡστε θὰ ἔχουμε:

$$GE = 0,618033989... = \phi$$

1

Λαμβάνουμε τώρα ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ΔA τοῦ τετραγώνου, τμήμα ΔZ ἴσο μὲ $GE=\phi$, ἥτοι

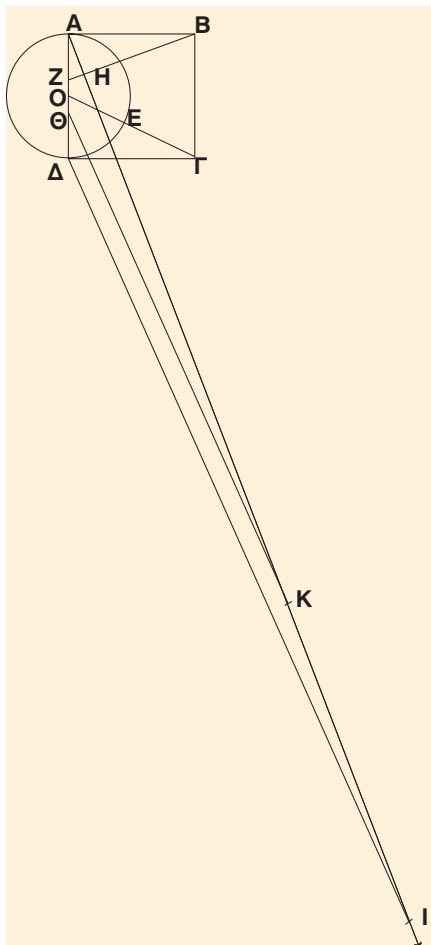
$$\Delta Z = GE = \phi$$

2

Ἐνώνουμε μὲ τὴν εὐθεΐα ZB τὰ σημεῖα Z καὶ B καὶ φέρομε τὸ ὕψος AH τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ZAB . Ὑπολογίζουμε τώρα τὴν τιμὴ τοῦ ὕψους AH . Ἡ τιμὴ τοῦ ZA εἶναι ἴση πρὸς: $\Delta A - \Delta Z = 1 - \phi$, ἥ ὁποία ἰσοῦται μὲ ϕ^2 , ἥτοι θὰ εἶναι:

$$ZA = 1 - \phi = \phi^2$$

3

Σχήμα 1.

Ἡ τιμὴ τῆς ὑποτείνουσας ZB τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ZAB, θὰ εἶναι:

$$(ZB)^2 = (ZA)^2 + (AB)^2 = (\phi^2)^2 + 1^2 \text{ καὶ}$$

$$ZB = 1,070466263 \quad 4$$

Ἀπὸ τὰ ὅμοια ὀρθογώνια τρίγωνα AHZ καὶ ZAB θὰ ἔχουμε:

$$\frac{AH}{ZA} = \frac{AB}{ZB} \text{ καὶ δι' ἀντικαταστάσεως}$$

θὰ ἔχουμε:

$$AH = \frac{ZA \cdot AB}{ZB} = \frac{\phi^2 \cdot 1}{1,070466...} \text{ καὶ}$$

$$AH = 0,35682209 \quad 5$$

Παρατηροῦμε τώρα ὅτι ἐὰν διαιρέσουμε τὸ $e = 2,718281828$ μὲ τὴν τιμὴ τοῦ ὕψους AH τοῦ ὀρθογωνίου τριγώνου ZAB θὰ λάβουμε:

$$\frac{e}{AH} = 7,618031237 \approx (7+\phi)$$

$$\text{Ὡστε εἶναι: } \frac{e}{AH} \approx (7+\phi) \quad 6$$

$$\eta \quad e \approx AH (7+\phi) \quad 7$$

Ἔχοντας τὶς σχέσεις 6 καὶ 7 ἀνωτέρω, δυνάμεθα τώρα νὰ κατασκευάσουμε τὸν e ὡς ἑξῆς: Προεκτείνουμε τὸ ὕψος AH πρὸς τὸ σημεῖο H καὶ ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ λαμβάνουμε τμήμα AI ἴσο μὲ ἑπτὰ φορές τὴν πλευρὰ AB τοῦ τετραγώνου σὺν τὸ τμήμα ΓΕ = ϕ . Ἐνώνουμε τὰ σημεῖα Δ καὶ I μὲ τὴν εὐθεῖα ΔI. Τώρα ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ΔA τοῦ τετραγώνου ABΓΔ λαμβάνουμε τμήμα ΔΘ ἴσο πρὸς τὸ ὕψος AH, ἢτοι ΔΘ = AH καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖο Θ φέρουμε τὴν ΘΚ παράλληλη πρὸς τὴν ΔI, ἥ

ὅποια τέμνει τὴν AI στὸ σημεῖο K. Θὰ ἀποδείξουμε ὅτι τὸ τμήμα KI εἶναι ἴσο περίπου μὲ τὴν τιμὴ τοῦ e ἢτοι $KI \approx e$. Πράγματι ἀπὸ τὰ ὅμοια τρίγωνα AΘK καὶ AΔI ἔχουμε:

$$\frac{A\Theta}{AK} = \frac{A\Delta}{AI} \quad 8$$

$$\text{Ἀλλά: } A\Theta = A\Delta - \Delta\Theta = A\Delta - AH = 1 - 0,35682209 = 0,64317791$$

$$AK = AI - KI = (7+\phi) - KI \quad A\Delta = 1, \quad AI = 7+\phi$$

Δι' ἀντικαταστάσεως τῶν ἴσων στὴν σχέση (8) εὐρίσκομε τελικῶς:

$$KI = 2,7182828281 \approx e \quad 9$$

Ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς τοῦ KI ἀπὸ τὴν πραγματικὴ τιμὴ τοῦ $e = 2,718281828...$ εἶναι $KI - e = 0,000000982$ ἢτοι μικρότερη ἀπὸ τὸ ἓνα ἑκατομμυριοστό.

Δημ. Κ. Μαργέτης
Ἀντιπέραρχος (ἱ.π.τ.) ἐ.ἀ.

«ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΙΣΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

‘Ο Γιάννης Ζουγανέλης μιλά έξω από τὰ δόντια

‘Ο Γιάννης Ζουγανέλης είναι ένας από τους γνωστότερους και πιο πολυτάλαντους “Έλληνες καλλιτέχνες με σημαντική θητεία στο θέατρο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο και τη μουσική, όπου διαπρέπει ως συνθέτης και εκτός Ελλάδας.” Ανθρωπος με ευαισθησίες, κατά κανόνα τολμηρός στις ιδέες του και σεμνός και διακριτικός, δέχτηκε να παραχωρήσει την ακόλουθη συνέντευξη στον «Δαυλό», όπου με ειλικρίνεια απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις μας. Η συνάντησή μας έγινε στο θέατρο «Ακροπόλ» της οδού Ίπποκράτους μετά την ολοκλήρωση μιᾶς πρόδας του.

‘Αναμενόμενη λοιπόν η πρώτη ερώτησή μας, πού είχε να κάνει με την παράσταση στην οποία πρωταγωνιστεί.

ΣΥΝΤ.: *Τί έτοιμάζετε ἐδῶ στο «Ακροπόλ»;*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ: Στο θέατρο «Ακροπόλ» λειτουργεί για τέταρτο χρόνο η Έθνική Λυρική Σκηνή, ή οποία έχει αναλάβει μία σημαντική αποστολή· μετατρέπει σε όπερέτες έργα Έλλήνων συγγραφέων. Τα προηγούμενα χρόνια έχουν ανέβη οι «Απάχιδες των Αθηνών», το «Φιόρο του Λεδάντε», πέρσι το «Κορίτσι της Γειτονιάς» του Χατζηαποστόλου και φέτος ανεβάζουμε τον «Γενικό Γραμματέα» του Ήλία Καπετανάκη, ένα έργο που είναι γραμμένο στο τέλος του 19ου αιώνα, το 1880 περίπου. ‘Ο Καπετανάκης δέ είναι ο μόνος συγγραφέας στη νεοελληνική γραμματεία, πού έχει τοποθετήσει στο θέατρο την εποχή του, όπως ακριβώς ήταν. Δηλαδή οι πολιτικές αντιπαραθέσεις, το προσωπικό συμφέρον, ή ξеноμανία πού εκφραζόταν από τη μεγαλοαστική (έντος εισαγωγικών) τάξη της εποχής, όλα αυτά δίνονται πιστά. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο έργο, πολὺ δυνατό, κωμωδία. Έχουμε σεβαστή απόλυτα τὸ ὕψος καὶ τὴ λαλιά τοῦ συγγραφέα, πού εἶναι ιδιαίτερη, γιατί ὁ ἴδιος ὁ Καπετανάκης μέσα ἀπὸ ἕναν προσωπικὸ αὐτοσαρκασμὸ (εἶχε διατελέσει γενικὸς γραμματέας σὲ κάποιο ὑπουργεῖο) βλέπει τὰ πράγματα πρωτίστως διωματικά ἐκτὸς ἀπὸ αἰσθητικά καὶ καλλιτεχνικά.

‘Ο Ήλιος Καπετανάκης μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο του ὑποβάλλει τὴν ἑλληνικότητα, ἐνῶ ἀπορρίπτει σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τὴν ξενομανία. Έχει πάρει σωστὲς ἀποστάσεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἢ ὁποία δὲν παίζει καθοριστικὸ

ρόλο στο έργο αυτό, παρὰ τὸ ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καθώριζε πολλές καὶ σημαντικές πλευρὲς τῆς ζωῆς. Ὁ συγγραφέας ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς στὴν κοινωνία, δὲν λαϊκίζει ὅμως καὶ δὲν κάνει πολιτικὴ.

Ἔψαξα καὶ θρῆκα τὴν ἀρχαία Ἐπίδαυρο

ΕΡ.: Μίλησες γιὰ ἐλληνικότητα, καὶ θέλω νὰ σταθοῦμε ἐδῶ. Ἔχω στὰ χέρια μου ἓνα δίσκο σου (CD) μὲ τίτλο «Χορδὲς Ψυχῆς». Οἱ μελωδίες ποὺ ἔχεις συνθέσει ἀποκαλύπτουν ἓναν ἄλλο Γιάννη Ζουγανέλη, ἄγνωστο στὴν Ἑλλάδα...

ΑΠ.: ... αὐτὸ εἶναι τὸ κακό...

ΕΡ.: ... καὶ μιλάμε γιὰ ἓνα ἔργο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν ἐλληνικότητα καὶ κατὰ τὴ γνώμη μου ἀπὸ τὴν Κλασικὴ Ἑλλάδα.

ΑΠ.: ... Βέβαια. Ἀπὸ τὴν ἀπόλυτα Κλασικὴ Ἑλλάδα. Γιὰ τὸν συγκεκριμένο δίσκο ἔχω ἐμπνευστῇ πάρα πολὺ ἀπὸ τὶς διονυσιακὲς γιορτὲς, τὶς ὁποῖες ἔχω διώσει καὶ ὁ ἴδιος στὰ πανηγύρια τῆς Μυκόνου. Κατάγομαι ἀπὸ τὴ Μύκονο κατὰ τὸ ἥμισυ, Μύκονο καὶ Νάξο. Στὴ Μύκονο ὑπάρχουν ἀκόμα (καὶ εὐφυσέτατα ἢ Ὁρθοδοξία τὶς ἔχει ἐνσωματώσει στὴ δική της ἔκφραση) γιορτὲς, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἀκμὴ τῆς Δήλου στὴν ἀρχαιότητα. Διονυσιακὲς γιορτὲς. Ἡ Δήλος ἦταν ἀφιερωμένη στὸν Ἀπόλλωνα λόγω τοῦ Φωτός, ἢ Μύκονος εἶχε πολιοῦχο τὸν Διόνυσο. Καὶ μερικοὶ Μυκονιάτες αἰσθάνονται πὼς τὸν Διόνυσο ἔχουν πολιοῦχο ἀκόμα καὶ τώρα, γι' αὐτὸ καὶ γίνονται καὶ αὐτὲς οἱ γιορτὲς.

ΕΡ.: Οἱ Μυκονιάτες ἔχουν συνείδηση αὐτῶν τῶν πραγμάτων;

ΑΠ.: Βεβαίως καὶ ἔχουν συνείδηση! Στὴ Μύκονο μάλιστα, μοῦ ἔλεγε κάποτε ἓνας Μυκονιάτης –γιὰ νὰ καταλάβῃς τὴ σχέση μὲ τὸ ἀρχαιοελληνικὸ δῖωμα καὶ τὶς διονυσιακὲς γιορτὲς– ὅτι τὸ «Υπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ Νικητήρια» δὲν τοῦ φαινόταν γιὰ ὕμνος στὴν Παναγία. Ποιά στρατηγὸς καὶ ποιά νικητρία; Εἶναι ἓνας ὕμνος αὐτοῦσιος γιὰ τὴ θεὰ Ἀθηνᾶ, μοῦ ἔλεγε· ἔψαξα μετὰ καὶ τὸ θρῆκα. Φυσικὰ στὸν ἀρχαῖο ὕμνο ἔχουν γίνεαι κάποιες ἀπαραιτήτες μικρὲς ἀλλαγές. Αὐτὸ μοῦ τὸ εἶπε ἓνας ἀπλὸς Μυκονιάτης!

ΕΡ.: Καὶ ἐσὺ ἔψαξες λοιπόν;

ΑΠ.: Ἔψαξα σὲ κείμενα μαζί μὲ τὸν φίλο μου, τὸν Σάκη Μπουλᾶ. Καὶ πρέπει νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὁ Σάκης εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον ἄνθρωπος καὶ ἔχει πολὺ σοβαρὲς ἀπόψεις. Ὅσα χρόνια τὸν ξέρω, διαβάζει συνεχῶς Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία. Καὶ εἶναι τρομερὸς ἀναλυτὴς τῆς γλώσσας μας.

ΕΡ.: Ψάχνεις λοιπὸν στίς πηγές;

ΑΠ.: Τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα τὴν ψάχνω πολὺ. Γιατὶ ἔχουμε τὴ μόνη ἐννοιολογικὴ-μὴ συμβατικὴ γλῶσσα στὸν κόσμο, ποὺ ἐννοεῖ δηλαδὴ αὐτὸ ποὺ λέει. Καὶ εἶναι μητέρα-γλῶσσα ὅλων τῶν γλωσσῶν. Ἀκόμα καὶ γιὰ τὶς θεότητες. Γιὰ παράδειγμα ἡ λέξις Θεός, ποὺ εἶναι στὰ λατινικὰ Zeus, ὁ Δίας δηλαδὴ. Καὶ δὲν μιλάμε γιὰ ἄστρα καὶ ἀστρονομία ἢ γιὰ τὴ γεωγραφία. Δὲς τὴν περίπτωσι τοῦ Ἀμαζόνιου στὴ Νότιο Ἀμερικὴ: δὲν τὸ

σκέφτηκε κανείς πώς βρέθηκαν οί Ἀμαζόνες ἐκεῖ; Ἄλλο παράδειγμα τὸ Σουέξ τῆς Αἰγύπτου, πού, ἂν τὸ διαβάσης ἀνάποδα, σημαίνει Ζεὺς (SUEZ-ZEUS).

ΕΡ.: *Εἶναι πάντως πρὸς τιμὴν σου, ὅτι τὶς ἐλληνικὲς σου θέσεις, τὶς ἄγνωστες στοὺς πολλοὺς, δὲν ἔχεις πρόβλημα νὰ τὶς ἐκφράσης δημόσια.*

ΑΠ.: Καθόλου πρόβλημα. Γιατὶ ἔχω ἀποφασίσει νὰ εἶμαι, τουλάχιστον ὅσο μπορῶ, εἰλικρινής. Καὶ λέω ὅσο μπορῶ, γιατί ὑπάρχουν ζητήματα τοῦ χαρακτήρα καὶ τοῦ προσωπικοῦ διώματος, πού δὲν μπορεῖς νὰ τὰ ἐκφράσης. Βεβαίως τὸ τί εἶναι ἀλήθεια εἶναι μία ἄλλη ἱστορία, γιατί ἡ ἀλήθεια, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας, εἶναι ὑποκειμενική. Ὅπως οἱ μνῆσεις. Ἡ ἀποψή μου εἶναι, πὼς ἡ σοβαρότερη μνῆση πού μπορεῖ νὰ λάβῃ ἓνας ἄνθρωπος εἶναι ἡ Γνώση. Αὐτὸ τουλάχιστον λέγανε οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες!

ΕΡ.: *Πὼς ὁμως στράφηκες πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Γραμματεία;*

ΑΠ.: Ἐψαξα τὴν Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία, Δράμα καὶ Λογοτεχνία ἀπὸ σύμπλεγμα.

ΕΡ.: *Δηλαδή;*

ΑΠ.: Διότι στὸ σχολεῖο, στὸ Γυμνάσιο καὶ τὸ Λύκειο, δὲν εἶχα καλὴ σχέση μὲ αὐτὰ τὰ μαθήματα. Ἦμουν πολὺ καλὸς στὴ Φυσικὴ, στὴ Χημεία, στὰ Μαθηματικά. Πὼς μπῆκα στὴ διαδικασία νὰ μπῶ στὸ περὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἀναζήτησης; Ἐργαζόμουν στὴν ΕΡΤ καὶ πολλὲς φορὲς μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συνεργασθῶ μὲ ἐξαιρετικὸς σκηνοθέτες. Ἀνεβάζαμε στὸ ραδιόφωνο ἔργα ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀναγκαζόμουν τότε νὰ τοὺς διαβάσω καὶ ἔλεγα μετὰ στὸν ἑαυτό μου: Εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ξέρω τὴν «Ἀντιγόνη», νὰ τὴν ἔχω ξωπετάξει στὸ σχολεῖο; Διαβάζοντα τὴν «Ἀντιγόνη» μοιραῖα ψάχνεσαι καὶ εἰδικὰ τοὺς «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας». Στὴν πραγματικότητα ἡ δουλειὰ μὲ ἔμπασε σὲ αὐτὴ τὴ διαδικασία. Ὅταν διαβάξης τοὺς «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας», δὲν καταλαβαίνεις τί σοῦ γίνεται καὶ μετὰ ἀνακαλύπτεις ὅτι ὅλα τὰ μυστικά καὶ οἱ ἀλήθειες τοῦ κόσμου μας ἐκεῖ ὑπάρχουν... Ἡ σχέση μὲ τὴ ζωὴ, μὲ τὸν θάνατο. Λίγο νὰ τὸ μελετήσης, σὲ παραπέμπει σὲ ἄλλη βιβλιογραφία, καὶ αὐτὸ δὲν σταματᾷ ποτέ.

«Μὲ στενοχωρεῖ πολὺ ὁ βυζαντινισμός»

Τώρα ὁμως θέλω νὰ πῶ καὶ κάτι ἄλλο. Ἐχω στενοχωρηθῇ πάρα πολὺ μὲ τὸν βυζαντινισμό.

ΕΡ.: *Γιατί;*

ΑΠ.: Δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ὡς Ἕλληνας ὅτι οἱ Τοῦρκοι 400 χρόνια δὲν πείραξαν τὰ μνημεῖα μας, τὰ σεβάστηκαν ἐντάξει, δὲν σεβάστηκαν τὴν Ἀγία Σοφία – καὶ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ τὴ σεβαστοῦν. Ὅμως δὲν μπορῶ νὰ βλέπω στὴ Σαντορίνη καὶ ἄλλου ἐκκλησίες κτισμένες μὲ ἀγάλματα ἐλληνικὰ ὡς οἰκοδομικὸ ὑλικό. Δὲν δέχομαι νὰ βλέπω στὴ Μύκονο νὰ παίρνουν μάρματα καὶ γλυπτὰ συνειδητὰ ἀπὸ τὴ Δῆλο, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὰ κάνουν ἀσδέστη!

ΕΡ.: *Συμβαίνει κάτι τέτοιο σήμερα;*

ΑΠ.: "Όχι σήμερα, δὲν τὸ κάνουν. Τὸ ἔκαναν ὅμως παλιότερα. "Αν βρεθῆς στὴ Μύκονο, πρόσεξε καὶ θὰ δῆς ὅτι ὅλα τὰ πεζοδρομία ἔχουν σπονδύλους ἀπὸ κίονες τῆς Δήλου ὅπως καὶ στὰ καφενεῖα κάτω στὸ λιμάνι. "Εφτειαχναν καὶ σπίτια μὲ τὰ ἴδια ὑλικά. Καὶ φυσικὰ δὲν ἔφταιγαν οἱ τότε ἀδαεῖς καὶ ἀφελεῖς Μυκονιάτες, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς καθωδηγοῦσαν. Αὐτὴ εἶναι μία ἔκφραση τοῦ βυζαντινισμοῦ. Πρόσεξε, δὲν ἀποποιοῦμαι τὴ μεσαιωνικὴ ἱστορία μας. Νὰ πῶ ὅμως ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, ἀλλὰ Ἀνατολικὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία. Δὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ παραβλέψω χίλια χρόνια ρωμαϊκῆς κατοχῆς ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ Κράτος, γιατί τὸ ἔθνος μας, ἂν καὶ ὑπὸ κατοχὴ, συνέχισε νὰ ὑπάρχει. Καὶ νὰ σοῦ πῶ, ἀκόμα ὑπὸ κατοχὴ εἶναι ὁ Ἑλληνισμός.

ΕΡ.: *Ὑπάρχουν κάποιοι κύκλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ τελευταῖο διάστημα προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν πὼς δὲν εἴμαστε Ἕλληνες ἀλλὰ Ρωμαῖοι-Ρωμιοί. Θὰ ἤθελα νὰ μοῦ πῆς ὡς Ἕλληνας πολίτης, θὰ ἀποδεχόσουν ποτὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Ρωμαίου-Ρωμιοῦ;*

ΑΠ.: Κοίταξε νὰ δῆς, Ρωμιούς μᾶς βάφτισαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὅπως καὶ οἱ ξένοι μᾶς λένε Γραικούς. Ἕλληνες εἴμαστε, ἂν καὶ ἐκχριστιανισμένοι. Σέβομαι τὴ μητέρα μου ποὺ ἔχει ἀνάγκη τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ πιστεύω στὴ συνύπαρξη. Σέβομαι τὸ θεῖον μὲ τὴν εὐρύτερη ἔννοια, σέβομαι καὶ τὴ θεία χάρη μὲ τὴν εὐρύτερη πάλι ἔννοια. Σέβομαι καὶ τὴν Παναγία τῆς Τήνου σὰν ἓνα μαγνητικὸ πεδίο, ποὺ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ τόσα χρόνια ἔχει ἐπιβάλλει. Βεβαίως πάλι ἐδῶ φτάνουμε στοὺς Ἕλληνες καὶ στὸν Πυθαγόρα, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὴ συμπαντικὴ ιδιαιτερότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Μετὰ ἡ ζωὴ ἄλλαξε. Ἦρθαν οἱ κοσμοθεωρίες ποὺ ἤθελαν τοὺς ἀνθρώπους μᾶζα. Ξεχάσαμε τὴν ιδιαιτερότητά μας. Μπῆκε τὸ στοιχεῖο τῆς σύγκρισης ἀντὶ τοῦ στοιχείου τοῦ μέτρου ποὺ εἴχαμε οἱ Ἕλληνες. Ἐγὼ μπορῶ νὰ συγκριθῶ μόνο μὲ τὸ μέτρο τὸ δικό μου καὶ νὰ ἀνακαλύψω τὴ δική μου ιδιαιτερότητα καὶ ἐσὺ μὲ τὴ σειρὰ σου τὴ δική σου ιδιαιτερότητα. Καὶ ἔτσι μόνο νὰ πᾶμε σὲ κοινωνικὲς συνθέσεις. Αὐτὲς εἶναι ἀντιλήψεις τοῦ Πρωταγόρα, τοῦ Ἀριστοτέλη καὶ κυρίως τοῦ Ἡράκλειτου. Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχαν θρησκεία, ἀπὸ ὅπου νὰ ἔκαναν τὸν ἄνθρωπο μικρὸ καὶ ἀμαρτωλό. Ἐνῶ τώρα εἴμαστε ἔνοχοι γιὰ ὅ,τι συμβαίνει. Ἐνοχοὶ ἀκόμα καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα.

«Ρωμιοί: Βάρβαροι σὲ σύγκριση μὲ τοὺς Ἕλληνες»

ΕΡ.: *Πᾶμε πίσω στοὺς Ρωμιούς...*

ΑΠ.: Εἴμαστε λοιπὸν ἐκχριστιανισμένοι. Εἴμαστε... «ἐξωγήνιοι»(!). Καὶ λέω εἴμαστε, γιατί δὲν ἀφήνω τὸν ἑαυτό μου ἀπ' ἐξῶ. Εἴμαστε ξεκομμένοι, εἴμαστε βάρβαροι σὲ σχέση μὲ τὴ λογικὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Καὶ δὲν ἔννοῶ τὸν βάρβαρο μὲ ρατσιστικὴ πρόθεση, γιατί οἱ πρόγονοί μας δὲν ἦταν ρατσιστές. Βάρβαροι ἦταν ὅσοι δὲν ἀντιλαμβάνονταν τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, μᾶς καὶ δὲν ὑπῆρχε ἄλλος πολιτισμός. Ὅπως ἐπίσης δὲν ὑπάρχει «Δυτικὸς Πολιτισμός». Παράγει πράγματα, δὲν εἶναι ἀμελητέα ποσότητες, ἀλλὰ ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς εἶναι

Ὁ Γιάννης Ζουγανέλης καὶ δεξιά ὁ συνεργάτης μας κ. Στ. Μυτιληναῖος.

οὐσιαστικά ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός. Ὑπάρχουν λοιπὸν Ἕλληνες ποὺ εἶναι ξεκομμένοι ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, ποὺ τολμοῦν καὶ μιλάνε γιὰ εἰδωλολατρία σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στοὺς ἑλληνικοὺς θεοὺς, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη εἰδωλολατρία ἀπὸ τὴ σχέση μὲ τὶς χριστιανικὲς εἰκόνες ποὺ ἔχουμε.

ΕΡ.: Ὡστόσο τὰ τελευταῖα χρόνια διώχνουμε μία ἀναγέννηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς τρόπον σκέψης καὶ ζωῆς.

ΑΠ.: Ἐντάξει, ὑπάρχει αὐτὸ ποὺ λές, ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ἀναγεννιώνται δὲν ζοῦν οἱ περισσότεροι ἑλληνικά. Γιὰ παράδειγμα, δὲν πιστεύω σὲ μερικοὺς ποὺ πᾶνε καὶ κάνουν τελετὲς στὸ Δωδεκάθεο, τὰ θεωρῶ φολκλόρ. Ἐκεῖ μέσα δὲν ὑπάρχει ἑλληνικότητα. Σὰν σκέψη νομίζω πὼς πρέ-

πει να κάνουμε τις αναγωγές. Καλό είναι που οι Έλληνες επιστρέφουν στα πατρώα, ο τρόπος που γίνεται είναι που μερικές φορές με χαλάει.

ΕΡ.: Άρα ο Έλληνισμός για σένα είναι...

ΑΠ.: Πολιτισμός, Παιδεία και όχι θρησκεία. Και πάνω απ' όλα είναι ζήτημα έκφρασης. Να σου πω και το άλλο. Δεν κατάλαβα ποτέ, γιατί στον γάμο πρέπει να επικαλούμαστε τον Άθραάμ; Έστω και ως Χριστιανοί. Τί δουλειά έχω εγώ με τις δέκα εντολές; Γιατί να άσπαστώ το «ου κλέψεις». Δεν θέλω να κλέψω ποτέ και δεν έχω κλέψει τίποτα. Και δες την υποκρισία. Δεν μάς κλέβουν οι τράπεζες κάθε μέρα; Δεν μάς κλέβουν τις συνειδήσεις;

ΕΡ.: Οι ιδέες του Έλληνισμού είναι σύγχρονες;

ΑΠ.: Απόλυτα σύγχρονες, αλλά βλέπω δυσκολία στην εφαρμογή, αν δεν προηγηθεί η μύηση, δηλαδή η παιδεία, που οδηγεί στη Γνώση.

ΕΡ.: Έχεις μία αδυναμία στον Όρφέα...

ΑΠ.: Οντως...

ΕΡ.: Ως μουσικός;

ΑΠ.: Κοίταξε, εγώ δεν πιστεύω στους καλλιτέχνες. Πιστεύω κατ' αρχήν ότι είμαστε όλοι καλλιτέχνες. Όπως θεωρώ ότι οι μεγάλες τέχνες δεν γίναν από τους καλλιτέχνες αλλά από τους αποδέκτες τους. Αν δεν υπάρχει αποδέκτης, δεν υπάρχει τέχνη, άρα και αυτός που αποδέχεται το έργο είναι καλλιτέχνης. Μου έχει τύχει να συζητήσω με άνθρωπο για κάτι που έχω κάνει και να μου πη περισσότερα πράγματα από τη δική μου σκέψη με την οποία έχω κάνει το έργο, και είδα πώς είχε δίκιο.

ΕΡ.: Για τον Όρφέα και τον Διόνυσο μόνο ή Μύκονος και η καταγωγή σου ευθύνονται;

ΑΠ.: Είχα προσωπικό έναυσμα, γιατί είμαι από τους ανθρώπους που η έμπειρία με ώθησε και όχι η συνειδητή μελέτη. Και τώρα που κάθομαι και διαβάζω, το κάνω με το ζόρι. Προσωπικά με συγκινεί ή όρφικη αντίληψη. Και περισσότερο η αίσθηση της συνύπαρξης μεταξύ των ανθρώπων, που μόνο μέσα από τον Όρφισμό αναδεικνύεται. Στη μουσική είχα δάσκαλο τον Νίκο Μαμαγκάκη, μία από τις μεγαλύτερες μορφές. Αυτός ήταν ή αφορμή που πήγα και είδα δεκαπεντάχρονος τον «Προμηθέα Δεσμώτη» στην Επίδαυρο με τον Μινωτή. Μέχρι τότε δεν ήξερα τίποτα από δράμα. Και σαν παρακολούθησα την παράσταση, έφαγα ένα χοντρό χαστούκι συγκίνησης, γιατί η συγκίνηση δεν χαϊδεύει. Επί σκηνής, βλέπεις, είχα έναν τρομερό άνθρωπο, τον Μινωτή, που ήξερε τί υποκρινόταν και τί έλεγε, και εκεί κατάλαβα την ποιητικότητα του Έλληνικού Λόγου. Και εκεί, στην Επίδαυρο, ή ίδια ή τραγωδία που αναδυότανε, ταρακούνησε το μυαλό μου. Μετά, τα καλοκαίρια χανόμουνα στη Δήλο και την ανακάλυπτα. Έμαθα πώς και εκεί τιμούσαν τον Όρφέα. Έπειτα έτυχε έμμέσως να είμαι και μαθητής του Κάρλ Όρφ, και λέω έμμέσως, διότι σπούδασα στην Ακαδημία του Μονάχου, την οποία ίδρυσε ο Όρφ. Αν άκουσες τα έργα του, είναι επηρεασμένα από τους αρχαίους ελληνικούς ρυθμούς. Ο Όρφ δεν λεγόταν έτσι, είχε άλλο επώνυμο. Από τον Όρφέα άλλαξε το όνομά του. Βεβαίως και αυτός παρεξηγήθηκε, και είπαν πώς

είχε φασιστικές αντιλήψεις, πράγμα που δεν εϋσταθεῖ. Ἀπὸ αὐτὴ λοιπὸν τὴν Ἀκαδημία ἀποφοίτησα, τῆς ὁποίας εἶμαι καὶ ἐπίτιμος καθηγητής.

Ἐλπίζω ἡ Ἐκκλησία νὰ μὴν ἐχθρεύεται τὸν Ἕλληνα

ΕΡ.: Ζοῦμε σὲ μία ἐποχὴ παγκοσμιοποίησης, καὶ προβάλλεται ἀπὸ ὠριμένους ἢ ἄποψη πὼς οἱ ἐθνικὲς κουλτοῦρες πρέπει νὰ ἐξαλειφθοῦν. Κάποιες θεδαίως δυνάμεις ἀντιστέκονται. Ἀκόμα καὶ ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρώτη μορφὴ παγκοσμιοποίησης, σήμερα θέλει νὰ προδῇ ὡς πρόμαχος τοῦ Ἑλληνισμοῦ...

ΑΠ.: Κοίταξε, ἐξαιρῶ λίγο τὴν Ἑλληνορθοδοξία...

ΕΡ.: Ποῦ τὴν ἐξαίρεις;

ΑΠ.: Κάτι νομίζω πὼς ἀρχίζουν καὶ ἀντιλαμβάνονται. Ὑπάρχουν σὲ κάποιες μονὲς ἀγιογραφίες Ἑλλήνων φιλοσόφων, πού σημαίνει πὼς κάπου τοὺς ἀποδέχονται.

ΕΡ.: Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ σκληροπυρηνικὴ στάση τῆς Ἐκκλησίας, πού δὲν θέλει καμμία σχέση μετὰ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα.

ΑΠ.: Δὲν με ἀφοροῦν καθόλου αὐτά. Ἐγὼ πιστεύω πὼς πρέπει νὰ συνυπάρξουμε.

ΕΡ.: Καὶ γιὰ τοὺς ἐλληνικῆς καταγωγῆς συμπατριῶτες μας, πού θέλουν νὰ ἔχουν ρωμαϊκὴ συνείδηση καὶ κινοῦνται στοὺς ἐκκλησιαστικὸς χώρους;

ΑΠ.: Δὲν νομίζω ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ ἀκούσουν. Δὲν ἀκοῦν! Αὐτοὶ ἔχουν τὴν ἀντίληψη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, πού συνεχῶς διδάσκουν, δὲν ἀκοῦν.

ΕΡ.: Προσφάτως ἡ Ἐκκλησία δημιούργησε μία Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ Μελέτη τῆς Ἀρχαιολατρίας-Νεοειδωλολατρίας μετὰ περιέργες προθέσεις.

ΑΠ.: Μὰ ἡ Ἐκκλησία ὅποιον διαφορετικὸ τὸν θεωρεῖ αἵρετικό. Τί σημαίνει ὅμως αἵρετικός;

ΕΡ.: Εἶναι δυνατόν ἕνας Ἕλληνας μετὰ ἐλληνικὴ συνείδηση νὰ θεωρῇται αἵρετικός;

ΑΠ.: Γιὰ μένα δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται αἵρετικός. Ἐγὼ δὲν ἔχω καμμία ἰδιαίτερη κόντρα μετὰ τὴν Ἐκκλησία, καὶ ἐξ ἄλλου οἱ περισσότεροι Ἕλληνες ἔχουν ταυτίσει τὸ βίωμά τους μετὰ τὴν Ἐκκλησία. Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι μοῦ ἀρέσει ἡ φράση τοῦ Σεφέρη «ἡ πιὸ ὠραία μορφὴ τῆς Ἀνοιξης εἶναι τὸ Ἑλληνικὸ Πάσχα». Δὲν με ἀφήνει ἀδιάφορο ἡ Ἐκκλησία, γιατί δὲν ἀφήνει ἀδιάφορη τὴ μητέρα μου. Τὸν πατέρα μου τὸν ἔθαψα κάτω ἀπὸ τὴ λογικὴ τῆς Ἑλληνορθοδόξου λατρείας. Ἐγὼ εἶμαι βαπτισμένος Ἰωάννης, θὰ ἤθελα νὰ λέγωμαι Πλάτων, ἀλλὰ μοῦ ἔδωσαν ἐβραϊκό ὄνομα. Δὲν ἐχθρεύομαι τὴν Ἐκκλησία, ἐλπίζω καὶ θέλω οὔτε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐχθρεύεται αὐτοὺς πού σκέφτονται διαφορετικά.

ΕΡ.: Νὰ τολμῶ μία ἐρώτηση. Σοῦ ταιριάζει καλύτερα ἡ ἐλληνικὴ ἀντίληψη περὶ τοῦ θείου;

ΑΠ.: Naί, δὲν τὸ συζητάω. Ἀλλὰ σέβομαι καὶ τὴν ἀνεξιθρησκεία.

Στέφανος Μυτιληναῖος

«ΟΣΙΟΝ ΠΡΟΤΙΜΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

Μελετώντας κανείς τὰ «Ἠθικὰ Νικομάχεια» τοῦ Ἀριστοτέλους εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν αἰσθανθῇ ἔντονη συνειδησιακὴ φόρτιση, ὅταν ἔρχεται ἀντιμέτωπος μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου φιλοσόφου «*Ἀμφοῖν γὰρ ὄντοι φιλοῖν ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν*». Οἱ φιλόσοφοι (στοὺς ὁποίους ἀναφέρεται ὁ Σταγειρίτης στὸ ἐν λόγω κείμενο) ὀφείλουν νὰ θυσιάζουν καὶ τὰ πλεον προσφιλεῖ στὸν βωμὸ τῆς ἀλήθειας. Πράγματι ἀκόμη καὶ σὲ ἐποχὲς παρακμῆς, ὅπως αὐτὴ ποὺ διανύουμε τώρα, ἡ ἀμεροληψία θεωρεῖται ὡς ὑπέρτατη ἀρετὴ, τὴν ὁποία καλοῦνται νὰ ἀσπαστοῦν ὁ διανοούμενος καὶ ὁ ἐπιστήμονας. Δυστυχῶς εὐκόλα διαπιστώνει κάποιος, ὅτι στὶς μέρες μας τὸ προαναφερθὲν ἀξίωμα σπανίως μετουσιώνεται σὲ ἔργο.

Τὰ τελευταῖα χρόνια παρατηρεῖται μιὰ διαρκῶς αὐξανόμενη μεταστροφὴ σημαντικῆς μερίδας τοῦ ἑλληνικοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν μελέτη διδύων ἐξειδικευμένων στὴν σπουδὴ τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου. Ἀσφαλῶς μιὰ τέτοια ἔνδειξη μόνο μὲ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας μπορεῖ νὰ γεμίσει τίς καρδιὲς τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς συνόρων.

Ὡστόσο αὐτὴ ἡ τάση ἀφυπνίσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγκυμονεῖ κινδύνους, κυρίως ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως κανόνων ἐμπιστοσύνης, ποὺ θὰ ὄφειλαν νὰ τὴν πλαισιώνουν. Πῶς ὅμως συνδέεται αὐτὴ ἡ παρατήρηση μὲ τὴν προσηγηθεῖσα ἀναφορὰ στὸν Ἀριστοτέλη; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή:

Ὡς «σημαιοφόροι» τοῦ νέου αὐτοῦ ρεύματος ἐμφανίζονται συγγραφεῖς - ἐρευνητὲς, οἱ ὁποῖοι ἐμφορούμενοι ἀπὸ φιλοπατρία καὶ ἀδύναμοι νὰ ἀποστασιοποιηθοῦν ἀπὸ ἓνα θρησκευτικὸ δόγμα, ποὺ ἔχει ἐνσταλάξει μέσα τους ἡ ἐνδεδειγμένη κρατικὴ κατῆχηση, ὑποπίπτουν συχνὰ σὲ ὑπερβολές. Μεταξὺ ἄλλων λοιπὸν τὰ τελευταῖα χρόνια διαβάζουμε πῶς οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶναι ἐξωγήινοι, πῶς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Μαρία ἦταν ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ πολ- λές ἄλλες τῆς ἰδίας ἐγκυρότητας «ἀποκαλύψεις», ποὺ συχνὰ προκαλοῦν τὴν θυμηδία.

Ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν εἶναι φυσικὰ προφανής, δυστυχῶς ὅμως ἐλάχιστοι ἐρευνητὲς διαθέτουν τὴν ἀπαιτούμενη ὠριμότητα, γιὰ νὰ τὴν ἀναγνωρίσουν; **Λαοὶ ποὺ ὑφίστανται διαρκεῖς ἐξευτελισμοὺς σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο, ἔχουν τὴν ἀνάγκη ἀναλόγων ἐθνικῶν «ὑπεραναπληρώσεων».** (Παναγιώτης Κονδύλης). Τὸ Ἑλληνικὸ κράτος προφανῶς δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἐξαιρεση αὐτοῦ τοῦ κανόνα.

Ταυτόχρονα ἡ ἔρευνα, ποὺ ἐμμέσως πλὴν σαφῶς καταλήγει σὲ πορίσματα μεσσιανικοῦ τύπου, ὅπως λ.χ. «ὁ θεὸς τῆς Ἑλλάδας ἀνέκαθεν προνοοῦσε πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνισμοῦ», τὸ μόνο ποὺ δὲν ἐπιτυγχάνει εἶναι νὰ καταστήσῃ τὸν Ἕλληνα ἀπὸ ἀπαθὴ παρατηρητὴ τῆς Ἱστορίας ἐνεργὸ πρωταγωνιστὴ τῆς.

Χρυσόστομος Παλάθρας

Μάστερ Ἀρχαίας Ἱστορίας Παν/μίου Χάλλ

ΒΕΒΗΛΩΝΟΥΝ ΜΙΝΩΙΚΟ ΤΑΦΟ

Πρόσφατα έκανα ένα ταξίδι στο νησί της Σκοπέλου, τὸ ὁποῖο ἀνήκει στὸ σύμπλεγμα νησιῶν Σποράδες. Πρῶτος βασιλιάς τῆς Σκοπέλου ἢ Πεπάρηθου, ὅπως ὠνομαζόταν ἀρχικὰ τὸ νησί, ἦταν ὁ Στάφυλος, ὁ ὁποῖος προερχόταν ἀπὸ τὴ Μινωικὴ Κρήτη. Ψάχνοντας καὶ ρωτώντας γιὰ τὸ σημεῖο ταφῆς του, μετὰ χιλίων κόπων καὶ βασάνων καὶ μὲ τὴν παντελῆ ἔλλειψη ὁποιασδήποτε ἐπίσημης σήμανσης, τελικὰ μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἡλικιωμένου κυρίου –τοῦ ὁποῖου ἡ συγκίνηση ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγανάκτηση γιὰ τὴν ἀδιαφορία τῆς πολιτείας ἦταν ἐμφανής–, κατάφερα νὰ φτάσω στὸ σημεῖο **τὸ ὁποῖο παραθέτω στὴ φωτογραφία**. Πλήρης ἀδιαφορία καὶ ἐγκατάλειψη χαρακτηρίζουν τὴν κατάσταση τοῦ χώρου. Ἡ

τραγικὴ εἰρωνεία εἶναι ὅτι τὸ μέρος, ἐξαιτίας καὶ τῆς πυκνῆς βλάστησης ποὺ τὸ περιβάλλει, ἔχει καταντήσει ἕνα ἰδανικὸ ἀποχωρητήριο γιὰ τοὺς λουόμενους τῆς κοντινῆς παραλίας.

Σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτό, γιὰ νὰ μὴν μακρηγορῶ, παρόμοια κατάσταση ἐπικρατεῖ καὶ στὸ ἀρχαῖο Ἀσκληπιεῖο. Τουλάχιστον ἐδῶ ὑπάρχει στοιχειώδης περίφραξη γιὰ ἀποτροπὴ τῶν σημερινῶν βανδάλων.

Ὅσον ἀφορᾷ βέβαια στὸν τρόπο προβολῆς τῶν μοναστηριῶν, τὸ πλῆθος τους ἀλλὰ καὶ τὴ συντήρησή τους, ἡ διαφορὰ μὲ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους εἶναι τεράστια: Παντοῦ ὑπάρχουν πινακίδες, οἱ ὁποῖες ὁδηγοῦν τὸν ἐπισκέπτη σὲ καθένα μοναστήρι ἀπὸ τὰ τουλάχιστον πέντε ποὺ ὑπάρχουν στὸ νησί καὶ τὰ ὁποῖα θρίσκονται σὲ πλήρη ἀκμῇ.

Ἐν κατακλείδι θέλω νὰ ἐκφράσω τὸν ἀποτροπισμὸ καὶ τὴν ἀγανάκτησή μου γιὰ τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ἐγκατάλειψη ποὺ δείχνουν οἱ ἀρμόδιοι γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ κάθε τόπου καὶ γιὰ τὶς πραγματικὲς του ρίζες, τὶς ὁποῖες μὲ τὴν ἐπιμονὴ κάποιου θρησκευτικοῦ μας ταγοῦ θέλουν νὰ ἀντικαταστήσουν μὲ τὰ ξενόφερτα μπόλια πάνω στὸ δέντρο τῆς ὑπαρξῆς μας ὡς ἔθνους.

Δημήτρης Σταθάκης

Γεωπόνος, Χανιά Κρήτης

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

ΜΑΡΙΑ ΒΕΝΕΤΗ, «Θεωρητική Έπιστήμη» και Μεταφυσική

Ἡ νομὴ καὶ ἐμπορία τοῦ Ἀγνώστου ἀνήκει πάντοτε στὰ χέρια τῆς Μεταφυσικῆς, τὴν ὁποία σήμερα δὲν ἐκφράζουν μόνο τὰ παραδοσιακὰ θρησκευτικὰ δόγματα ἀλλὰ καὶ μία πλημμυρίδα ὁργανώσεων, πού ἐντάσσονται στὴ σφαῖρα τοῦ «μυστικοῦ», τοῦ «ἀπόκρυφου», τοῦ παρόλογου ἢ τοῦ ἀπλοῦ τσαρλατανισμοῦ. Ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετός, στὴ μακραίωνη προσπάθειά του νὰ ἀποκτήσῃ ἱστορικὸ καὶ φιλοσοφικὸ ὑπόβαθρο, διακηρύττει πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ὑπῆρξε ὁ πρῶτος τάχα διδάξας τὶς δοξασίες του! Τὸ δὲ ἔργο του «Μετὰ τὰ Φυσικά», στὸ ὁποῖο ὁ φιλόσοφος πραγματεύεται τὴ γνῶση τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Ὑπάρξεως, ἔφτασαν νὰ τὸ ὀνομάσουν «Μεταφυσικὴ» καὶ νὰ τὸ θεωρήσουν ὡς τὸ πρῶτο «μεταφυσικὸ» κείμενο.

Ἡ συγγραφέας τοῦ ἐν λόγω δοκιμίου ὄχι μόνο ἀποκαλύπτει τὴ «συναρπαγὴ» τοῦ ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλὰ προχωρεῖ καὶ σὲ μία συγκριτικὴ ἐξέταση τῶν ἐννοιῶν τῆς «θεωρητικῆς ἐπιστήμης» καὶ τῆς μεταφυσικῆς, καταδεικνύοντας εὐκόλα τὸ μεταξὺ τους ἀσύμβατο καὶ ἀσυμβίβαστο. Στὰ προλεγόμενα τοῦ βιβλίου ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ: «Ἡ λέξη μεταφυσικὴ δὲν εἶναι γνήσια λέξη καμμὴς γλώσσας. Δὲν εἶναι οὔτε ἑλληνικὴ οὔτε λατινικὴ. Στὴν πραγματικότητά ἀποτελεῖ παράφραση ἐκ συναρπαγῆς τοῦ τίτλου “Μετὰ τὰ Φυσικά” ἐνὸς ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους, πὺν ἀσχολεῖται μὲ ζητήματα Ὀντολογίας. Αὐτὸς ὁ τίτλος ἀπὸ τοὺς μεταφραστές τοῦ Ἀριστοτέλους, οἱ ὁποῖοι ἴσως δὲν εἶχαν εὐχέρεια στὴ χρῆση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, βρέθηκε σχεδὸν δέκα αἰῶνες μετὰ τὸν θάνατο τοῦ φιλοσόφου νὰ ἀποδίδεται ὡς *metaphysica*, ἴσως γιὰ τὸ “Μετὰ τὰ Φυσικά” ἢ ἡχοῦσε πιὸ ἀνοίξιο, πιὸ δυσνόητο ἢ πιὸ περίπλοκο στὴ δική τους ἀκοή. Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ τίτλος μετὰ τὴν ἀτυχή συρρίκνωσή της σὲ *metaphysica*, χρησιμοποιήθηκε πράγματι ὡς κάτι ἀλλότριο γιὰ τὴ γλωσσικὴ ἰδιοσυγκρασία τῶν Δυτικῶν, οἱ ὁποῖοι θρίσκοντάς την γοητευτικὰ ἀπόμακρη καὶ προκλητικὴ, τὴν ἐπένδυσαν μὲ ὅ,τι πιὸ χιμαιρικὸ, πιὸ ἀπόλυτο ἢ πιὸ ὑπερβατικόν...».

Παν. Α. Κουβαλάκης

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΑΣΚΗΤΙΣΜΟΣ

Ἔχει ἀπόλυτο δίκαιο ὁ κύριος Μανρομμάτης γιὰ τὰ ὅσα περὶ Μοναχισμό πραγματεύεται στὸ ἄρθρο του μὲ τίτλο «Χριστιανικὸς Ἀσκητισμὸς» («Δ», τ. 259, σελ. 16947), καὶ λίγα εἶναι τὰ ὅσα ἀναφέρει, μὰ κι ὅσα κι ἂν ποῦμε δὲν καλύπτεται τὸ θέμα. Τοῦτο μόνο ὁμως θέλω νὰ ἐπισημάνω: ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὔτε μοναχὸς ὑπῆρξε καὶ οὔτε καμμία ἢ κανένα παρώτρυνε πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση. Καὶ ὅσοι ψάχνουν στηρίγματα πάνω στὰ λόγια του γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὶς μοναχικὲς ἀπόψεις των, ἢ ἔχουν λόγους ὑπαρξιακοὺς ἢ ἔχουν ἄγνοια, μὲ τὴν καλὴ ἔννοια. Διότι ἐρμηνεύουν τὸν Ἰησοῦ ὡς ἓνα Γαλιλαῖο Σωκράτη, ὁπερ ἄτοπον. Ὁ Ἰησοῦς τῶν Εὐαγγελίων κυριολεκτικὰ εἶναι ἓνας Ἐβραῖος ἐπαναστάτης. Βέβαια αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀδυνατῶ ἔνεκα χρόνον νὰ παρατάξω ὅλα τ' ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα περὶ αὐτοῦ, γιὰ τὴν ἰδίαν ἐπανειλημμένην σὲ παλαιότερα τεύχη τοῦ «Δαυλοῦ» καὶ ὁ καλοπροαίρετος ἀναγνώστης μπορεῖ νὰ τὰ ἀναζητήσῃ ἐκεῖ. Ἐδῶ θέλω νὰ ἐπισημάνω γιὰ πολλοστὴ φορὰ, ὅτι ὁ ὅρος «βασιλεὺς» εἶναι τίτλος καὶ θεσμὸς διακυβέρνησης τῆς Πολιτείας. Εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, δηλαδὴ ὁ Θεὸς κυδεργᾷ δι' αὐτοῦ. Ἐπομένως ἐξουσιάζει τὴ ζωὴ καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ὑπηκόων του καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Νόμος. Ἡ ἀντίληψη δὲ αὐτὴ εἶναι διάχυτη στὴ συνείδηση τοῦ κάθε Ἐβραίου ἔνεκα τῶν θεοκρατικῶν του ἀντιλήψεων. Ἐτσι στὴ θεοκρατικὴ ἰουδαϊκὴ ἀντίληψη καὶ παραδοχὴ οἱ ὅροι: «Χριστὸς», «Υἱὸς Θεοῦ», «Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου» εἶναι ἓνας καὶ ὁ αὐτὸς ὅρος, ἐνέχουν πολιτικὴ ἢ ἔννοια καὶ ὑπονοοῦν τὸν ἐκάστοτε «Βασιλέα τῶν Ἐβραίων». Ἀκόμα καὶ αὐτὸ τὸ «ὁ φίλων

Γ. ΓΡΗΓΟΡΟΜΙΧΕΛΑΚΗΣ, *Τὸ βιβλίο πού ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει νὰ διαβάσῃς*

Ὁ τίτλος εἶναι χαρακτηριστικός γιὰ τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Ὁ συγγραφέας του μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπεριστατωμένη σύγκριση τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γραμματείας μὲ τὴν παλαιὰ καὶ τὴν καινὴ διαθήκη, τὰ πατερικά κείμενα καὶ τοὺς συνοδικoὺς κανόνες, καὶ μὲ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἔργου κορυφαίων στοχαστῶν ὅπως ὁ Βολταῖρος, ὁ Νίτσε, ὁ Μοντεσκιέ, ὁ Λὲ Μπὸν, ὁ Ράσσελ κ.ἄ. καταδεικνύει, χωρὶς νὰ γίνῃ κουραστικός πλαταίζοντας, ὅτι ἐδὼ καὶ 2.000 χρόνια ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς δυσφημίζεται καὶ ἐξευτελίζεται ἀπὸ τοὺς προπαγανδιστὲς μᾶς ἀνατολίτικης θρησκείας, πὺν περιφρονεῖ τὴ μισὴ ἀνθρωπότητα στὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας, ἐφευρίσκει ἕνα ἀνύπαρκτο ὄν, τὸν Σατανᾶ, ὥστε νὰ ἐρμηνεύῃ τὸ ὑποτιθέμενο «κακὸ» στὸν κόσμο, μᾶς χειραγωγεῖ τρομοκρατώντας τὶς ἀμόρφωτες μᾶζες.

Τὸ βιβλίο εἶναι γραμμένο μὲ χυμῶδες ἀστείακὸ ὕφος. Γράφει ὁ Γρηγορομιχελάκης: «*Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι μιὰ θρησκεία χωρὶς χιοῦμορ. Τὰ βιβλία πὺν θεωρεῖ ἱερὰ δὲν παρουσιάζουν τίποτα τὸ χαρούμενο. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα. Οἱ προφητεῖες γιὰ καταστροφὲς διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Κανένα πρόσωπο μέσα σ' αὐτὰ δὲν χαίρεται. Κανένας ἀπὸ τοὺς ἐπιλεγόμενους πατέρες δὲν γράφει τίποτε χαρούμενο. Κανένας Χριστιανὸς δὲν γελά, γιὰτὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς δὲν γέλασε ποτέ. Τὸ γέλιο –λένε– εἶναι αὐτὸ πὺν κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὰ ζῶα... εἶναι ἀπόδειξη σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας (...). Ἀκριδῶς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία δοῖσεται σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὴν ἐδραϊκὴ, γιὰτὶ θὰ μπορούσαμε νὰ συνοψίσουμε ὁλόκληρη τὴν κοσμοθεωρία της σὲ μία φράση: Ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Ζωῆς. Οἱ Ἑλληνες Θεοὶ παίζουν, γελοῦν, χορεύουν, χαίρονται μὲ κάθε τρόπο».*

Γενικῶς ἡ σύλληψη καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ εἶναι ἀποκαλυπτικά καὶ σίγουρα ἡ Ἐκκλησία θὰ προτιμοῦσε νὰ μὴν τὸ διαβάσουμε. Εἶναι γραμμένο εὐχάριστα καὶ μᾶς φέρνει στὸ μυαλὸ τὴ γραφὴ τοῦ Λεὸ Ταξίλ.

Ἀλέξανδρος Χ. Μήτσιου

πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» δὲν ἀποτελεῖ λόγὸ ἐγωϊστικὸ ἢ λόγὸ παρότρυνσης τῶν οἰκείων τὸν ἀλλὰ λόγὸ ξεπαστρέματος. «Τὰ σῦκα σῦκα καὶ τὴ σκάφη σκάφη». Ἡ Πατρίδα αὐτὴ τὴ στιγμὴ, ἡ ἀπελευθέρωσή της, ἡ ἀποκατάσταση τῆς Βασιλείας τοῦ Γιαχβὲ θέλει προπαγάνδα, θέλει ξεσηκωμό, θέλει φεγγιό, θέλει δοννό, θέλει ἀποκοτιά, θέλει θυσία, ξεχάστε τοὺς δικoὺς σας ἢ τὶς περιουσίες σας.

Συνεπῶς ὁ Μοναχισμὸς εἶναι ἐφεύρεση καὶ οἱ ἐφευρέτες του χρησιμοποιοῦν τὸν Ἰησοῦ. Ὁ κύριος Μανρομμάτης ἂς μὴ περιμένη κατὶ «καλὸν» ἀπὸ τὴ διοικοῦσα Ἐκκλησία, ἀφοῦ οἱ τιτλοῦχοι τῆς ἔγιναν τιτλοῦχοι ἔνεκα Μοναστικῆς ἀγαμίας. Ἐξ ἄλλου μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ παραδεχθῶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς μισοῦσε θανάσιμα τὸν γάμο. Θεωρῶ τούτῃ τὴν ἀποψη ἀνεξερευνήτη, διαστικὰ διατυπωμένη. Ἰσα-ἴσα τὸν εἶδαμε νὰ συμμετέχῃ στὸ γαμήλιο γλέντι στὴν Κανά. Ὁ Πέτρος, τὸ πρωτοπαλῆκαρό του –δὲν ξέρονμε γιὰ τοὺς ἄλλους– ἦταν ἑγγαμὸς. Δὲν φαίνεται νὰ ἔναι μισογύνῃς, τὸν ἀκολουθοῦσαν πολλὲς γυναῖκες, δέχεται τὸ ἄρωμα καὶ τὸ σπόγγισμα τῆς πόρνης καὶ συμπεριφέρεται μὲ γλυκεῖα συγκατάβαση στὴ συλληφθεῖσα μοιχαλίδα, μὰ καὶ ἀγαποῦσε τὰ παιδιά ὡς προϊόντα γάμου καὶ αὐριανούς πολῖτες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ (τῆς αὐριαν ἀπελευθερωμένης πατρίδος τους). Ἡ περὶ γάμου θέση τοῦ Ἰησοῦ στὸ 19ο κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου δὲν ἀποτελεῖ μαγιά γιὰ τὴ ζύμη τοῦ Μοναχισμοῦ, ἀφοῦ ὁ ἴδιος δὲν ἀκολούθησε τέτοια ζωὴ καὶ ἀφοῦ ὁ Μοναχισμὸς εἶναι δημιούργημα τοῦ Βουδισμού. Ὁ Ἰησοῦς προκλήθηκε ἀπὸ ἐρώτηση τῶν Φαρισαίων: «Μπορεῖ ὁ καθένας, κύριε, νὰ χωρίζῃ τὴ γυναῖκα του γιὰ ὅποιοδήποτε λόγο;» Καὶ

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ, Οικοδύναμη

“Όπως δηλώνει ο τίτλος αυτού του ενδιαφέροντος και πρωτοποριακού για το θέμα του διβλίου, πρόκειται για την οικοδύναμη, κάτι εφάμιλλο με το κινέζικο φέγγκ-σουί. Πιο συγκεκριμένα: «Πρόκειται για την *έπιστήμη* που σε κάποια δεδομένα είναι *αντίστοιχη* με αυτήν της *κινεζικής, της ινδικής, της άστεκικής*, δηλαδή αυτήν που για τα αρχαιοελληνικά δεδομένα ονόμασα συμβατικά *Οικοδύναμη*. Ο όρος *Οικοδύναμη* προέκυψε από τις λέξεις που χρησιμοποιεί ο *Ίσχύμαχος* στο έργο “*Οικονομικός*” του *Ξενοφώντος* – “*της οικείας την δύναμιν*” – καθώς μιλά στον *Σωκράτη*, προκειμένου να του *εξηγήση* την *εσωτερική διαρρύθμιση* του *σπιτιού*, την *γενική διάταξη* και τον *προσανατολισμό* του *κτηρίου*[...].

Ως *Οικοδύναμη* ορίζω το χωροθεσιακό σύστημα κτηρίων και πόλεων. Μέσω της *Οικοδύναμης* μπορεί να γίνει η *έπιλογή* ενός *περιβάλλοντος* που θεωρείται *ικανό* και *πρόσφορο* για την *σωστή διαδίκηση*, *ανάπτυξη* και *εξέλιξη* του *ανθρώπου*, *παρέχοντάς* τον *αρμονία* και *ισορροπία*. Με αυτόν τον τρόπο η *Οικοδύναμη* θέλει να θέσει τον *άνθρωπο* σε *συντονισμό*, ώστε να *μετέχει* των *παλμικών κινήσεων* του *άμεσου* και *έμμεσου περιβάλλοντός* του. Από το *περιβάλλον* ο *άνθρωπος* θα *απορροφήση* ό,τι πιο *ευγενές*, που θα *συνδράμη* στο να *ζήσει* τουλάχιστον μια *καλή ζωή* από *κάθε άποψη*».

Η πρωτότυπη έρευνα του Σπύρου Μακρή βασίζεται σε *εκτίμηση* των *σχετικών στοιχείων* που μας *παρέχει* η *αρχαιοελληνική γραμματεία* και *στις ιστορικές και αρχαιοελληνικές έπιστημες*. Η *μελέτη* του είναι μία *αξιέπαινη πραγματεία*, που *καταδεικνύει* την *χρησιμότητα* του *ελληνικού πολιτισμού* *άκομμη* και *στην καθημερινή μας διαδίκηση*. Η «*οικοδύναμη*» *δίνει* τα *γυαλιά* στους *μύopes* της *πανεπιστημιακής* *άγραμματοσύνης* και *άποτελεί* *σταθμό* στην *σχετική βιβλιογραφία* της *γραμματείας*. Ένθενκυνται για όλους, όσοι *θέλουν* να *διώκουν* χωροθεσιακά το *έλληνα* *εξ* *ζήν*!

Άλεξάνδρος Χ. Μήτσιου

ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΟ: Στο προηγούμενο τεύχος του «Δ» (262, Οκτώβριος 2003) στη σ. 17076 σειρά 14η από πάνω ο παρεμβληθείς λόγω τυπογραφικής άβλεψίας σύνδεσμος «**καί**», που κάνει την πρόταση ακατανόητη, να αντικατασταθεί με το αναφορικό «**πού**».

μη σὰς φαίνεται παράξενη ἡ ἐρώτησις, διότι στήν ἀνδροκρατούμενη κοινωνία τοῦ Ἰσραὴλ ὁ κυρίαρχος τοῦ παιγνιδίου ἦταν ὁ ἄντρας. Τὴν ἔστελνε στὴ μαμά της μ' ἓνα ἀπλὸ χαρτάκι γραμμένο στὸ γόνατο: «Σὲ χωρίζω». Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε· «ὄχι, παρὰ τότε μόνο ἂν συντρέχουν λόγοι μοιχείας». Θεωρεῖ τὴ ζεύξη τοῦ γάμου τόσο ἱερή, ὥστε νὰ ὀνομάξῃ μοιχὸ ἐκεῖνον ποὺ χωρίσει τὴ γυναῖκα του καὶ παντρευτῇ ἄλλη. «Μὰ ἅμα εἶναι ἔτσι ὅπως τὰ λές, δάσκαλε, τοῦ 'παν οἱ μαθητές του, θὰ 'ταν προτιμότερο νὰ μὴ νυμφεύεται κανεὶς». Καὶ νὰ ἡ ἀπάντησή του: «Μὴ δάξετε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σ' ἓνα τσονδάλι, γιατί πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ εὐσεβοῦντες τὸν Θεὸ καὶ τηροῦντες τὰς ἐντολάς του δὲν χωρίζουν τίς γυναῖκες των μὲ ψύλλον πῆδημα. Ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ μὲ τὸ παραμικρὸ τίς χωρίζουν, γιὰ νὰ πάρουν ἴσως ἄλλη νεώτερη καὶ μποροῦν νὰ φτάσουν καὶ σὲ φόνο, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτήν (διὰ τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν). Ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ ἐκ γενετῆς εἶναι ἀνδρικῶς ἀνίκανοι καὶ φυσικὰ δὲν δύνανται νὰ νυμφευθοῦν. Ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ ἔχασαν τὸν ἀνδρισμὸ τους μὲ τὴ βία ἐπέμβαση ἀνθρώπων (πληγωθέντες στὸν πόλεμο, ἐννουχισθέντες ὡς αἰχμάλωτοι, ἐννουχισθέντες ὡς δοῦλοι) καὶ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ νυμφευθοῦν. Ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ ὠρκίστηκαν νὰ μὴ συνάψουν γάμο καὶ γίνουν πρόξενοι πόνου στὶς οἰκογένειές τους, γιὰ νὰ ριχτοῦν ἀνενόηλοι στὸν ἀγῶνα τῆς ἀποκατάστασης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, δηλαδή νὰ δοῦν λευτερωμένη τὴν πατρίδα τους». Μὰ καὶ πῶς ἄλλως θὰ μποροῦσε νὰ μιλήσῃ ἓνας ἐπαναστάτης Ἰησοῦς; Ἄδικα λοιπὸν οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ Μοναχισμοῦ ψάχνουν λόγια τοῦ Ἰησοῦ γιὰ νὰ στηρίξουν τίς ἀπόψεις τους. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπῆρξε Καλόγηρος.

Ἀτταβύριος